

HRVATSKI SABOR

P.Z.E. br. 602

KLASA: 022-03/19-01/44

URBROJ: 65-19-02

Zagreb, 15. ožujka 2019.

Hs**NP*022-03/19-01/44*65-19-02**Hs

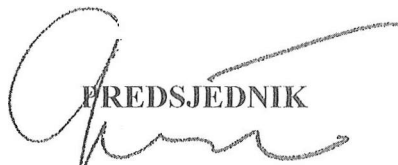
ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 15. ožujka 2019. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Davora Božinovića, ministra unutarnjih poslova, Tereziju Gras i Žarka Katića, državne tajnike u Ministarstvu unutarnjih poslova, te Antu Delipetra, pomoćnika ministra unutarnjih poslova.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 602

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-01/211

Urbroj: 50301-29/24-19-7

Zagreb, 15. ožujka 2019.

Hs**NP*022-03/19-01/44*50-19-01**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA		
65 - HRVATSKI SABOR		
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6		
Primljeno: 15-03-2019		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
022-03/19-01/44	65	
Uredbeni broj	Pril.	Vrij.
50-19-01	1	CD

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Davora Božinovića, ministra unutarnjih poslova, Tereziju Gras i Žarka Katića, državne tajnike u Ministarstvu unutarnjih poslova, te Antu Delipetra, pomoćnika ministra unutarnjih poslova.

PREDSJEDNIK
2
mr. sc. Andrej Plenković

**PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVLJANIMA DRŽAVA ČLANICA EUROPSKOG
GOSPODARSKOG PROSTORA I ČLANOVIMA NJIHOVIH OBITELJI**

**PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVLJANIMA DRŽAVA
ČLANICA EUROPSKOG GOSPODARSKOG PROSTORA
I ČLANOVIMA NJIHOVIH OBITELJI**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

**II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI
ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA
PROISTEĆI**

Ocjena stanja

Područje ulaska, boravka i rada stranaca u Republici Hrvatskoj uređeno je Zakonom o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18) koji se primjenjuje od 1. siječnja 2012. godine, a koji je mijenjan 2013., 2017. i 2018. godine.

Zakon o strancima sadrži odredbe vezane za ulazak i izlazak stranaca iz Republike Hrvatske, vize, reguliranje radno-pravnog statusa, odredbe vezane za spajanje obitelji, srednjoškolsko obrazovanje, studiranje, volontere, pripravnike te istraživanje u Republici Hrvatskoj, kao i posebne odredbe koje se odnose na državljane država članica Europskoga gospodarskog prostora i članove njihovih obitelji, odobrenje EU plave karte visokokvalificiranim državljanima trećih zemalja te reguliranje statusa državljana trećih zemalja koji imaju dugotrajno boravište u drugoj državi članici Europskog gospodarskog prostora.

Zbog navedenoga Zakon je postao preopširan za primjenu, te je stoga potrebno odijeliti dio koji će se odnositi samo na državljane država članica EGP-a i članove njihovih obitelji i dio koji će se odnositi na boravak i rad državljana trećih zemalja.

Ovaj Prijedlog zakona usklađen je s Direktivom Vijeća 2004/38/EZ od 29. travnja 2004. o pravu državljana Unije i članova njihovih obitelji o slobodi kretanja i boravka na području države članice.

Pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

U svrhu usklađivanja Zakona o državljanima država članica EGP-a i članovima njihovih obitelji sa spomenutom Direktivom potrebno je:

- definirati pojmove državljana država članica Europskoga gospodarskog prostora i članova njihovih obitelji
- propisati uvjete za reguliranje privremenog boravka državljana država članica Europskoga gospodarskog prostora i članova njihovih obitelji
- propisati uvjete za reguliranje stalnog boravka državljana država članica Europskoga gospodarskog prostora i članova njihovih obitelji

- utvrditi prestanak privremenog i stalnog boravka za državljane država članica Europskoga gospodarskog prostora i članove njihovih obitelji
- jasno definirati uvjete za prestanak zakonitog boravka državljanina država članica EGP-a i članova njihovih obitelji.

Posljedice koje će proisteći donošenjem Zakona

Donošenjem predloženog Zakona omogućit će se reguliranje boravka državljanina država članica EGP-a i članova njihovih obitelji kako je propisano Direktivom Vijeća 2004/38/EZ od 29. travnja 2004. o pravu državljanina Unije i članova njihovih obitelji o slobodi kretanja i boravka na području države članice.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVLJANIMA DRŽAVA ČLANICA EUROPSKOG GOSPODARSKOG PROSTORA I ČLANOVIMA NJIHOVIH OBITELJI

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

- (1) Ovim se Zakonom propisuju uvjeti ulaska, kretanja, boravka i rada državljana država članica Europskoga gospodarskog prostora (u daljnjem tekstu: EGP) i članova njihovih obitelji.
- (2) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na boravak i rad državljana država članica EGP-a i članova njihovih obitelji ne primjenjuju se na članove diplomatskih misija, konzularnih ureda, članove misija organizacija Ujedinjenih naroda i drugih specijaliziranih ustanova Ujedinjenih naroda, zaposlenike institucija Europske unije, članove misija međunarodnih organizacija akreditiranih u Republici Hrvatskoj te članove njihovih obitelji odnosno zajedničkog kućanstva, kojima ministarstvo nadležno za vanjske poslove izdaje posebne osobne iskaznice.
- (3) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na državljane država članica EGP-a odnose se i na državljane Švicarske Konfederacije.
- (4) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na članove obitelji državljana država članica EGP-a primjenjuju se i na članove obitelji hrvatskih državljana koji su državljani država članica EGP-a.
- (5) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na članove obitelji državljana država članica EGP-a primjenjuju se i na životne i neformalne životne partnere osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.
- (6) U ovom Zakonu određene imenice navedene su u muškom rodu, a koriste se kao neutralne za muški ili ženski rod.

Članak 2.

Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzima se Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 158, 30.4.2004., kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji (kodifikacija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 141, 27.5.2011.)).

Članak 3.

Pojedini pojmovi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje:

1. *Stranac* je osoba koja nije hrvatski državljanin.
2. *Državljanin države članice EGP-a* je osoba koja ima državljanstvo jedne od država članica EGP-a.
3. *Državljanin treće zemlje* je osoba koja nema državljanstvo države članice EGP-a ili Švicarske Konfederacije.
4. *Treća zemlja* je država koja nije država članica EGP-a niti Švicarska Konfederacija.
5. *Strana putna isprava* je isprava koju nadležno tijelo druge države izdaje svojim državljanima ili strancima za putovanje u inozemstvo.

6. *Boravišna iskaznica za člana obitelji državljanina Unije* je isprava koja se izdaje članu obitelji državljanina EGP-a, koji nema državljanstvo države članice EGP-a, a kojem je odobren privremeni boravak.

7. *Poslodavac* je pravna ili fizička osoba koja je sa strancem zasnovala radni odnos ili se koristi njegovim radom.

8. *Opasnost za javno zdravlje* je svaka zarazna bolest s epidemijskim potencijalom koja, sukladno propisima Republike Hrvatske i mjerodavnim dokumentima Svjetske zdravstvene organizacije, zahtijeva poduzimanje određenih protuepidemijskih mjera i aktivnosti u svrhu njezina sprječavanja i suzbijanja među stanovništvom Republike Hrvatske.

9. *Pogranični radnik* je osoba koja obavlja djelatnost kao zaposlena ili samozaposlena osoba u Republici Hrvatskoj i koja boravi u drugoj državi članici EGP-a u koju se u pravilu vraća dnevno ili najmanje jednom tjedno.

10. *Mjesto* je grad ili općina i naselje koje je u sastavu grada ili općine, sukladno propisima o područnom ustrojstvu Republike Hrvatske.

11. *Adresa* je ulica ili trg i kućni broj evidentiran u registru prostornih jedinica što ga vodi nadležno tijelo.

12. *Prijevoznik* je fizička ili pravna osoba koja ima registriranu djelatnost pružanja usluga prijevoza osoba.

13. *Neprimjerenim teretom sustavu socijalne skrbi* smatra se državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji koji nemaju vlastitih sredstava za uzdržavanje zbog čega postaju korisnici prava u sustavu socijalne skrbi, uzimajući u obzir njihove osobne prilike.

Članovi obitelji državljanina države članice EGP-a

Članak 4.

(1) Član obitelji državljanina države članice EGP-a, u smislu ovoga Zakona, je:

1. bračni drug
2. izvanbračni drug ako zajednica traje tri godine ili kraće ako se iz drugih okolnosti može utvrditi postojanost trajne veze
3. potomak po krvi u uspravnoj liniji nishodno do navršene 21 godine života, kao i onaj bračnog ili izvanbračnog druga ili životnog ili neformalnog životnog partnera
4. posvojenik do navršene 21 godine života, kao i onaj bračnog ili izvanbračnog druga ili životnog ili neformalnog životnog partnera
5. osoba iz točaka 3. i 4. ovoga stavka starija od 21 godine života, koju je državljanin države članice EGP-a ili njegov bračni ili izvanbračni drug ili životni ili neformalni životni partner dužan uzdržavati i stvarno je uzdržava
6. srodnik po krvi u uspravnoj liniji ushodno, kojeg je državljanin države članice EGP-a ili njegov bračni ili izvanbračni drug ili životni ili neformalni životni partner dužan uzdržavati i stvarno ga uzdržava.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, članom obitelji može se smatrati i drugi član obitelji državljanina države članice EGP-a ili njegova bračnog ili izvanbračnog druga ili životnog ili neformalnog životnog partnera koji je u državi iz koje dolazi:

1. uzdržavani član
2. član kućanstva ili
3. je zbog ozbiljnih zdravstvenih razloga ovisan o njegovoj osobnoj skrbi.

(3) Osobama iz stavka 2. ovoga članka izdaje se dozvola boravka u koju će biti unesene riječi: "nositelj prava u skladu s člankom 3. stavkom 2. Direktive 2004/38/EZ", sukladno pravilniku kojim se propisuje izdavanje dozvola boravka državljanima trećih zemalja.

Članak 5.

Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji dužni su, za vrijeme kretanja i boravka u Republici Hrvatskoj, pridržavati se zakona i propisa te odluka nadležnih tijela Republike Hrvatske.

Članak 6.

(1) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji, bez obzira je li član obitelji državljanin države članice EGP-a ili ne, a imaju pravo boravka u Republici Hrvatskoj, izjednačeni su u pravima s državljanima Republike Hrvatske u okviru odredbi Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

(2) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji mogu u Republici Hrvatskoj raditi bez dozvole za boravak i rad odnosno bez potvrde o prijavi rada koje se izdaju sukladno posebnom propisu koji uređuje boravak državljanina trećih zemalja.

(3) Republika Hrvatska dopušta ulazak u Republiku Hrvatsku bez ikakvih formalnosti hrvatskim državljanima koji su protjerani iz druge države članice EGP-a jer predstavljaju opasnost za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje, čak i ako putovnica ili osobna iskaznica više nije važeća ili je državljanstvo imatelja isprave sporno.

II. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA DRŽAVE ČLANICE EGP-a I ČLANA NJEGOVE OBITELJI

Ulazak državljanina države članice EGP-a

Članak 7.

(1) Državljanin države članice EGP-a može ući u Republiku Hrvatsku ako:

1. ima valjanu putnu ispravu ili valjanu osobnu iskaznicu i
2. ne predstavlja prijetnju za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

(2) Smatra se da državljanin države članice EGP-a predstavlja prijetnju za javni poredak ako mu je zabranjen ulazak i boravak u Republici Hrvatskoj.

(3) Državljanin države članice EGP-a može ući u Republiku Hrvatsku bez vize ili odobrenja boravka.

(4) Državljaninu države članice EGP-a koji nema valjanu putnu ispravu ili valjanu osobnu iskaznicu službenik granične policije pružit će mogućnost da pribavi potrebne isprave ili da na drugi način dokaže da je državljanin države članice EGP-a.

Ulazak člana obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a

Članak 8.

(1) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a može ući u Republiku Hrvatsku:

1. s valjanom putnom ispravom u koju je unijeta viza, ako je viza potrebna ili s valjanom putovnicom i valjanom boravišnom iskaznicom koju je izdala nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja ili druga država članica EGP-a, osim ako međunarodnim ugovorom nije drugačije utvrđeno i
2. ako ne predstavlja prijetnju za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

(2) Smatra se da član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a predstavlja prijetnju za javni poredak ako mu je zabranjen ulazak i boravak u Republici Hrvatskoj.

(3) Članu obitelji iz stavka 1. ovoga članka koji je u pratnji ili se pridružuje državljaninu države članice EGP-a koji nema valjanu putnu ispravu službenik granične policije pružit će mogućnost da pribavi potrebne isprave ili da na drugi način dokaže da uživa pravo slobode kretanja i boravka kao član obitelji državljanina države članice EGP-a.

(4) Članu obitelji iz stavka 1. ovoga članka koji nema valjanu vizu, a koji je u pratnji ili se pridružuje državljaninu države članice EGP-a i koji ne predstavlja prijetnju za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje Republike Hrvatske, izdat će se viza na graničnom prijelazu.

(5) Viza iz stavka 4. ovoga članka izdaje se bez naknade, u ubrzanom postupku.

(6) Ako član obitelji iz stavka 4. ovoga članka nema valjanu putnu ispravu, viza se unosi u obrazac za unošenje vize koji izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo), putem policijske postaje nadležne za kontrolu prelaska državne granice.

Odbijanje ulaska u Republiku Hrvatsku

Članak 9.

(1) Državljaninu države članice EGP-a koji ne ispunjava uvjete za ulazak u Republiku Hrvatsku iz članka 7. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona odbit će se ulazak u Republiku Hrvatsku o čemu rješenje donosi Ministarstvo, putem policijske postaje nadležne za kontrolu prelaska državne granice.

(2) Članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a koji ne ispunjava uvjete za ulazak u Republiku Hrvatsku iz članka 8. stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga Zakona odbit će se ulazak u Republiku Hrvatsku o čemu rješenje donosi Ministarstvo, putem policijske postaje nadležne za kontrolu prelaska državne granice.

(3) Protiv rješenja o odbijanju ulaska u Republiku Hrvatsku nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Ako odlazak državljanina država članica EGP-a i člana njegove obitelji iz stavaka 1. i 2. ovoga članka s graničnog prijelaza u zračnom i pomorskom prometu u zemlju iz koje je došao nije moguć ni nakon osam dana od dana dolaska na granični prijelaz, državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji iz stavaka 1. i 2. ovoga članka će se omogućiti ulazak u Republiku Hrvatsku.

(5) Izgled i sadržaj obrasca rješenja o odbijanju ulaska u Republiku Hrvatsku i tehničkim uvjetima za boravak na graničnom prijelazu ministar nadležan za unutarnje poslove (u daljnjem tekstu: ministar) propisuje pravilnikom.

Izlazak državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji iz Republike Hrvatske

Članak 10.

(1) Državljanin države članice EGP-a s važećom putnom ispravom ili osobnom iskaznicom ima pravo izlaska iz Republike Hrvatske radi putovanja u drugu državu članicu.

(2) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a s važećom putnom ispravom ima pravo izlaska iz Republike Hrvatske radi putovanja u drugu državu članicu.

(3) Od državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji iz stavaka 1. i 2. ovoga članka neće se zahtijevati izlazna viza.

III. KRATKOTRAJNI BORAVAK DRŽAVLJANINA DRŽAVE ČLANICE EGP-a I ČLANA NJEGOVE OBITELJI

Kratkotrajni boravak državljanina države članice EGP-a

Članak 11.

- (1) Državljanin države članice EGP-a ima pravo boraviti u Republici Hrvatskoj do tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, ako posjeduje valjanu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dok nije neprimjeren teret sustavu socijalne skrbi.
- (2) Državljanin države članice EGP-a iz stavka 1. ovoga članka nije dužan prijaviti kratkotrajni boravak policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji.

Kratkotrajni boravak člana obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a

Članak 12.

- (1) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, a koji je u pratnji ili se pridružuje državljaninu države članice EGP-a, ima pravo boraviti na području Republike Hrvatske do tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, ako ima valjanu putnu ispravu, dok nije neprimjeren teret sustavu socijalne skrbi.
- (2) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a iz stavka 1. ovoga članka nije dužan prijaviti kratkotrajni boravak policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji.
- (3) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, a koji nije u pratnji ili se ne pridružuje državljaninu države članice EGP-a, dužan je prijaviti adresu smještaja sukladno posebnom propisu kojim se uređuje ulazak i boravak državljana trećih zemalja.

IV. PRIVREMENI BORAVAK DRŽAVLJANINA DRŽAVE ČLANICE EGP-a I ČLANA NJEGOVE OBITELJI

Privremeni boravak državljanina države članice EGP-a

Članak 13.

- (1) Državljanin države članice EGP-a ima pravo boraviti u Republici Hrvatskoj duže od tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, ako dolazi:
1. u svrhu rada, kao radnik, samozaposlena osoba ili upućeni radnik
 2. u druge svrhe, a ima dostatna sredstva za uzdržavanje za sebe i članove svoje obitelji kako ne bi, tijekom boravka u Republici Hrvatskoj, postali teret za sustav socijalne skrbi te ima zdravstveno osiguranje
 3. u svrhu studiranja ili strukovne izobrazbe jer pohađa visoko učilište ili strukovnu izobrazbu i ima odgovarajuće zdravstveno osiguranje te izjavom dokaže da posjeduje dostatna sredstva za uzdržavanje sebe i članova svoje obitelji, kako ne bi, tijekom boravka u Republici Hrvatskoj, postali teret za sustav socijalne skrbi ili
 4. u svrhu spajanja obitelji jer je član obitelji koji se pridružuje državljaninu države članice EGP-a koji ispunjava uvjete iz točaka 1., 2. ili 3. ovoga stavka.

(2) Prilikom ocjenjivanja jesu li sredstva za uzdržavanje iz stavka 1. točaka 2. i 3. ovoga članka dostatna, uzet će se u obzir osobni položaj državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji i neće se zahtijevati da posjeduje iznos veći od visine sredstava potrebnih za ostvarivanje prava po osnovi socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj sukladno posebnim propisima.

Dostava podataka iz kaznenih evidencija

Članak 14.

(1) Prilikom izdavanja potvrde o prijavi privremenog boravka državljaninu države članice EGP-a ili izdavanja boravišne iskaznice članu njegove obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, od države članice EGP-a čiji je državljanin ili po potrebi i od druge države članice EGP-a, može se zahtijevati da dostave podatke iz kaznene evidencije.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa će, na zahtjev države članice EGP-a, u roku od dva mjeseca od zaprimanja zahtjeva dostaviti podatke iz kaznene evidencije za hrvatskog državljanina ili državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji.

Svrhe privremenog boravka za državljanina države članice EGP-a

Članak 15.

(1) Državljanin države članice EGP-a koji namjerava boraviti duže od tri mjeseca u Republici Hrvatskoj, dužan je, najkasnije u roku od osam dana od isteka tri mjeseca boravka, prijaviti privremeni boravak nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka.

(2) Državljanin države članice EGP-a može prijaviti privremeni boravak u svrhu:

1. rada
2. studiranja ili strukovne izobrazbe
3. druge svrhe
4. spajanja obitelji
5. životnog partnerstva.

(3) O prijavi iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, bez odgode, izdaje potvrdu o prijavi privremenog boravka.

(4) Državljanin države članice EGP-a nema pravo na privremeni boravak ako:

1. predstavlja prijetnju za javni poredak ili nacionalnu sigurnost ili
2. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj.

(5) Protiv rješenja Ministarstva, donesenog putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, kojim je odlučeno o prijavi privremenog boravka, nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) Ministar pravilnikom propisuje tehnički način prijave privremenog boravka državljanina države članice EGP-a.

Potvrda o prijavi privremenog boravka državljanina države članice EGP-a u svrhu rada

Članak 16.

Državljaninu države članice EGP-a izdat će se potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu rada ako ima:

1. valjanu osobnu iskaznicu ili putnu ispravu i
2. potvrdu o radnom odnosu, dokaz da je samozaposlena osoba ili upućeni radnik.

Zadržavanje statusa radnika ili samozaposlene osobe

Članak 17.

(1) Državljanin države članice EGP-a koji je ostao bez zaposlenja, zadržava status radnika ili samozaposlene osobe u smislu ovoga Zakona ako:

1. je privremeno nesposoban za rad zbog bolesti ili nezgode
2. je bez vlastite krivnje ostao bez posla koji je u Republici Hrvatskoj obavljao najmanje godinu dana te je kod nadležne službe prijavljen kao nezaposlena osoba
3. se uključi u program strukovne izobrazbe koji mora biti povezan s prethodnim zaposlenjem, osim ako je državljani države članice EGP-a ostao bez posla bez vlastite krivnje.

(2) Državljaninu države članice EGP-a kojem je bez njegove krivnje prestao ugovor o radu sklopljen na određeno vrijeme kraće od jedne godine i prijavljen je kao nezaposlena osoba kod nadležne službe ili ako je u prvih 12 mjeseci rada u Republici Hrvatskoj ostao bez posla bez vlastite krivnje i prijavljen je kao nezaposlena osoba, zadržava status radnika ili samozaposlene osobe šest mjeseci nakon prestanka zaposlenja.

*Potvrda o prijavi privremenog boravka državljanina države članice EGP-a
u svrhu studiranja ili strukovne izobrazbe*

Članak 18.

Državljaninu države članice EGP-a izdat će se potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu studiranja ili strukovne izobrazbe ako:

1. ima valjanu osobnu iskaznicu ili putnu ispravu
2. pohađa strukovnu izobrazbu ili je upisan na visoko učilište u Republici Hrvatskoj, dolazi u okviru razmjene studenata odnosno mobilnosti mladih ili dolazi na stručnu praksu putem ovlaštene organizacije te na temelju međunarodnih ili međusveučilišnih sporazuma
3. priloži izjavu o sredstvima za uzdržavanje i
4. ima zdravstveno osiguranje.

*Potvrda o prijavi privremenog boravka državljanina države članice EGP-a
u druge svrhe*

Članak 19.

Državljaninu države članice EGP-a izdat će se potvrda o prijavi privremenog boravka u druge svrhe ako ima:

1. valjanu osobnu iskaznicu ili putnu ispravu
2. sredstva za uzdržavanje i
3. zdravstveno osiguranje.

***Potvrda o prijavi privremenog boravka državljanina države članice EGP-a
u svrhu spajanja obitelji***

Članak 20.

(1) Članu obitelji državljanina države članice EGP-a koji ima državljanstvo države članice EGP-a izdat će se potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ako ima valjanu osobnu iskaznicu ili putnu ispravu i:

1. isprave kojima dokazuje da je član obitelji iz članka 4. stavka 1. ovoga Zakona ili
2. odgovarajuće isprave kojima dokazuje da je zbog svoje materijalne i socijalne situacije u državi iz koje dolazi u osiguranju osnovnih potreba ovisan o državljaninu države članice EGP-a ili da je član njegovog kućanstva ili da mu je zbog ozbiljnih zdravstvenih razloga potrebna osobna skrb državljanina države članice EGP-a ako je član obitelji iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji s državljaninom EGP-a koji ima prijavljen privremeni boravak u svrhu studiranja izdat će se članu obitelji iz članka 4. stavka 1. točaka 1., 2., 3. i 4. ovoga Zakona i životnom ili neformalnom životnom partneru.

(3) Srodniku po krvi u uspravnoj liniji ushodno državljanina države članice EGP-a ili njegova bračnog ili izvanbračnog druga ili životnog ili neformalnog životnog partnera može se izdati potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji s državljaninom EGP-a koji ima prijavljen privremeni boravak u svrhu studiranja ako su ispunjeni uvjeti iz članka 4. stavka 2. točaka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona.

***Potvrda o prijavi privremenog boravka državljanina države članice EGP-a
u svrhu životnog partnerstva***

Članak 21.

(1) Životnom ili neformalnom životnom partneru državljaninu države članice EGP-a izdat će se potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu životnog partnerstva ako:

1. ima valjanu osobnu iskaznicu ili putnu ispravu te
2. je životni ili neformalni životni partner.

(2) Životnom ili neformalnom životnom partneru koji nema državljanstvo države članice EGP-a izdat će se potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu životnog partnerstva ako:

1. ima valjanu putnu ispravu te
2. je životni ili neformalni životni partner.

(3) Životnom ili neformalnom životnom partneru izdaje se dozvola boravka u kojoj će biti unesene riječi: „nositelj prava u skladu s člankom 3. stavkom 2. Direktive 2004/38/EZ”, sukladno pravilniku kojim se propisuje izdavanje dozvola boravka državljanima trećih zemalja.

Prestanak privremenog boravka državljanina države članice EGP-a

Članak 22.

(1) Državljaninu države članice EGP-a prestaje privremeni boravak ako:

1. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj
2. više ne ispunjava uvjete za privremeni boravak ili
3. odjavi boravak u Republici Hrvatskoj.

(2) Rješenje o prestanku privremenog boravka donosi Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji neće prestati privremeni boravak i ako nema dovoljno sredstava za uzdržavanje za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj, ako je državljani države članice EGP-a radnik ili samozaposlena osoba ili je došao s namjerom zapošljavanja, a dokaže da nastavlja aktivno tražiti posao te se opravdano pretpostavlja da će pronaći zaposlenje.

***Privremeni boravak za člana obitelji koji
nije državljani države članice EGP-a***

Članak 23.

(1) Član obitelji koji nije državljani države članice EGP-a, ima pravo boraviti u Republici Hrvatskoj duže od tri mjeseca od dana ulaska, ako je u pratnji državljanina države članice EGP-a ili mu se pridružuje pod uvjetom da državljani države članice EGP-a ispunjava uvjete iz članka 13. stavka 1. točaka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona.

(2) Član obitelji iz stavka 1. ovoga članka dužan je, najkasnije u roku od osam dana od isteka tri mjeseca boravka, policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka, podnijeti zahtjev za boravišnu iskaznicu kojom dokazuje pravo privremenog boravka, o čemu se bez odgode izdaje potvrda.

(3) Članu obitelji iz stavka 1. ovoga članka izdat će se „Boravišna iskaznica za člana obitelji državljanina Unije“ ako:

1. ima valjanu putnu ispravu
2. priloži ispravu kojom dokazuje da je član obitelji iz članka 4. stavka 1. ovoga Zakona
3. priloži ispravu koju je izdalo nadležno tijelo države iz koje dolazi, a kojom se službeno potvrđuje da je uzdržavani član obitelji, odnosno član kućanstva državljanina država članice EGP-a ili priloži dokaz o postojanju ozbiljnih zdravstvenih razloga zbog kojih je neophodno da ga državljani države članice EGP-a osobno njeguje, ako se radi o članu obitelji iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona
4. ne predstavlja prijetnju za javni poredak ili nacionalnu sigurnost
5. nema zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj.

(4) Potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji s državljaninom države članice EGP-a koji ima prijavljen privremeni boravak u svrhu studiranja izdat će se članu obitelji iz članka 4. stavka 1. točaka 1., 2., 3. i 4. ovoga Zakona te životnom ili neformalnom životnom partneru.

(5) Srodniku po krvi u uspravnoj liniji ushodno državljanina države članice EGP-a ili njegova bračnog ili izvanbračnog druga ili životnog ili neformalnog životnog partnera može se izdati potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji s državljaninom države članice EGP-a koji ima prijavljen privremeni boravak u svrhu studiranja ako su ispunjeni uvjeti iz članka 4. stavka 2. točaka 1., 2. ili 3. ovoga Zakona.

(6) Boravišna iskaznica za člana obitelji državljanina Unije izdaje se s rokom važenja od pet godina odnosno kraćim ako državljani države članice EGP-a namjerava boraviti u Republici Hrvatskoj kraće od pet godina.

(7) Protiv rješenja Ministarstva, donesenog putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, o izdavanju boravišne iskaznice nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) Ministar pravilnikom propisuje tehnički način prijave privremenog boravka člana obitelji državljanina države članice EGP-a koji nije državljanin države članice EGP-a.

***Prestanak privremenog boravka člana obitelji
koji nije državljanin države članice EGP-a***

Članak 24.

(1) Privremeni boravak prestaje članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a ako:

1. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj
2. odjavi boravak u Republici Hrvatskoj
3. više ne ispunjava uvjete za privremeni boravak ili
4. je za vrijeme trajanja privremenog boravka boravio izvan Republike Hrvatske duže od šest mjeseci godišnje.

(2) Iznimno od stavka 1. točke 4. ovoga članka, privremeni boravak članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a neće prestati ako je:

1. izvan Republike Hrvatske boravio zbog obvezne vojne službe ili
2. jednokratno izbio do 12 uzastopnih mjeseci zbog opravdanih razloga kao što su trudnoća, rođenje djece, ozbiljna bolest, obrazovanje, stručno osposobljavanje, upućivanje na rad u drugu državu članicu EGP-a ili treću zemlju.

(3) Rješenje o prestanku privremenog boravka donosi Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

***Zadržavanje prava privremenog boravka člana obitelji
državljanina države članice EGP-a***

Članak 25.

(1) Član obitelji državljanina države članice EGP-a, koji je državljanin države članice EGP-a, u slučaju smrti državljanina države članice EGP-a ili njegova odlaska iz Republike Hrvatske zadržava pravo privremenog boravka.

(2) Član obitelji državljanina države članice EGP-a, koji nije državljanin države članice EGP-a, u slučaju smrti državljanina države članice EGP-a s kojim je boravio najmanje godinu dana u Republici Hrvatskoj zadržava pravo privremenog boravka.

(3) Djeca državljanina države članice EGP-a i drugi roditelj koji skrbi o djeci, bez obzira na državljanstvo, zadržavaju pravo na privremeni boravak u slučaju da državljanin države članice EGP-a umre ili napusti Republiku Hrvatsku, ako djeca borave u Republici Hrvatskoj i upisana su u obrazovnu ustanovu, dok imaju status redovitog učenika.

(4) U slučaju razvoda ili poništaja braka, član obitelji državljanina države članice EGP-a, koji je i sam državljanin države članice EGP-a, zadržava pravo privremenog boravka.

(5) U slučaju razvoda ili poništaja braka, član obitelji državljanina države članice EGP-a, koji nije državljanin države članice EGP-a, zadržava pravo na privremeni boravak:

1. ako je prije pokretanja razvoda ili poništaja braka brak trajao najmanje tri godine, pri čemu najmanje jednu godinu u Republici Hrvatskoj
2. u slučaju izvršavanja roditeljske skrbi nad maloljetnim djetetom državljaninom države članice EGP-a koje mu je dogovorom bračnih drugova ili sudskom odlukom dano na skrb ili odgoj

3. ako dogovorom bračnih drugova ili odlukom suda ima pravo viđanja maloljetnog djeteta, ako je sud odlučio da se viđanje maloljetnog djeteta mora obaviti u Republici Hrvatskoj, i to toliko dugo koliko je to potrebno

4. zbog iznimno teških okolnosti kao što je obiteljsko nasilje.

(6) Član obitelji iz ovoga članka zadržava pravo privremenog boravka ako:

1. je radnik ili samozaposlena osoba ili

2. ima osigurana sredstva za vlastito uzdržavanje i uzdržavanje ostalih članova obitelji kako ne bi tijekom boravka u Republici Hrvatskoj postali teret za sustav socijalne skrbi i zdravstveno osiguranje ili

3. je član obitelji osobe koja ispunjava uvjete iz točaka 1. ili 2. ovoga stavka.

(7) Članovi obitelji iz ovoga članka zadržavaju pravo privremenog boravka isključivo na osobnoj osnovi.

(8) Član obitelji iz ovoga članka stječe pravo na stalni boravak sukladno člancima 27. i 30. ovoga Zakona.

(9) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na osobe u izvanbračnoj zajednici, odnosno na životne ili neformalne životne partnere.

Brak iz koristi

Članak 26.

(1) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji neće se odobriti ako je brak sklopljen iz koristi.

(2) Brakom iz koristi, u smislu ovoga Zakona, smatra se brak koji je sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak.

(3) Okolnosti koje mogu ukazivati da je brak sklopljen iz koristi su:

1. bračni drugovi ne održavaju bračnu zajednicu

2. bračni drugovi ne izvršavaju obveze koje proizlaze iz braka

3. bračni drugovi nisu se upoznali prije sklapanja braka

4. bračni drugovi ne daju dosljedne osobne podatke

5. bračni drugovi ne govore jezik koji oboje razumiju

6. za sklapanje braka dana su materijalna sredstva, osim ako se ne radi o sredstvima koja se daju kao miraz, a supružnici dolaze iz zemalja u kojim je davanje miraza običaj

7. postoje dokazi ranijih brakova iz koristi na strani bilo kojeg bračnog druga u Republici Hrvatskoj ili inozemstvu.

(4) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na izvanbračnu zajednicu i na životne ili neformalne životne partnere.

V. STALNI BORAVAK DRŽAVLJANINA DRŽAVE ČLANICE EGP-a I ČLANA NJEGOVE OBITELJI

Stalni boravak državljanina države članice EGP-a

Članak 27.

(1) Državljanin države članice EGP-a ima pravo na stalni boravak nakon pet godina neprekidnog zakonitog boravka u Republici Hrvatskoj.

(2) Na neprekidnost boravka iz stavka 1. ovoga članka ne utječe vrijeme odsutnosti iz Republike Hrvatske:

1. do šest mjeseci godišnje
 2. do 12 mjeseci neprekidno, iz opravdanih razloga, kao što su trudnoća, rođenje djece, ozbiljna bolest, studij, stručno osposobljavanje, upućivanje na rad u drugu državu
 3. radi služenja vojnog roka.
- (3) Neprekidnost boravka dokazuje se bilo kojim dokazom koji se može prihvatiti u upravnom postupku u Republici Hrvatskoj, a kontinuitet se prekida izvršnom odlukom o protjerivanju.
- (4) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, na zahtjev državljanina države članice EGP-a, u što kraćem roku, izdati boravišnu iskaznicu s rokom važenja od deset godina kojom se potvrđuje stalni boravak.
- (5) Protiv rješenja Ministarstva, donesenog putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, o prijavi stalnog boravka, nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (6) Ministar pravilnikom propisuje tehnički način prijave stalnog boravka državljanina države članice EGP-a.

Članak 28.

- (1) Iznimno od članka 27. stavka 1. ovoga Zakona, pravo na stalni boravak ostvaruje:
1. radnik ili samozaposlena osoba koja je prestala s radom i koja ima uvjete za starosnu mirovinu u Republici Hrvatskoj ili je prijevremeno umirovljena, a u Republici Hrvatskoj je bila zaposlena najmanje prethodnih 12 mjeseci i neprekidno je boravila u Republici Hrvatskoj dulje od tri godine
 2. radnik ili samozaposlena osoba koja je zbog trajne nesposobnosti za rad prestala s radom u Republici Hrvatskoj, a neprekidno je boravila u Republici Hrvatskoj dulje od dvije godine
 3. radnik ili samozaposlena osoba koja je prestala s radom u Republici Hrvatskoj zbog trajne nesposobnosti za rad koja je posljedica ozljede na radu ili profesionalne bolesti, na temelju koje je u Republici Hrvatskoj ostvarena puna ili djelomična invalidska mirovina, neovisno o trajanju boravka u Republici Hrvatskoj
 4. radnik ili samozaposlena osoba koja je nakon tri godine neprekidnog zaposlenja i boravka u Republici Hrvatskoj zaposlena u drugoj državi članici EGP-a, a zadržava boravište u Republici Hrvatskoj i svaki se dan ili najmanje jednom na tjedan vraća u Republiku Hrvatsku.
- (2) Razdoblje zaposlenja radnika ili samozaposlene osobe koja radi na području druge države članice EGP-a smatrat će se kao vrijeme provedeno u Republici Hrvatskoj za ostvarivanje prava iz stavka 1. točaka 1., 2. i 3. ovoga članka.
- (3) Razdoblje nezaposlenosti evidentirano pri nadležnom zavodu za zapošljavanje do kojeg je došlo bez krivnje radnika te razdoblje privremene spriječenosti za rad zbog bolesti, ozljede ili nesreće, smatra se razdobljem zaposlenja.
- (4) Radniku ili samozaposlenoj osobi iz stavka 1. točaka 1., 2. i 3. ovoga članka, čiji bračni ili izvanbračni drug ili životni ili neformalni životni partner s kojom zajedno boravi u Republici Hrvatskoj ima hrvatsko državljanstvo ili mu je hrvatsko državljanstvo prestalo nakon zaključenja braka, stalni boravak odobrit će se bez obzira na trajanje boravka i zaposlenja u Republici Hrvatskoj.
- (5) Iznimno od članka 27. stavka 1. ovoga Zakona, pravo na stalni boravak ostvaruje dijete koje živi u Republici Hrvatskoj:
1. čiji jedan od roditelja u trenutku rođenja djeteta ima odobren stalni boravak, uz suglasnost drugog roditelja
 2. čiji jedan roditelj, u trenutku rođenja djeteta, ima odobren stalni boravak u Republici Hrvatskoj, a drugi je roditelj nepoznat, umro, proglašen umrlim, lišen roditeljske skrbi ili lišen poslovne sposobnosti u odnosu na roditeljsku skrb.

Prestanak stalnog boravka državljanina države članice EGP-a

Članak 29.

- (1) Stalni boravak prestaje državljaninu države članice EGP-a ako:
 1. mu je zabranjen ulazak i boravak
 2. boravi izvan Republike Hrvatske duže od dvije godine neprekidno ili
 3. odjavi boravak u Republici Hrvatskoj.
- (2) Rješenje o prestanku stalnog boravka donosi Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje.
- (3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

*Stalni boravak za člana obitelji
koji nije državljanin države članice EGP-a*

Članak 30.

- (1) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, a neprekidno zakonito boravi najmanje pet godina s državljaninom države članice EGP-a u Republici Hrvatskoj ima pravo na stalni boravak.
- (2) Na neprekidnost boravka iz stavka 1. ovoga članka ne utječe vrijeme odsutnosti iz Republike Hrvatske:
 1. do šest mjeseci godišnje
 2. do 12 mjeseci neprekidno, iz opravdanih razloga kao što su trudnoća, rođenje djece, ozbiljna bolest, studij, stručno osposobljavanje, upućivanje na rad u drugu državu
 3. radi služenja vojnog roka.
- (3) Neprekidnost boravka dokazuje se bilo kojim dokazom koji se može prihvatiti u upravnom postupku u Republici Hrvatskoj, a kontinuitet se prekida izvršnom odlukom o protjerivanju.
- (4) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, o prijavi stalnog boravka, nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (5) Ministar pravilnikom propisuje tehnički način prijave stalnog boravka člana obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a.

*Boravišna iskaznica stalnog boravka za člana obitelji
koji nije državljanin države članice EGP-a*

Članak 31.

- (1) Članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, a ima pravo na stalni boravak, izdat će se boravišna iskaznica u roku od šest mjeseci od dana podnošenja zahtjeva za prijavu stalnog boravka.
- (2) Zahtjev za izdavanje boravišne iskaznice podnosi se policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka, prije isteka važenja boravišne iskaznice za člana obitelji državljanina države članice EGP-a.
- (3) Boravišna iskaznica iz stavka 1. ovoga članka izdaje se s rokom važenja od deset godina.

(4) Protiv rješenja Ministarstva donesenog putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje o zahtjevu za izdavanje boravišne iskaznice nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

***Prestanak stalnog boravka člana obitelji
koji nije državljanin države članice EGP-a***

Članak 32.

(1) Stalni boravak prestaje članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a ako:

1. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj
2. boravi izvan Republike Hrvatske duže od dvije godine neprekidno ili
3. odjavi boravak u Republici Hrvatskoj.

(2) Rješenje o prestanku stalnog boravka donosi Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Iznimka od općeg uvjeta za stjecanje stalnog boravka

Članak 33.

(1) Član obitelji koji s radnikom ili samozaposlenom osobom boravi u Republici Hrvatskoj manje od pet godina neprekidno ima pravo na stalni boravak ako je:

1. radnik ili samozaposlena osoba umrla za vrijeme trajanja privremenog boravka u svrhu rada koji je trajao neprekidno dvije godine prije smrti ili je smrt nastupila kao posljedica ozljede na radu ili profesionalne bolesti
2. bračnom drugu je prestalo hrvatsko državljanstvo ženidbom/udajom za radnika ili samozaposlenu osobu državljanina države članice EGP-a.

(2) Pravo na stalni boravak, bez obzira na trajanje boravka u Republici Hrvatskoj, ima i član obitelji koji boravi u Republici Hrvatskoj s radnikom ili samozaposlenom osobom koji je stekao pravo stalnog boravka sukladno članku 28. ovoga Zakona.

**VI. ISPRAVE DRŽAVLJANINA DRŽAVE ČLANICE EGP-a I
ČLANA NJEGOVE OBITELJI**

Članak 34.

(1) Potvrda o prijavi privremenog boravka i boravišna iskaznica za stalni boravak koje se izdaju državljaninu države članice EGP-a te potvrda o podnesenom zahtjevu za izdavanje boravišne iskaznice za člana obitelji državljanina Unije, boravišna iskaznica za člana obitelji državljanina Unije i boravišna iskaznica za stalni boravak koje se izdaju članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, nisu preduvjet za ostvarivanje prava ili za obavljanje upravnih formalnosti, ako se svojstvo korisnika prava može dokazati nekim drugim dokaznim sredstvom.

(2) Prestanak važenja isprava iz stavka 1. ovoga članka ili istek strane osobne iskaznice ili strane putne isprave na temelju koje je državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji ušao u Republiku Hrvatsku i ishodio isprave iz stavka 1. ovoga članka ne predstavlja osnovu za protjerivanje.

- (3) Ministar pravilnikom propisuje izgled i sadržaj isprava iz stavka 1. ovoga članka.
 (4) Ministar rješenjem propisuje cijenu boravišne iskaznice iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 35.

- (1) Punoljetni državljani države članice EGP-a i punoljetni član njegove obitelji koji nije državljani države članice EGP-a dužni su imati kod sebe valjanu stranu osobnu iskaznicu ili stranu putnu ispravu, drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju ili boravišnu iskaznicu ako su ju dužni imati sukladno odredbama ovoga Zakona i dati je na uvid osobama koje su na temelju posebnih propisa u obavljanju poslova iz svoje nadležnosti ovlaštene obaviti uvid u putnu ispravu ili osobnu iskaznicu.
 (2) Punoljetni državljani države članice EGP-a i punoljetni član njegove obitelji koji nije državljani države članice EGP-a ne smije svoju ispravu dati drugome da se njome služi kao svojom, niti se služiti tuđom ispravom kao svojom.

Boravišna iskaznica za državljanina EGP-a

Članak 36.

- (1) Državljaninu države članice EGP-a koji je prijavio privremeni boravak izdaje se potvrda o prijavi privremenog boravka.
 (2) Državljaninu države članice EGP-a iz stavka 1. ovoga članka na njegov zahtjev može se izdati boravišna iskaznica s rokom važenja od pet godina odnosno kraćim ako državljani države članice EGP-a namjerava boraviti u Republici Hrvatskoj kraće od pet godina.
 (3) Boravišna iskaznica postaje nevažeća u roku od 15 dana od dana nastupanja neke od sljedećih okolnosti:
 1. promijenili su se osobni podaci o osobnom imenu, osobnom identifikacijskom broju, spolu ili datumu rođenja državljanina države članice EGP-a
 2. državljani države članice EGP-a ima stalni boravak, a promijenio je prebivalište u Republici Hrvatskoj ili ako ima privremeni boravak, a promijenio je boravište u Republici Hrvatskoj
 3. fotografija na boravišnoj iskaznici više ne odgovara izgledu osobe
 4. isprava je oštećena na način da je otežano ili onemogućeno vizualno ili strojno čitanje podataka u vizualno ili strojno čitljivoj zoni, ako je djelomično ili u potpunosti prelomljena ili zbog bilo kojeg drugog razloga ne služi svrsi
 5. istekom roka važenja.
 (4) Ako je boravišna iskaznica postala nevažeća zbog razloga iz stavka 3. točaka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka, državljani države članice EGP-a dužan ju je vratiti policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od 15 dana od dana prestanka važenja boravišne iskaznice.
 (5) Državljanin države članice EGP-a koji ima stalni boravak mora podnijeti zahtjev za izdavanje nove boravišne iskaznice u roku od 15 dana od dana prestanka važenja boravišne iskaznice.
 (6) Državljanin države članice EGP-a koji ima privremeni boravak ne mora podnijeti zahtjev za izdavanje nove boravišne iskaznice u slučajevima iz stavka 3. ovoga članka.

***Boravišna iskaznica za člana obitelji koji nije
državljanin države članice EGP-a***

Članak 37.

(1) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a mora podnijeti zahtjev za izdavanje nove boravišne iskaznice ako:

1. su se promijenili osobni podaci o osobnom imenu, osobnom identifikacijskom broju, spolu, ili datumu rođenja
2. ima stalni boravak, a promijenio je prebivalište u Republici Hrvatskoj ili ako ima privremeni boravak, a promijenio je boravište u Republici Hrvatskoj
3. fotografija na boravišnoj iskaznici više ne odgovara izgledu osobe
4. je oštećena na način da je otežano ili onemogućeno vizualno ili strojno čitanje podataka u vizualno ili strojno čitljivoj zoni, ako je djelomično ili u potpunosti prelomljena ili zbog bilo kojeg drugog razloga ne služi svrsi, ili
5. je istekao rok važenja boravišne iskaznice.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka boravišna iskaznica postaje nevažećom te je član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a dužan, u roku od 15 dana od dana nastupanja neke od tih okolnosti, podnijeti zahtjev za izdavanje nove boravišne iskaznice.

Prestanak važenja boravišne iskaznice prije isteka roka

Članak 38.

(1) Boravišna iskaznica za državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji prestaje važiti i prije isteka roka na koji je izdana ako je:

1. osoba umrla
2. osoba iselila
3. osobi prestao boravak
4. osoba stekla stalni boravak ili hrvatsko državljanstvo.

(2) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji boravišnu iskaznicu mora vratiti policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji odmah nakon nastupanja razloga iz stavka 1. točaka 2. i 4. ovoga članka.

(3) Punoljetni član kućanstva umrle osobe iz stavka 1. točke 1. ovoga članka mora boravišnu iskaznicu vratiti policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u roku od 15 dana od dana smrti osobe, a državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji mora boravišnu iskaznicu vratiti policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji u slučaju iz stavka 1. točke 3. ovoga članka u roku od 15 dana od izvršnosti rješenja o prestanku boravka.

(4) Boravišnu iskaznicu iz stavka 1. ovoga članka poništiti će policijska uprava odnosno policijska postaja.

Nestanak boravišne iskaznice

Članak 39.

(1) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji dužni su policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji bez odgode prijaviti nestanak boravišne iskaznice, o čemu se izdaje potvrda.

(2) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji koji u inozemstvu izgube ili na drugi način ostanu bez boravišne iskaznice dužni su to, bez odgode, prijaviti najbližoj

diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske, koji je o tome dužan bez odgode obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju koja je izdala boravišnu iskaznicu.

Evidentiranje nevažeće boravišne iskaznice

Članak 40.

Boravišnoj iskaznici kojoj je istekao rok važenja, koja je prestala važiti zbog razloga iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona i za koju je prijavljen nestanak u Informacijskom sustavu Ministarstva evidentirat će se status nevažeće boravišne iskaznice.

**VII. BORAVIŠTE I PREBIVALIŠTE DRŽAVLJANINA DRŽAVE
ČLANICE EGP-A I ČLANA NJEGOVE OBITELJI**

*Boravište državljanina države članice EGP-a i
člana njegove obitelji koji imaju privremeni boravak*

Članak 41.

- (1) Boravište, u smislu ovoga Zakona, je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj borave državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji s privremenim boravkom.
- (2) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji koji imaju privremeni boravak dužni su prijaviti boravište odnosno promjenu boravišta u roku od 15 dana od dana dolaska u mjesto i na adresu boravišta, ako u tom mjestu namjeravaju boraviti dulje od tri mjeseca.

*Prebivalište i boravište državljanina države članice EGP-a
i člana njegove obitelji koji imaju stalni boravak*

Članak 42.

- (1) Prebivalište, u smislu ovoga Zakona, je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj su se državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji sa stalnim boravkom trajno nastanili.
- (2) Boravište je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj gdje državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji sa stalnim boravkom privremeno borave, ali se na toj adresi nisu trajno nastanili.
- (3) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji sa stalnim boravkom dužni su prijaviti prebivalište te promjenu prebivališta u roku od 15 dana od dana nastanjenja u mjestu i na adresi prebivališta.
- (4) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji sa stalnim boravkom dužni su, u roku od 15 dana od dana dolaska u mjesto i na adresu boravišta, prijaviti boravište u mjestu gdje namjeravaju boraviti dulje od tri mjeseca, a može se prijaviti do godine dana.
- (5) Ako državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji iz stavka 4. ovoga članka u mjestu i na adresi prijavljenog boravišta namjeravaju boraviti i nakon isteka roka od godine dana, dužni su u roku od 15 dana od isteka toga roka produžiti prijavu boravišta, s time da boravište ne može trajati dulje od dvije godine.
- (6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, boravište državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji koji se obrazuju ili koji u mjestu boravišta obavljaju poslove koji nisu trajnog

karaktera, kao i državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji smještenih u raznim ustanovama, vjerskim zajednicama i drugim pravnim osobama, udomiteljskim obiteljima i kod drugih fizičkih osoba, može trajati koliko traje obrazovanje, zaposlenje ili smještaj u ustanovama, drugim pravnim osobama i kod fizičkih osoba, o čemu se prilaže odgovarajuća dokumentacija.

Prijava boravišta i prebivališta

Članak 43.

- (1) Boravište i prebivalište prijavljuje se policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji nadležnoj prema mjestu u kojem državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji imaju prebivalište ili boravište.
- (2) Državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji na privremenom ili stalnom boravku koji mijenjaju boravište ili prebivalište policijska uprava odnosno policijska postaja će, po službenoj dužnosti, evidentirati odjavu prethodnog boravišta ili prebivališta.
- (3) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji dužni su prilikom prijave boravišta i prebivališta iz članka 41. i 42. ovoga Zakona dati točne i istinite podatke.
- (4) Na adresu koja nije evidentirana u registru prostornih jedinica ne može se izvršiti prijava prebivališta ili boravišta.
- (5) Ministar pravilnikom propisuje sadržaj obrazaca prijave i odjave boravišta i prebivališta.

VIII. OGRANIČENJE ULASKA I BORAVKA DRŽAVLJANINA DRŽAVE ČLANICE EGP-A I ČLANA NJEGOVE OBITELJI

Članak 44.

- (1) Državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji može se ograničiti pravo ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ako predstavljaju opasnost za nacionalnu sigurnost, javni poredak ili javno zdravlje.
- (2) Ograničenjem prava ulaska i boravka u smislu stavka 1. ovoga članka smatra se:
 1. odbijanje ulaska u Republiku Hrvatsku
 2. protjerivanje iz Republike Hrvatske
 3. prisilno udaljenje u državu članicu EGP-a
 4. smještaj u prihvatni centar za strance
 5. druge mjere propisane ovim Zakonom kojima je svrha ograničenje prava ulaska i boravka državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji.
- (3) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka ne smije se temeljiti na gospodarskim razlozima.
- (4) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka odredit će se ako ponašanje državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji predstavlja stvarnu, trenutačnu i ozbiljnu opasnost za temeljni interes društva, u skladu s načelom razmjernosti.
- (5) Postojanje samo prijašnje osuđujuće presude zbog počinjenog kaznenog djela ne smatra se razlogom za ograničenje iz stavka 1. ovoga članka.
- (6) Okolnosti koje nisu u uskoj vezi s konkretnim slučajem ili razlozi u svrhu generalne prevencije ne smatraju se razlozima za ograničenje iz stavka 1. ovoga članka.
- (7) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka odredit će se na temelju individualne procjene u skladu s načelom razmjernosti.

(8) O ograničenju prava ulaska i boravka državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji odlučuje rješenjem Ministarstvo u sjedištu ili putem policijske uprave odnosno policijske postaje.

***Zaštita od protjerivanja državljanina
države članice EGP-a i člana njegove obitelji***

Članak 45.

(1) Državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji može se protjerati ako predstavljaju opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

(2) Prilikom donošenja rješenja o protjerivanju državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji uzet će se u obzir duljina boravka, životna dob, zdravstveno stanje, obiteljske i gospodarske prilike, stupanj njihove socijalne i kulturne integracije u Republici Hrvatskoj, njihove veze s državom podrijetla te njihovo osobno ponašanje.

(3) Državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji koji su na stalnom boravku u Republici Hrvatskoj može se protjerati samo ako postoje ozbiljni razlozi zaštite javnog poretka ili nacionalne sigurnosti.

(4) Državljanina države članice EGP-a koji je u prethodnih deset godina boravio u Republici Hrvatskoj ili koji je maloljetan može se protjerati samo zbog nužnih razloga zaštite nacionalne sigurnosti.

(5) Maloljetnog državljanina države članice EGP-a iz stavka 4. ovoga članka može se protjerati samo ako je protjerivanje u najboljem interesu djeteta sukladno Konvenciji Ujedinjenih naroda o pravima djeteta od 20. studenog 1989.

(6) Rješenje o protjerivanju ne može se temeljiti samo na pravomoćnoj presudi donesenoj u kaznenom postupku, osim ako su ispunjeni uvjeti iz stavaka 1. do 5. ovoga članka i iz članka 44. stavaka 1., 3., 4., 5. i 6. ovoga Zakona.

(7) Državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji ne može se protjerati ako se bolest koja ugrožava javno zdravlje pojavila tri mjeseca nakon ulaska u Republiku Hrvatsku.

(8) Ako postoji ozbiljna sumnja da državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji boluju od bolesti koja predstavlja opasnost za javno zdravlje, u roku od tri mjeseca od ulaska u Republiku Hrvatsku može se zatražiti da se podvrgnu besplatnom liječničkom pregledu, koji će se provesti na temelju individualne procjene u svakom pojedinačnom slučaju.

(9) Podnošenje zahtjeva za ostvarivanje prava iz sustava socijalne skrbi ne smatra se razlogom za protjerivanje.

Rješenje o protjerivanju

Članak 46.

(1) Rješenjem o protjerivanju državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji odredit će se:

1. prestanak zakonitog boravka u Republici Hrvatskoj te dužnost napuštanja Republike Hrvatske
2. vrijeme u kojem je zabranjen ulazak i boravak u Republici Hrvatskoj koje se računa od isteka roka za napuštanje Republike Hrvatske
3. rok za napuštanje Republike Hrvatske koji počinje teći prvoga dana od dana dostave rješenja o protjerivanju odnosno od puštanja na slobodu s izdržavanja kazne zatvora
4. prisilno udaljenje u državu članicu EGP-a ako ne napusti Republiku Hrvatsku

5. da su dužni prijaviti se na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske nakon napuštanja Republike Hrvatske.

(2) Rješenjem o protjerivanju državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji mogu se odrediti obveze iz članka 56. stavka 1. ovoga Zakona ako postoji rizik od izbjegavanja iz članka 57. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Ako se rješenjem o protjerivanju ne određuje rok za napuštanje Republike Hrvatske:

1. utvrdit će se da državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji nezakonito borave ili im prestaje zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj i da su dužni napustiti Republiku Hrvatsku

2. odredit će se vrijeme u kojem mu se zabranjuje ulazak i boravak u Republici Hrvatskoj koje počinje teći od prisilnog udaljenja ili isteka zabrane ulaska i boravka koja je izrečena prethodnim rješenjem o protjerivanju

3. odredit će se prisilno udaljenje u državu članicu EGP-a.

(4) Rješenje o protjerivanju državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji koje se donosi zbog opasnosti za javni poredak, mora biti utemeljeno na pravomoćnoj presudi suda.

(5) Rješenje o protjerivanju državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji koje se donosi zbog opasnosti za nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje može se donijeti samo na temelju obavijesti nadležne sigurnosne službe, odnosno ministarstva nadležnog za poslove zdravstva.

(6) Ako je državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji naknadno odobren privremeni boravak, stalni boravak ili međunarodna zaštita, rješenje o protjerivanju ukinut će se tim odobrenjem ili posebnim rješenjem.

(7) Rješenje o protjerivanju zbog opasnosti za javni poredak ili nacionalnu sigurnost donosi Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje.

(8) Protiv rješenja iz stavka 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(9) Rješenje o protjerivanju zbog opasnosti za javno zdravlje donosi Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje.

(10) Protiv rješenja iz stavka 9. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, a tužba odgađa izvršenje rješenja.

(11) Ako se uz tužbu protiv odluke o protjerivanju podnosi i prijedlog za odgodni učinak tužbe, državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji se, do donošenja odluke o odgodnom učinku tužbe, ne može prisilno udaljiti iz Republike Hrvatske, osim:

1. ako se odluka o protjerivanju donosi na temelju prethodne sudske odluke

2. ako su državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji prethodno imali pristup sudskom postupku ili

3. ako se odluka o protjerivanju temelji na nužnim razlozima nacionalne sigurnosti.

Zabrana ulaska i boravka

Članak 47.

(1) Zabrana ulaska i boravka izrečena rješenjem o protjerivanju ne može biti kraća od tri mjeseca niti duža od 20 godina.

(2) O izgledu i sadržaju obrasca naljepnice zabrane ulaska i boravka državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji ministar donosi pravilnik.

Ukidanje i skraćivanje zabrane ulaska i boravka

Članak 48.

- (1) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji kojima je zabranjen ulazak i boravak mogu nakon isteka razumnog roka, ovisno o okolnostima, a najkasnije nakon proteka tri godine od početka računanja zabrane ulaska i boravka, podnijeti zahtjev za ukidanje i skraćivanje zabrane ulaska i boravka.
- (2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka odobrit će se ako je došlo do bitnih promjena okolnosti koje predstavljaju razlog za protjerivanje.
- (3) O zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, odlučuje rješenjem, u roku od šest mjeseci od dana podnošenja zahtjeva.
- (4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (5) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji nemaju pravo ulaska u Republiku Hrvatsku dok se odlučuje o zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka.

Rok za napuštanje Republike Hrvatske

Članak 49.

- (1) Rok za napuštanje Republike Hrvatske državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji, u pravilu, ne smije biti kraći od 30 dana.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, rok za napuštanje Republike Hrvatske ne mora se odrediti, ako se rješenje o protjerivanju donosi iz sljedećih razloga:
 1. opasnosti za nacionalnu sigurnost
 2. počinjenja kaznenog djela ili prekršaja koji su povezani s nasiljem
 3. ponovnog počinjenja kaznenog djela ili prekršaja
 4. državljanin EGP-a i član njegove obitelji nisu napustili Republiku Hrvatsku u roku koji im je određen rješenjem
 5. državljanin EGP-a i član njegove obitelji došli su u Republiku Hrvatsku za vrijeme važenja zabrane ulaska i boravka.
- (3) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji kojima je određen rok za napuštanje Republike Hrvatske dužni su napustiti Republiku Hrvatsku u roku koji im je određen, te su dužni prijaviti se na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske, kako je određeno rješenjem iz članka 44. stavka 8. ovoga Zakona.

Produljenje roka za napuštanje Republike Hrvatske

Članak 50.

- (1) U opravdanim slučajevima rok za napuštanje Republike Hrvatske može se produljiti rješenjem, s tim da ukupno trajanje roka za napuštanje Republike Hrvatske ne može biti dulje od jedne godine.
- (2) Rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći prvog sljedećeg dana od dana dostave rješenja o produljenju roka za napuštanje Republike Hrvatske.

(3) Rješenjem o produljenju roka za napuštanje Republike Hrvatske državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji mogu se odrediti obveze iz članka 56. stavka 1. ovoga Zakona ako postoji rizik od izbjegavanja iz članka 57. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka donosi Ministarstvo, putem policijske uprave odnosno policijske postaje.

(5) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Nezakoniti boravak

Članak 51.

(1) Nezakoniti boravak državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji je boravak u Republici Hrvatskoj za vrijeme trajanja zabrane ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj.

(2) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji mogu boraviti u Republici Hrvatskoj za vrijeme trajanja zabrane ulaska i boravka ako je potrebno da u upravnom sporu osobno iznesu svoju obranu, osim ako njihova prisutnost može uzrokovati ozbiljne poteškoće nacionalnoj sigurnosti ili javnom poretku ili kad se tužba odnosi na zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku.

(3) Ako rješenje o protjerivanju državljanina države članice EGP-a ili člana njegove obitelji nije izvršeno u roku od dvije godine, utvrdit će se postoje li okolnosti iz članka 44. stavaka 1. i 4. ovoga Zakona i članka 48. stavka 2. ovoga Zakona te ako se utvrdi da navedene okolnosti ne postoje, rješenje o protjerivanju će se ukinuti.

Obveze fizičkih i pravnih osoba

Članak 52.

(1) Tijela javne vlasti, pravne i fizičke osobe dužne su bez odgađanja obavijestiti policijsku upravu odnosno policijsku postaju ako imaju saznanja da državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji nezakonito borave u Republici Hrvatskoj, osim ako prema posebnom propisu imaju obvezu čuvanja tajne.

(2) Nadležno tijelo koje je protiv državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji pokrenulo prekršajni ili kazneni postupak za djela za koja se progoni po službenoj dužnosti, dužno je o pokretanju i ishodu postupka bez odgađanja obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

(3) Nadležno tijelo koji je donijelo odluku kojom se državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji proglašava krivim zbog počinjenog kaznenog djela ili prekršaja za koji se progoni po službenoj dužnosti, dužno je bez odgađanja nakon donošenja odluke obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

(4) Nadležno tijelo koje je donijelo odluku o puštanju državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji iz zatvorske ustanove na slobodu dužno je o tome bez odgode obavijestiti nadležnu policijsku upravu odnosno policijsku postaju.

Prisilno udaljenje

Članak 53.

(1) Prisilno udaljenje je odlazak državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji u državu članicu EGP-a pod pratnjom policije, bez obzira na njihovu privolu.

(2) Državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji prisilno će se udaljiti u državu članicu EGP-a:

1. ako nisu napustili Republiku Hrvatsku u roku za napuštanje Republike Hrvatske koji im je određen rješenjem o protjerivanju ili

2. ako su došli u Republiku Hrvatsku za vrijeme trajanja zabrane ulaska i boravka ili

3. ako im je doneseno rješenje o protjerivanju u kojem nije određen rok za napuštanje Republike Hrvatske sukladno članku 49. stavku 2. ovoga Zakona.

(3) U vezi s prisilnim udaljenjima Ministarstvo može pribavljati putne isprave i putne karte, obavljati financijske isplate i druga materijalna davanja, sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(4) Radi osiguranja provođenja prisilnih udaljenja tako da se poštuju temeljna ljudska prava državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji koji se prisilno udaljavaju, prisilno udaljenje može se tehnički snimati.

(5) Državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji obavijestit će se o svrsi snimanja iz stavka 4. ovoga članka.

(6) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji ne smiju silom ili prijevarom onemogućiti prepratu u državu u koju ih se prisilno udaljava.

Ograničenje slobode kretanja

Članak 54.

(1) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji mogu biti uhićeni, privedeni i zadržani najdulje 24 sata ako je potrebno donijeti rješenje odbijanju ulaska ili rješenje o protjerivanju ili je potrebno izvršiti prisilno udaljenje, a postoji opasnost da će državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji pobjeći.

(2) Ako se prisilno udaljenje ili odlazak s graničnog prijelaza ne može izvršiti u roku iz stavka 1. ovoga članka, državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji mogu biti zadržani još najdulje 48 sati ako se opravdano očekuje da će se prisilno udaljenje ili odlazak s graničnog prijelaza moći izvršiti u tom roku.

(3) Prilikom uhićenja, državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji, obavijestit će se o razlozima uhićenja, da mogu odrediti opunomoćenika za zastupanje, obavijestiti člana obitelji ili drugu osobu te zatražiti da se o uhićenju obavijesti diplomatska misija odnosno konzularni ured države čiji su državljani ako nije drugačije određeno međunarodnim ugovorom.

(4) O zadržavanju maloljetnog državljanina države članice EGP-a bez pratnje i maloljetnog člana obitelji bez pratnje obavijestit će se tijelo nadležno za poslove socijalne skrbi i diplomatska misija odnosno konzularni ured države čiji je državljani maloljetnik.

(5) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji bez odgode će se pustiti na slobodu kada prestanu razlozi za uhićenje i zadržavanje, a najkasnije do isteka roka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, osim ako je započela preprata radi izvršenja prisilnog udaljenja ili odlaska s graničnog prijelaza ili je doneseno rješenje o smještaju u prihvatni centar za strance (u daljnjem tekstu: centar).

*Smještaj u centar***Članak 55.**

(1) U svrhu ograničenja slobode kretanja radi osiguranja prisilnog udaljenja, državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji mogu se smjestiti u centar, ako se prisilno udaljenje ne može osigurati blažim mjerama.

(2) Smještaj u centru može trajati samo najkraće vrijeme koje je potrebno za prisilno udaljenje i dok su u tijeku aktivnosti radi prisilnog udaljenja koje se izvršavaju s dužnom pažnjom.

*Blaže mjere***Članak 56.**

(1) U smislu članka 55. stavka 1. ovoga Zakona, mjerama koje su blaže od smještaja u centar smatraju se:

1. polog putnih isprava, putnih dokumenata i putnih karata
2. polog određenih financijskih sredstava
3. zabrana napuštanja određene adrese smještaja
4. javljanje u policijsku postaju u određeno vrijeme.

(2) Rješenje o primjeni blažih mjera donosi Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje.

(3) Rješenjem iz stavka 2. ovoga članka odredit će se obveze iz stavka 1. ovoga članka koje su primjerene okolnostima konkretnog slučaja, na vrijeme do prisilnog udaljenja.

(4) Protiv rješenja o primjeni blažih mjera nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) U vezi s primjenom blažih mjera Ministarstvo može osigurati smještaj i uzdržavanje, obavljati financijske isplate i druga materijalna davanja, sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

(6) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji iz stavka 3. ovoga članka dužni su se pridržavati obveza iz stavka 1. ovoga članka.

*Razlozi za smještaj u centar***Članak 57.**

(1) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji mogu se smjestiti u centar do šest mjeseci ako postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja Republike Hrvatske sukladno članku 49. stavku 3. ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: rizik od izbjegavanja).

(2) Okolnosti koje mogu ukazivati na postojanje rizika od izbjegavanja iz stavka 1. ovoga članka su:

1. državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji nemaju ispravu o identitetu ili putnu ispravu
2. državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji nemaju osiguran smještaj
3. državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji nemaju prijavljen boravak
4. državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji izjave da neće izvršavati ili da će onemogućavati izvršenje obveze napuštanja Republike Hrvatske
5. državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji su u drugoj državi članici EGP-a pravomoćno osuđeni za kazneno djelo

6. protiv državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji u tijeku je kriminalističko istraživanje ili kazneni postupak ili su pravomoćno osuđeni za kazneno djelo u Republici Hrvatskoj
 7. državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji ne izvršavaju ili nisu izvršili rješenje o protjerivanju
 8. državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji ne posjeduju dovoljno financijskih sredstava
 9. državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji nezakonito su ušli u Republiku Hrvatsku
 10. prethodno ponašanje državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji ukazuje da bi mogli izbjegavati izvršenje obveze napuštanja Republike Hrvatske.
- (3) Vjerojatno je da postoji rizik od izbjegavanja obveze napuštanja Republike Hrvatske iz stavka 1. ovoga članka ako:
1. su državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji odbili dati osobne ili druge podatke i dokumente ili su dali lažne podatke
 2. su se državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji poslužili krivotvorenom ili tuđom ispravom
 3. su državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji odbacili ili uništili ispravu o identitetu
 4. su državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji odbili dati otiske prstiju
 5. su državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji silom ili prijevarom onemogućili prepratu u svrhu prisilnog udaljenja u zemlju u koju ih se prisilno udaljava
 6. se državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji nisu pridržavali obveza iz članka 56. stavka 1. ovoga Zakona
 7. su državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji ušli u Republiku Hrvatsku prije isteka zabrane ulaska i boravka.

Produljenje smještaja u centru

Članak 58.

Državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji smještaj u centru može se produljiti za još najviše 12 mjeseci ako:

1. su državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji odbili dati osobne ili druge podatke i dokumente koji su potrebni za prisilno udaljenje ili su dali lažne podatke
2. su državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji na drugi način sprječavali ili odugovlačili prisilno udaljenje
3. se opravdano očekuje dostava putnih i drugih dokumenata potrebnih za prisilno udaljenje koji su zatraženi od nadležnih tijela druge države.

Donošenje rješenja o smještaju u centar i pravni lijek

Članak 59.

- (1) Rješenje o smještaju u centar donosi Ministarstvo putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje.
- (2) Rješenje o produljenju smještaja donosi Ministarstvo u sjedištu ili Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje.
- (3) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

- (4) Prilikom dostave rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji obavijestit će se o radnjama iz stavka 5. ovoga članka.
- (5) Odmah po donošenju rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka upravnom sudu dostavit će se spisi predmeta o smještaju u centar, koji će u roku od pet dana od dana dostave spisa predmeta donijeti odluku kojom se rješenje o smještaju ukida ili potvrđuje.
- (6) Ministarstvo će, najkasnije deset dana prije proteka tri mjeseca od dana smještaja državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji u centar, dostaviti upravnom sudu spise predmeta o smještaju državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji u centru, koji će u roku od deset dana od dana dostave spisa predmeta odlučiti treba li državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji otpustiti iz centra.
- (7) Ministarstvo će, u roku od jednoga dana od donošenja rješenja iz stavka 2. ovoga članka, dostaviti upravnom sudu spise predmeta o produljenju smještaja, koji će u roku od pet dana od dana dostave spisa predmeta donijeti odluku kojom se rješenje o produljenju smještaja ukida ili potvrđuje.
- (8) Prije donošenja odluke iz stavaka 5. i 6. ovoga članka upravni sud mora provesti usmenu raspravu, ako su državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji maloljetnici.
- (9) Ministarstvo će najkasnije deset dana prije proteka svaka tri mjeseca od dana produljenja smještaja u centru dostaviti upravnom sudu spise predmeta o smještaju državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji u centru, koji će u roku od deset dana od dana dostave spisa predmeta odlučiti treba li državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji otpustiti iz centra.
- (10) Za odlučivanje o rješenjima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nadležan je upravni sud koji je nadležan za područje na kojem se nalazi centar.

Ovlast pretrage i uzimanja biometrijskih podataka

Članak 60.

- (1) U postupku prisilnog udaljenja ili smještaja u centar, policijski službenici ovlašteni su bez sudske naredbe izvršiti pretragu državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji i predmeta koje državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji nose, u svrhu pronalaska i oduzimanja sredstava pogodnih za napad, samoozljeđivanje ili bijeg.
- (2) O predmetima oduzetim sukladno stavku 1. ovoga članka izdat će se potvrda.
- (3) Državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji koji nezakonito borave, u postupku prisilnog udaljenja mogu se uzeti otisci prstiju, karakteristike šarenice oka i može ih se fotografirati, bez njihove privole.
- (4) Državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji obavijestit će se o svrsi uzimanja otisaka prstiju, karakteristika šarenice oka i fotografiranju.

Pravila boravka u centru

Članak 61.

- (1) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji ne smiju napustiti centar bez odobrenja i dužni su pridržavati se pravila boravka u centru.
- (2) Pravila boravka državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji u centru propisuje ministar pravilnikom.

Stroži policijski nadzor

Članak 62.

(1) Stroži policijski nadzor obuhvaća ograničenje slobode kretanja državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji u centru.

(2) Stroži policijski nadzor može se odrediti ako državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji:

1. bez odobrenja napuste centar ili ako postoji opravdana sumnja da će pokušati napustiti centar
2. fizički napadnu druge osobe u centru
3. pokušaju samoozljeđivanje
4. nedolično se ponašaju, grubo vrijeđaju i omalovažavaju druge osobe u centru po bilo kojoj osnovi
5. pripremaju ili izrađuju predmete za napad, samoozljeđivanje ili za bijeg iz centra
6. bave se pripremanjem opojnih tvari i sredstava u centru
7. namjerno počinje oštećenje odjevnih i drugih predmeta i sredstava koje su dobili na korištenje u centru
8. namjerno počinje oštećenje tehničke i druge opreme u centru
9. namjerno ometaju rad tehničke opreme (audio-vizualne i svjetlosne) koja je postavljena u prostorije radi osiguravanja fizičke i tehničke zaštite
10. uporno odbijaju zapovijedi policijskih službenika i ne poštuju važeće pravne propise
11. na drugi način grubo krše odredbe pravila boravka u centru.

(3) Stroži policijski nadzor može se odrediti najdulje na vrijeme do sedam dana.

(4) O određivanju strožeg policijskog nadzora Ministarstvo putem centra donosi rješenje.

(5) Rješenje se može donijeti bez saslušanja ako ono nije moguće zbog razloga na strani državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji.

(6) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Centar će odmah po donošenju rješenja iz stavka 4. ovoga članka, istoga dana ili, ako je rješenje doneseno u neradni dan upravnog suda, prvog sljedećeg dana koji je radni dan upravnog suda, dostaviti upravnom sudu spise predmeta o strožem policijskom nadzoru, koji će najkasnije prvog sljedećeg radnog dana upravnog suda donijeti odluku o ukidanju ili o potrebi nastavka provođenja strožeg policijskog nadzora.

(8) Centar će odmah prestati s provođenjem strožeg policijskog nadzora kada prestanu razlozi iz stavka 2. ovoga članka ili kada to naloži upravni sud.

(9) Ako upravni sud odluči da je potrebno nastaviti s provođenjem strožeg policijskog nadzora, a centar ne postupi sukladno stavku 7. ovoga članka, nakon proteka svakih sedam dana provođenja strožeg policijskog nadzora postupit će se na način kako je propisano stavkom 7. ovoga članka.

Otpust i ponovni smještaj u centar

Članak 63.

(1) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji, bez odgode, otpustit će se iz centra ako:

1. uvjeti za smještaj u centar iz članaka 55., 57. i 58. ovoga Zakona više nisu ispunjeni
2. se opravdano očekuje da se državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji neće moći prisilno udaljiti u roku iz članaka 57. i 58. ovoga Zakona.

(2) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji iz stavka 1. ovoga članka koji su bili smješteni u centru u ukupnom trajanju od 18 mjeseci mogu se ponovno smjestiti u centar ako se zbog promijenjenih okolnosti opravdano očekuje da će se državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji moći prisilno udaljiti i ispunjeni su uvjeti za smještaj u centar iz članaka 55., 57. i 58. ovoga Zakona.

Smještaj maloljetnika i obitelji u centru

Članak 64.

(1) Maloljetni državljani države članice EGP-a bez pratnje i maloljetni član obitelji bez pratnje, u pravilu, smjestit će se u objekte ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi.

(2) Ako prisilno udaljenje nije moguće osigurati na drugi način u centar se, na najkraće potrebno vrijeme, može smjestiti:

- maloljetni državljani države članice EGP-a bez pratnje i maloljetni član obitelji bez pratnje
- maloljetni državljani države članice EGP-a i maloljetni član obitelji koji su u pratnji članova obitelji.

(3) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji iz stavka 2. ovoga članka smjestit će se u centru odvojeno od ostalih stranaca.

(4) Članovima obitelji u centru osigurat će se odvojeni smještaj koji jamči odgovarajuću privatnost.

(5) Stroži policijski nadzor ne može se odrediti maloljetniku.

(6) Maloljetniku se u centru osigurava mogućnost bavljenja slobodnim aktivnostima, uključujući igru i rekreaciju u skladu s njegovom dobi.

Naknada troškova prisilnog udaljenja od državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji

Članak 65.

(1) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji dužni su snositi troškove smještaja u centru i druge troškove koji nastanu prilikom njegova prisilnog udaljenja.

(2) Radi naplate troškova prisilnog udaljenja državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji oduzet će se novčana sredstva, o čemu se izdaje potvrda.

(3) Novčana sredstva koja su oduzeta državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji koriste se za podmirenje troškova njegova prisilnog udaljenja.

(4) Radi osiguranja prisilnog udaljenja državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji mogu se privremeno zadržati putne i druge isprave te putne karte, o čemu se izdaje potvrda.

(5) Obrazac potvrde o troškovima prisilnog udaljenja, obrazac potvrde o oduzetim novčanim sredstvima te način izračuna troškova prisilnog udaljenja propisuje ministar pravilnikom.

Privremena odgoda prisilnog udaljenja

Članak 66.

(1) Prisilno udaljenje će se privremeno odgoditi ako je sud odgodio izvršenje rješenja o protjerivanju.

(2) Prisilno udaljenje može se privremeno odgoditi zbog nemogućnosti prijevoza, ako bi prilikom izvršenja nastupile ozbiljne teškoće zbog zdravstvenog stanja državljanina države

članice EGP-a i člana njegove obitelji ili postoje drugi razlozi zbog kojih državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji nije moguće prisilno udaljiti.

(3) Rješenjem o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja odredit će se vrijeme privremene odgode, koje ne može biti dulje od jedne godine.

(4) Rješenjem o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji mogu se odrediti obveze iz članka 56. stavka 1. ovoga Zakona.

(5) Državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji kojima je privremeno odgođeno prisilno udaljenje ne prestaje obveza napuštanja Republike Hrvatske.

(6) Privremena odgoda prisilnog udaljenja ukinut će se ako su prestali razlozi za privremenu odgodu prisilnog udaljenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ili se državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji ne pridržavaju obveza iz stavka 4. ovoga članka.

(7) Prije donošenja rješenja o ukidanju privremene odgode prisilnog udaljenja nije potrebno provesti saslušavanje državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji.

Donošenje rješenja o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja i pravni lijek

Članak 67.

(1) Rješenje o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja i rješenje o ukidanju privremene odgode prisilnog udaljenja donosi Ministarstvo putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, po službenoj dužnosti.

(2) Protiv rješenja o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja i rješenja o ukidanju privremene odgode prisilnog udaljenja nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Prestanak privremene odgode prisilnog udaljenja

Članak 68.

(1) Privremena odgoda prisilnog udaljenja prestaje:

1. protekom vremena na koje je državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji određena privremena odgoda prisilnog udaljenja
2. ukidanjem rješenja o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja
3. ako je državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji boravak postao zakonit.

(2) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka prisilno će se udaljiti odnosno smjestiti u centar.

Dostava podataka

Članak 69.

Osobni podaci državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji o mjerama za ograničenje ulaska i boravka osiguranje povratka mogu se dostaviti državi u koju državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji treba prisilno udaljiti i državi kroz koju državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji trebaju tranzitirati tijekom prisilnog udaljenja i vraćanja.

IX. ZBIRKE PODATAKA

Članak 70.

(1) Radi učinkovite kontrole provođenja postupaka propisanih ovim Zakonom Ministarstvo vodi zbirke podataka u kojima se pohranjuju i osobni podaci o:

1. državljanima države članice EGP-a i članovima njihovih obitelji kojima je odbijen ulazak i izlazak
2. državljanima države članice EGP-a i članovima njihovih obitelji na privremenom i stalnom boravku
3. državljanima države članice EGP-a i članovima njihovih obitelji kojima je prestao boravak
4. državljanima države članice EGP-a i članovima njihovih obitelji prema kojima je primijenjena mjera za ograničenje ulaska i boravka
5. državljanima države članice EGP-a i članovima njihovih obitelji kojima su privremeno zadržane strane putne isprave
6. državljanima države članice EGP-a i članovima njihovih obitelji kojima su izdane isprave
7. državljanima države članice EGP-a i članovima njihovih obitelji koji su prijavili i odjavili boravište, prebivalište i adresu stanovanja
8. uzetim otiscima prstiju, šarenice oka i fotografiranju državljana države članice EGP-a i članova njihovih obitelji prema kojima su poduzete mjere za ograničenje ulaska i boravka.

(2) U zbirkama podataka iz stavka 1. ovoga članka mogu se prikupljati, pohranjivati, obrađivati i koristiti sljedeći osobni podaci:

1. ime i prezime, ranija prezimena, spol, datum i mjesto rođenja, državljanstvo, osobni identifikacijski broj, fotografija
2. adresa prebivališta i boravišta, vrsta i broj isprave o identitetu, kao i datum, mjesto izdavanja i rok valjanosti isprave o identitetu
3. ime i prezime oca, ime i prezime i rođeno prezime majke
4. ime i prezime i datum rođenja djece
5. jezici koje govori, podatke vezane uz zaposlenje
6. otisci prstiju.

(3) Ministar pravilnikom propisuje način prikupljanja podataka, sadržaj i korisnike zbirki podataka te rokove čuvanja podataka u tim zbirkama.

Članak 71.

Osobni podaci sadržani u zbirkama podataka iz članka 70. ovoga Zakona prikupljaju se, pohranjuju i obrađuju sukladno posebnom propisu o zaštiti osobnih podataka ako je to u interesu državljana države članice EGP-a i člana njegove obitelji, a može se pretpostaviti da se oni tome ne bi protivili ili ako je to potrebno radi provjeravanja podataka o državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji.

X. UPRAVNI NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA

Članak 72.

Poslove upravnog nadzora nad provedbom ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

XI. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 73.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji koji:

1. prilikom prijave i odjave prebivališta i boravišta da netočne i neistinite podatke (članak 43. stavak 3.)
2. se ne pridržava obveze zabrane napuštanja određene adrese smještaja (članak 46. stavak 2., članak 56. stavak 1. točka 3. i članak 66. stavak 4.)
3. se ne pridržava obveze javljanja u policijsku postaju u određeno vrijeme (članak 46. stavak 2., članak 56. stavak 1. točka 4. i članak 66. stavak 4.)
4. nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 51. stavak 1.)
5. onemogućiti prepratu u državu u koju ga se prisilno udaljava (članak 53. stavak 6.)
6. je napustio centar bez odobrenja (članak 61. stavak 1.)
7. se nije pridržavao pravila boravka u centru (članak 61. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 4.500,00 kuna kaznit će se za prekršaj član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a koji u propisanom roku ne podnese zahtjev za izdavanje nove boravišne iskaznice (članak 37. stavak 1. točke 1., 2. i 3. i stavak 2.).

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 kuna kaznit će se za prekršaj član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a koji u propisanom roku ne podnese zahtjev za izdavanje nove boravišne iskaznice (članak 37. stavak 1. točke 4. i 5. i stavak 2.).

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljanin države članice EGP-a koji u propisanom roku ne podnese zahtjev za izdavanje nove boravišne iskaznice (članak 36. stavak 5.).

(5) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji koji:

1. u propisanom roku ne vrate boravišnu iskaznicu (članak 38. stavak 2. i 3.)
2. u propisanom roku ne prijavi boravište ili prebivalište (članak 41. stavak 2. i članak 42. stavci 3., 4. i 5.).

(6) Novčanom kaznom u iznosu od 200,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljanin države članice EGP-a koji:

1. ne prijavi privremeni boravak u propisanom roku (članak 15. stavak 1.)
2. uz sebe nema valjanu stranu osobnu iskaznicu ili stranu putnu ispravu, drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju ili boravišnu iskaznicu ako ju je dužan imati sukladno odredbama ovoga Zakona (članak 35. stavak 1.)
3. službenoj osobi odbije dati na uvid valjanu stranu osobnu iskaznicu ili stranu putnu ispravu, drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju ili boravišnu iskaznicu ako ju je dužan imati sukladno odredbama ovoga Zakona (članak 35. stavak 1.).

(7) Novčanom kaznom u iznosu od 200,00 kuna kaznit će se za prekršaj član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a koji:

1. ne podnese zahtjev za izdavanje „Boravišne iskaznice za člana obitelji državljanina Unije“ u propisanom roku (članak 23. stavak 2.)
2. uz sebe nema valjanu stranu osobnu iskaznicu ili stranu putnu ispravu, drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju ili boravišnu iskaznicu (članak 35. stavak 1.)
3. službenoj osobi odbije dati na uvid valjanu stranu osobnu iskaznicu ili stranu putnu ispravu, drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju ili boravišnu iskaznicu (članak 35. stavak 1.).

(8) Novčanom kaznom u iznosu od 200,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji koji u propisanom roku ne prijavi nestanak boravišne iskaznice (članak 39.).

XII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 74.

- (1) Potvrde o privremenim boravcima te boravišne iskaznice izdane sukladno Zakonu o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18) ostaju važiti do isteka roka na koje su izdane.
- (2) Rokovi za napuštanje Republike Hrvatske određeni rješenjima koja su donesena do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18).

Članak 75.

- (1) Državljeni Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske i članovi njihovih obitelji koji su na dan prije izlaska Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije imali izvršenu prijavu privremenog ili stalnog boravka, odnosno izdane boravišne iskaznice sukladno Glavi X. Zakona o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18) zadržavaju privremeni odnosno stalni boravak, te se na njih na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovoga Zakona osim članka 6. stavka 1. ovoga Zakona.
- (2) Članovi obitelji iz članka 4. ovoga Zakona koji na dan prije izlaska Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije nemaju reguliran privremeni odnosno stalni boravak mogu se pridružiti državljaninu Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz stavka 1. ovoga članka te se na njih na odgovarajući način primjenjuju odredbe ovoga Zakona osim članka 6. stavka 1. ovoga Zakona.
- (3) Članovima obitelji iz stavka 2. ovoga članka koji su državljani trećih zemalja ili državljani Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske izdaje se dozvola boravka sukladno posebnom propisu koji uređuje boravak državljana trećih zemalja, a ako su državljani država članica EGP-a, izdaje se boravišna iskaznica sukladno odredbama ovoga Zakona.
- (4) Državljeni Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske i članovi njihovih obitelji iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, mogu podnositi zahtjev za odobrenje dugotrajnog boravišta kao državljani trećih zemalja sukladno posebnom propisu koji uređuje boravak državljana trećih zemalja.
- (5) Potvrde o prijavi privremenog boravka i boravišne iskaznice izdane državljanima Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske i članovima njihovih obitelji sukladno Zakonu o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18), važe godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona odnosno do roka na koji su izdane, ako je navedeni rok važenja kraći od godine dana.
- (6) Državljeni Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske i članovi njihovih obitelji koji su državljani trećih zemalja iz stavka 1. ovoga članka dužni su u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona odnosno po isteku roka važenja boravišnih iskaznica, ako je njihov rok važenja kraći od godine dana, podnijeti zahtjev za izdavanje dozvole boravka, sukladno posebnom propisu koji uređuje boravak državljana trećih zemalja.
- (7) Ako su članovi obitelji državljana Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske državljani država članica EGP-a, dužni su podnijeti zahtjev za izdavanje boravišne iskaznice, sukladno odredbama ovoga Zakona u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona odnosno po isteku roka važenja boravišnih iskaznica, ako je njihov rok važenja kraći od godine dana.

(8) U dozvoli boravka iz stavka 6. ovoga članka upisuje se opseg prava koja ostvaruju državljani Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske i članovi njihovih obitelji koji su državljani trećih zemalja.

Članak 76.

(1) Odredbe članka 7. stavaka 1. i 2. i članka 8. ovoga Zakona neće se primjenjivati na unutarnjoj granici Republike Hrvatske nakon stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj.

(2) Unutarnja granica iz stavka 1. ovoga članka je unutarnja granica određena odredbama Uredba (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama, SL L 77, 23. 3. 2016.).

Članak 77.

(1) Ministar će donijeti pravilnike iz članka 9. stavka 5., članka 15. stavka 6., članka 23. stavka 8., članka 27. stavka 6., članka 30. stavka 5., članka 34. stavka 3., članka 43. stavka 5., članka 47. stavka 2., članka 61. stavka 2., članka 65. stavka 5. i članka 70. stavka 3. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar će donijeti rješenje iz članka 34. stavka 4. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 78.

Postupci započeti do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18).

Članak 79.

Provedbeni propisi doneseni na temelju Zakona o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18) kojima se uređuje ulazak, boravak i rad državljana država članica EGP-a i članova njihovih obitelji ostaju na snazi do stupanja na snagu provedbenih propisa donesenih na temelju ovlasti iz ovoga Zakona.

Članak 80.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti članak 1. stavak 1. u dijelu koji se odnosi na državljane država članica Europskog gospodarskog prostora i članova njihovih obitelji, članak 1. stavak 4. podstavak 9., glava X. i članak 221. stavci 3., 5., 6., 7. i 8. Zakona o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18).

Članak 81.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama, osim odredbe članka 75. ovoga Zakona koji stupa na snagu danom izlaska Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije, ako se ne zaključi Sporazum o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. propisane su opće odredbe Zakona kojima se uređuje sadržaj Zakona, propisuje se iznimka da se Zakon ne odnosi na članove diplomatskih misija, konzularnih ureda, članove tijela Europske unije i drugih međunarodnih organizacija akreditiranih u Republici Hrvatskoj. Odredbe ovog Zakona odnosit će se i na državljane Švicarske Konfederacije te na državljane Europskog gospodarskog prostora, što obuhvaća sve države članice Europske unije te Norvešku, Lihtenštajn i Island, kao i na članove obitelji hrvatskih državljana koji su državljani država članica EGP-a. Odredbe koje se odnose na članove obitelji odnosit će se i na životne i neformalne životne partnere.

Člankom 2. propisano je da se Zakonom prenosi u pravni poredak Republike Hrvatske Direktiva Vijeća 2004/38/EZ od 29. travnja 2004. o pravu državljana Unije i članova njihovih obitelji o slobodi kretanja i boravka na području države članice.

Člankom 3. dana je definicija određenih pojmova, kao tko se smatra strancem, državljaninom države članice EGP-a, što je treća zemlja, strana putna isprava, opasnost za javno zdravlje itd.

Člankom 4. je propisano tko se smatra članom obitelji državljanina države članice EGP-a (bračni drug, izvanbračni drug pod određenim uvjetima, potomci i posvojenici do 21 godine starosti kao i potomci i posvojenici stariji od 21 godine pod određenim uvjetima te srodnici po krvi u uspravnoj liniji ushodno pod određenim uvjetima). Definirani su uvjeti pod kojima se i drugi član obitelji može smatrati članom obitelji državljanina države članice EGP-a. Propisano je da se drugim članovima obitelji u dozvolu boravka koja će se izdavati sukladno Pravilniku o statusu i radu državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj unosi napomena "nositelj prava u skladu s člankom 3. stavkom 2. Direktive 2004/38/EZ", sukladno Uredbi Vijeća (EZ) br. 1030/2002 od 13. lipnja 2002. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja i Uredbi (EU) 2017/1954 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2017. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1030/2002 o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja.

Člankom 5. je propisana općenita odredba da su se državljani država članica EGP-a i članovi njihovih obitelji dužni za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj pridržavati zakona i propisa te odluka nadležnih tijela Republike Hrvatske.

Člankom 6. propisano je da državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji mogu u Republici Hrvatskoj raditi bez dozvole za boravak i rad odnosno bez potvrde o prijavi rada koje se izdaju sukladno posebnom propisu koji uređuje boravak državljana trećih zemalja. Zbog usklađivanja s odredbom članka 27. stavka 4. Direktive dodan je stavak 3. kojim je propisano da Republika Hrvatska dopušta ulazak u Republiku Hrvatsku bez ikakvih formalnosti hrvatskim državljanima koji su protjerani iz druge države članice EGP-a jer predstavljaju opasnost za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje, čak i ako putovnica ili osobna iskaznica više nije važeća ili je državljanstvo imatelja isprave sporno.

Članak 7. propisuje uvjete za ulazak državljanina države članice EGP-a.

Članak 8. sadrži uvjete za ulazak člana obitelji državljanina države članice EGP-a koji nije državljanina države članice EGP-a, te propisuje obvezu graničnoj policiji da ukoliko član obitelji ne ispunjava neki od propisanih uvjeta, da mu se pruži mogućnost da pribavi potrebne isprave odnosno da na drugi način dokaže da uživa pravo slobode kretanja. Propisuje se

moгуćnost da se članu obitelji na graničnom prijelazu izda viza u ubrzanom postupku, bez naknade.

Članak 9. propisuje da će se u slučaju odbijanja ulaska u Republiku Hrvatsku državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji na graničnom prijelazu donijeti rješenje. Protiv navedenog rješenja nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. Također je propisano da ako odlazak državljanina država članica EGP-a i člana njegove obitelji iz stavka 1. i 2. ovoga članka s graničnog prijelaza u zračnom i pomorskom prometu u zemlju iz koje je došao nije moguć ni nakon osam dana od dana dolaska na granični prijelaz, državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji iz stavka 1. i 2. ovoga članka će se omogućiti ulazak u Republiku Hrvatsku.

Članak 10. propisuje pod kojim uvjetima državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji imaju pravo izlaska iz Republike Hrvatske, te da se od njih neće zahtijevati izlazna viza.

Člankom 11. propisano je pod kojim uvjetima državljanin države članice EGP-a može boraviti u Republici Hrvatskoj do tri mjeseca, bez obveze prijave kratkotrajnog boravka policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji.

Člankom 12. propisano je pod kojim uvjetima član obitelji državljanina države članice EGP-a koji nije državljanin države članice EGP-a može boraviti u Republici Hrvatskoj do tri mjeseca, bez obveze prijave kratkotrajnog boravka policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, te u kojim slučajevima je dužan prijaviti kratkotrajni boravak policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji.

Člankom 13. propisano je pod kojim uvjetima državljanin države članice EGP-a može boraviti u Republici Hrvatskoj (rad, studiranje ili strukovna izobrazba, spajanje obitelji, druge svrhe primjerice; turizam, korištenje nekretnine, medicinsko liječenje). Propisano je da se sredstva za uzdržavanje državljanina države članice EGP-a koji namjerava boraviti u svrhu studiranja ili strukovne izobrazbe ili u druge svrhe ocjenjuju uzimajući u obzir njegov osobni položaj kao i člana njegove obitelji, te se neće zahtijevati da iznose više od visine sredstava potrebnih za ostvarivanje prava po osnovi socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj sukladno posebnim propisima.

Člankom 14. propisan je način dostave podataka iz kaznene evidencije za državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji koji prijavljuju privremeni boravak u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, odnosno rok u kojem je ministarstvo nadležno za pravosuđe dužno dostaviti podatke iz kaznene evidencije na traženje druge države članice EGP-a.

Člankom 15. razrađuju se svrhe radi kojih se može odobriti privremeni boravak (rad, studiranje ili strukovna izobrazba, spajanje obitelji, druge svrhe primjerice; turizam, korištenje nekretnine, medicinsko liječenje), kao i rok od osam dana od isteka tri mjeseca boravka u Republici Hrvatskoj u kojem je državljanin države članice EGP-a dužan prijaviti privremeni boravak u policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji. Propisano je da se o prijavi privremenog boravka državljaninu države članice EGP-a bez odgode izdaje potvrda o prijavi privremenog boravka, te su decidirano navedeni slučajevi u kojima državljanin države članice EGP-a nema pravo na prijavu privremenog boravka.

Člankom 16. propisana je dokumentacija koju državljanin države članice EGP-a prilaže uz

prijavu privremenog boravka u svrhu rada.

Člankom 17. propisani su uvjeti pod kojima državljanin države članice EGP-a koji je ostao bez zaposlenja zadržava status radnika ili samozaposlene osobe.

Člankom 18. propisana je dokumentacija koju državljanin države članice EGP-a prilaže uz prijavu privremenog boravka u svrhu studiranja ili strukovne izobrazbe.

Člankom 19. propisana je dokumentacija koju državljanin države članice EGP-a prilaže uz prijavu privremenog boravka u druge svrhe. Navedenim člankom izvršeno je usklađivanje s člankom 7. stavkom 1. podtočkom (b) i člankom 8. točkom 3. podtočkom 2. Direktive. Privremeni boravak u druge svrhe daje mogućnost državljaninu države članice EGP-a regulirati boravak u druge svrhe kao što su primjerice, turizam, korištenje nekretnine, medicinsko liječenje, a ne samo u svrhe propisane Zakonom, a to je rad, spajanje obitelji i studiranje ili strukovne izobrazbe.

Člankom 20. propisana je dokumentacija koju državljanin države članice EGP-a prilaže uz prijavu privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji.

Člankom 21. imajući u vidu odredbu članka 3. stavka 2. točke b. Direktive 2004/38/EZ propisana je dokumentacija koju državljanin države članice EGP-a prilaže uz prijavu privremenog boravka u svrhu životnog partnerstva. Propisano je da se životnim i neformalnim životnim partnerima u dozvolu boravka koja će se izdavati sukladno Pravilniku o statusu i radu državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj unosi napomena "nositelj prava u skladu s člankom 3. stavkom 2. Direktive 2004/38/EZ", sukladno Uredbi Vijeća (EZ) br. 1030/2002 od 13. lipnja 2002. o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja i Uredbi (EU) 2017/1954 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2017. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 1030/2002 o utvrđivanju jedinstvenog obrasca boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja.

Člankom 22. propisano je da državljaninu države članice EGP-a privremeni boravak prestaje u tri slučaja: ako ima zabranu ulaska i boravak u Republici Hrvatskoj, ako više ne ispunjava uvjete za privremeni boravak ili ako sam odjavi boravak iz Republike Hrvatske. Protiv rješenja može se pokrenuti upravni spor. Propisano je da se neposjedovanje sredstava za uzdržavanje ne predstavlja uvjet za prestanak privremenog boravka, ako je državljanin države članice EGP-a radnik ili samozaposlena osoba ili je došao s namjerom zapošljavanja, a dokaže da nastavlja aktivno tražiti posao te se opravdano pretpostavlja da će pronaći zaposlenje.

Člankom 23. propisano je u kojem roku i pod kojim uvjetima član obitelji državljanina države članice EGP-a koji nije državljanin države članice EGP-a može ishoditi boravišnu iskaznicu. Također je propisano da se boravišna iskaznica izdaje s rokom važenja od pet godina, odnosno kraćim ako državljanin države članice EGP-a namjerava boraviti kraće.

Člankom 24. propisano je da članu obitelji državljanina države članice EGP-a privremeni boravak prestaje u četiri slučaja: ako ima zabranu ulaska i boravak u Republici Hrvatskoj, ako sam odjavi boravak iz Republike Hrvatske, ako više ne ispunjava uvjete za privremeni boravak te ako za vrijeme trajanja privremenog boravka boravi izvan Republike Hrvatske duže od šest mjeseci. Propisane su iznimke u kojima član obitelji može boraviti izvan Republike Hrvatske i duže od šest mjeseci, a da mu ne prestane privremeni boravak: ako

boravi zbog vojne obveze ili izbiva zbog opravdanih razloga kao što je trudnoća, rođenje djece, ozbiljna bolest itd.

Člankom 25. taksativno su nabrojeni slučajevi u kojima član obitelji državljanina države članice EGP-a, zavisno od činjenice je li i sam državljanin države članice EGP-a ili ne, zadržava pravo privremenog boravka u slučaju smrti, odlaska, rastave ili poništaja braka državljanina države članice EGP-a s kojim je boravio u Republici Hrvatskoj. Propisano je da član obitelji zadržava pravo boravka ako je radnik ili samostalni djelatnik ili ima osigurana sredstva za vlastito uzdržavanje i uzdržavanje ostalih članova obitelji kako ne bi tijekom boravka u Republici Hrvatskoj postali teret za sustav socijalne skrbi i zdravstveno osiguranje ili je član obitelji osobe koja ispunjava navedene uvjete.

Člankom 26. propisani su slučajevi koji mogu ukazivati da se radi o braku iz koristi, odnosno braku koji je sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak (npr. bračni drugovi ne održavaju bračnu zajednicu, bračni drugovi ne izvršavaju obveze koje proizlaze iz braka, bračni drugovi nisu se upoznali prije sklapanja braka, bračni drugovi ne daju dosljedne osobne podatke, bračni drugovi ne govore jezik koji oboje razumiju, za sklapanje braka dana su materijalna sredstva, osim ako se ne radi o sredstvima koja se daju kao miraz, a supružnici dolaze iz zemalja u kojim je davanje miraza običaj).

Člankom 27. regulirano je pravo na stalni boravak za državljanina države članice EGP-a, te je kao uvjet ostvarivanja prava utvrđen neprekidni zakoniti boravak u Republici Hrvatskoj od pet godina. Propisane su iznimke u kojim slučajevima izbjivanje iz Republike Hrvatske ne utječe ne neprekidnost boravka: do šest mjeseci godišnje odnosno do 12 mjeseci neprekidno iz opravdanih razloga, kao što su trudnoća, rođenje djece, ozbiljna bolest, studij, stručno osposobljavanje, upućivanje na rad u drugu državu i radi služenja vojnog roka. Propisuje se da Ministarstvo putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje državljaninu države članice EGP-a izdaje boravišnu iskaznicu kojom se potvrđuje stalni boravak, a nakon provjere dužine boravka.

Članak 28. taksativno propisuje slučajeve u kojima se stalni boravak može steći i prije boravka od pet godina zakonitog boravka.

Člankom 29. propisani su uvjeti pod kojima državljaninu države članice EGP-a može prestati stalni boravak: ako mu je zabranjen ulazak i boravak, ako boravi izvan Republike Hrvatske duže od dvije godine neprekidno ili ako odjavi boravak iz Republike Hrvatske.

Članak 30. propisani su uvjeti pod kojima član obitelji državljanina države članice EGP-a koji nije državljanin države članice EGP-a može ostvariti stalni boravak. Propisano je u kojim slučajevima odsutnost iz Republike Hrvatske neće utjecati na neprekidnost boravka (do šest mjeseci godišnje, odnosno do 12 mjeseci neprekidno iz opravdanih razloga kao što su trudnoća, rođenje djece, ozbiljna bolest, studij, stručno osposobljavanje, upućivanje na rad u drugu državu ili radi služenja vojnog roka).

Člankom 31. propisano je da će se članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, a koji ispunjava uvjete za stalni boravak, izdati boravišna iskaznica s rokom važenja od 10 godina.

Člankom 32. propisani su uvjeti pod kojima će prestati stalni boravak članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a (ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj,

boravi izvan Republike Hrvatske duže od dvije godine neprekidno ili odjavi boravak iz Republike Hrvatske), nadležno tijelo za donošenje rješenja o prestanku stalnog boravka i pravni lijek.

Člankom 33. propisane su iznimke od stjecanja stalnog boravka za člana obitelji temeljem pet godina zakonitog boravka u slučaju da je radnik ili samozaposlena osoba umrla za vrijeme trajanja privremenog boravka u svrhu rada koji je trajao neprekidno dvije godine prije smrti ili je smrt nastupila kao posljedica ozljede na radu ili profesionalne bolesti; ako je bračnom drugu prestalo hrvatsko državljanstvo ženidbom/udajom za radnika ili samozaposlenu osobu državljanina države članice EGP-a ili se radi o članu obitelji koji boravi u Republici Hrvatskoj s radnikom ili samozaposlenom osobom koja je stekla pravo stalnog boravka sukladno članku 28. navedenog Zakona.

Člankom 34. definirano je da isprave nisu uvjet za ostvarivanje prava državljanina država članica EGP-a i članova njihovih obitelji, ako se svojstvo korisnika prava može dokazati na drugi način.

Člankom 35. propisano je da su punoljetan državljanin države članice EGP-a i punoljetan član njegove obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a dužni imati kod sebe boravišnu iskaznicu odnosno drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju i dati je na uvid ovlaštenim osobama, odnosno da punoljetan državljanin države članice EGP-a i punoljetan član njegove obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a ne smiju svoju ispravu dati drugome da se njome služi kao svojom, niti se služiti tuđom ispravom kao svojom.

Člankom 36. propisano je pod kojim uvjetima se izdaje boravišna iskaznica državljaninu države članice EGP-a, odnosno u kojim slučajevima i u kojem roku navedena boravišna iskaznica postaje nevažeća. Budući da državljanin države članice EGP-a nije dužan ishoditi boravišnu iskaznicu, tako nije ni dužan ishoditi novu boravišnu iskaznicu ako je boravišna iskaznica postala nevažeća, međutim dužan je nevažeću boravišnu iskaznicu vratiti policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji.

Člankom 37. propisano je u kojim slučajevima član obitelji državljanina države članice EGP-a koji nije državljanin države članice EGP-a mora podnijeti zahtjev za izdavanje nove boravišne iskaznice, odnosno u kojim slučajevima i u kojem roku navedena boravišna iskaznica postaje nevažeća.

Člankom 38. propisani su slučajevi u kojima boravišna iskaznica državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji prestaje važiti i prije isteka roka na koji je izdana, te je propisano u kojem roku su dužni vratiti boravišnu iskaznicu nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji.

Člankom 39. propisan je postupak državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji u slučaju nestanka boravišne iskaznice u Republici Hrvatskoj, odnosno njihovoj dužnosti da o nestanku obavijeste najbližu diplomatsku misiju odnosno konzularni ured Republike Hrvatske ako boravišnu iskaznicu izgube u inozemstvu.

Člankom 40. propisano je da će se boravišnoj iskaznici kojoj je istekao rok važenja, koja je prestala važiti i za koju je prijavljen nestanak u Informacijskom sustavu Ministarstva evidentirat status nevažeće boravišne iskaznice.

Člankom 41. definirano je boravište kao mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj boravi državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji s privremenim boravkom, te je propisan rok od 15 dana u kojem je državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji dužan prijaviti boravište odnosno promjenu boravišta.

Člankom 42. definirano je prebivalište kao mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj su se državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji sa stalnim boravkom trajno nastanili. Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji mogu imati i boravište koje je definirano kao mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj gdje državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji sa stalnim boravkom privremeno borave, ali se na toj adresi nisu trajno nastanili. Propisan je rok od 15 dana u kojem su državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji sa stalnim boravkom dužni prijaviti prebivalište te promjenu prebivališta, odnosno rok od 15 dana za prijavu boravišta ako namjeravaju boraviti duže od tri mjeseca. Također je propisano koliko dugo državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji mogu boraviti u mjestu boravišta.

Člankom 43. propisano je da se boravište i prebivalište prijavljuje policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji, nadležnoj prema mjestu u kojem državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji ima prebivalište ili boravište. Kao rasterećenje od administrativnih formalnosti, propisano je da će državljaniu države članice EGP-a i članu njegove obitelji na privremenom ili stalnom boravku koji mijenja boravište ili prebivalište policijska uprava odnosno policijska postaja po službenoj dužnosti evidentirati odjavu prethodnog boravišta ili prebivališta.

Člankom 44. propisano je u kojim slučajevima se državljaniu države članice EGP-a i članu njegove obitelji može ograničiti pravo ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj, te je definirano što se smatra ograničenjem prava ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj (odbijanje ulaska u Republiku Hrvatsku, protjerivanje iz Republike Hrvatske i prisilno udaljenje u državu članicu EGP-a, . smještaj u prihvatni centar za strance i druge mjere propisane ovim Zakonom kojima je svrha ograničenje prava ulaska i boravka državljaniu države članice EGP-a i članu njegove obitelji.). Decidirano je propisano da se ograničenje temelji na ponašanju državljanina države članice EGP-a ili člana njegove obitelji, a da se postojanje samo prijašnje osuđujuće presude zbog počinjenog kaznenog djela ne smatra razlogom za ograničenje ulaska i boravka. Također, propisuje se da se prilikom odlučivanja o primjeni neke od mjera ograničenja ulaska i boravka uvijek mora primijeniti metodologija kojom se u svakom pojedinačnom slučaju uzimaju u obzir sve okolnosti tog slučaja, a u skladu s načelom razmjernosti.

Člankom 45. propisana je zaštita od protjerivanja državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji imajući u vidu duljinu boravka, životnu dob, zdravstveno stanje, obiteljske i gospodarske prilike, stupanj njihove socijalne i kulturne integracije u Republici Hrvatskoj te njihove veze s državom podrijetla. Državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji koji imaju stalni boravak može se protjerati iz ozbiljnih razloga zaštite javnog poretka ili nacionalne sigurnosti, a državljaniu države članice EGP-a koji je prethodnih 10 godina boravio u Republici Hrvatskoj može se protjerati samo iz nužnih razloga nacionalne sigurnosti. Maloljetnog državljanina države članice EGP-a može se protjerati samo ako je protjerivanje u najboljem interesu djeteta sukladno Konvenciji Ujedinjenih naroda o pravima djeteta od 20. studenog 1989. godine. Rješenje o protjerivanju ne može se temeljiti samo na pravomoćnoj presudi donesenoj u kaznenom postupku, osim u propisanim uvjetima.

Državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji ne može se protjerati ako se bolest koja ugrožava javno zdravlje pojavila nakon 3 mjeseca od ulaska u Republiku Hrvatsku.

Predloženim člankom 45. izvršeno je usklađivanje sa člankom 28. Direktivom Vijeća 2004/38/EZ od 29. travnja 2004. o pravu državljanina Unije i članova njihovih obitelji o slobodi kretanja i boravka na području države članice. Naime, navedenim člankom Direktive propisana je zaštita od protjerivanja državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji bez obzira na njihovo državljanstvo koji u Republici Hrvatskoj imaju stalni boravak, da se mogu protjerati samo zbog ozbiljnih razloga zaštite javnog poretka ili nacionalne sigurnosti. Nadalje, članak Direktive propisuje da se državljanina države članice EGP-a koji je prethodnih 10 godina boravio u Republici Hrvatskoj ili koji je maloljetan može protjerati samo iz nužnih razloga nacionalne sigurnosti.

Člankom 46. propisani su sastavni dijelovi rješenja o protjerivanju za državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji te sastavni dijelovi rješenja ako se ne određuje rok za napuštanje Republike Hrvatske, ovlast za propisivanje obveza npr. polog putnih isprava, putnih dokumenata i putnih karata, polog određenih financijskih sredstava, zabrana napuštanja određene adrese smještaja, javljanje u policijsku postaju u određeno vrijeme. Propisana je nadležnost za donošenje rješenja o protjerivanju i pravni lijek, te je određeno u kojim slučajevima je moguće prisilno udaljiti državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji usprkos prijedlogu za odgodni učinak tužbe.

Člankom 47. propisuje se trajanje zabrane ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji.

Člankom 48. propisani su uvjeti pod kojima državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji mogu podnijeti zahtjev za ukidanje i skraćivanje zabrane ulaska i boravka. Propisana je nadležnost za donošenje odluke po zahtjevu za ukidanje i skraćivanje zabrane ulaska i boravka i pravni lijek.

Člankom 49. propisan je rok za napuštanje Republike Hrvatske državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji. Taksativno su navedeni slučajevi u kojima se ne mora odrediti rok za napuštanje Republike Hrvatske, te je propisana obveza državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji prijaviti se na graničnom prijelazu prilikom napuštanja Republike Hrvatske ili diplomatskoj misiji odnosno konzularnom uredu Republike Hrvatske.

Člankom 50. navedeni su slučajevi u kojima se rok za napuštanje Republike Hrvatske može produljiti rješenjem. Propisana je nadležnost za donošenje odluke po zahtjevu za produljenje roka za napuštanje i pravni lijek. Pod opravdanim slučajevima podrazumijevamo situacije u kojima nije moguće napustiti Republiku Hrvatsku u roku određenom rješenjem zbog objektivnih razloga kao što su: školovanje, zdravstveni razlozi, nemogućnost organiziranja povratka (npr. zrakoplovne karte, otkazivanje leta), obiteljski razlozi.

Člankom 51. definirano je da je nezakoniti boravak državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji boravak u Republici Hrvatskoj za vrijeme trajanja zabrane ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj. Propisani su slučajevi u kojima državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji može boraviti u Republici Hrvatskoj za vrijeme trajanja zabrane ulaska i boravka, ako je potrebno da iznese svoju obranu u upravnom sporu, osim u određenim slučajevima. Propisano je da pod kojim će se uvjetima ukinuti rješenje o protjerivanju državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji.

Člankom 52. propisuju se obveze tijela javne vlasti, pravnih i fizičkih osoba u vezi dostave obavijesti o državljanina države članice EGP-a i članovima njegove obitelji koji nezakonito borave.

Člankom 53. dana je definicija prisilnog udaljenja državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji. Propisano je pod kojim uvjetima će se državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji prisilno udaljiti u državu članicu EGP-a te ovlast Ministarstvu da može pribavljati putne isprave i putne karte, obavljati financijske isplate i druga materijalna davanja, sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva. Propisano je da se radi osiguranja provođenja prisilnih udaljenja, tako da se poštuju temeljna ljudska prava državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji koji se prisilno udaljavaju, prisilno udaljenje može tehnički snimati.

Člankom 54. propisuju se uvjeti za uhićenje, privođenje i kratkotrajno zadržavanje državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji ako je potrebno donijeti rješenje o odbijanju ulaska ili rješenje o protjerivanju ili je potrebno izvršiti prisilno udaljenje, a postoji opasnost da će državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji pobjeći.

Članak 55. propisuje opće uvjete za smještaj državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji u prihvatni centar za strance.

Članak 56. propisuje mjere koje su blaže od smještaja u centar (alternativa detenciji). Propisana je nadležnost za donošenje rješenja o primjeni blažih mjera i pravni lijek. Dana je ovlast Ministarstvu da u vezi s primjenom blažih mjera može osigurati smještaj i uzdržavanje, obavljati financijske isplate i druga materijalna davanja, sklapati sporazume s drugim državnim tijelima, međunarodnim organizacijama i organizacijama civilnog društva.

Članak 57. propisuje uvjete za smještaj državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji u centru, navode se okolnosti koje mogu ukazivati na rizik od izbjegavanja obveze napuštanja Republike Hrvatske i najdulje trajanje smještaja.

Članak 58. propisuje uvjete za produljenje smještaja u centru i najdulje trajanje produljenja smještaja.

Članak 59. propisuje nadležnost za donošenja rješenja o smještaju u centar, te periodično sudsko razmatranje rješenja o smještaju.

Članak 60. propisuje ovlast za obavljanje pretrage državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji u postupku prisilnog udaljenja i smještaja u centar, te uzimanje biometrijskih podataka radi utvrđivanja identiteta.

Članak 61. propisuje pravila boravka u centru na način da državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji ne smije napustiti centar bez odobrenja i dužni su se pridržavati pravila boravka u centru.

Člankom 62. propisuje se postupak strožeg policijskog nadzora unutar centra. Propisuje se obveza centru da bez odgađanja o određivanju strožeg policijskog nadzora obavijesti upravni sud koji će žurno donijeti odluku o ukidanju ili potrebi nastavka provođenja strožeg policijskog nadzora.

Članak 63. propisuje obvezu otpusta iz centra i mogućnost ponovnog smještaja u centar.

Člankom 64. propisuje se da će se maloljetnik bez pratnje u pravilu smjestiti u objekte ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi. Propisuje se zaštita maloljetnika bez pratnje koji su smješteni u prihvatni centar za strance. Maloljetnici se mogu smjestiti u centar samo ako prisilno udaljenje nije moguće osigurati na drugi način i na najkraće potrebno vrijeme.

Člankom 65. propisuje se naknada troškova prisilnog udaljenja od državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji.

Člankom 66. propisuje se pod kojim uvjetima se prisilno udaljenje može privremeno odgoditi (sud je odgodio izvršenje rješenja o protjerivanju ili ako bi prilikom izvršenja nastupile ozbiljne teškoće zbog zdravstvenog stanja državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji ili postoje drugi razlozi zbog kojih državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji nije moguće prisilno udaljiti). Propisano je da državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji na privremenoj odgodi prisilnog udaljenja ne prestaje obveza napuštanja Republike Hrvatske.

Člankom 67. propisuje nadležnost za donošenja rješenja o privremenoj odgodi prisilnog udaljenja i pravni lijek.

Člankom 68. propisani su slučajevi u kojim prestaje privremena odgoda prisilnog udaljenja za državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji.

Članak 69. propisuje dostavu osobnih podataka državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji o mjerama za ograničenje ulaska i boravka.

Člankom 70. propisuje se koje zbirke podataka je dužno voditi Ministarstvo.

Člankom 71. određuje se da se osobni podaci prikupljaju, pohranjuju i obrađuju sukladno posebnom propisu o zaštiti osobnih podataka.

Člankom 72. regulira se pitanje upravnog nadzora nad provedbom ovoga Zakona.

Člankom 73. propisane su prekršajne kazne u slučaju nepoštivanja pojedinih odredbi Zakona.

Člankom 74. utvrđuje se prijelazna odredba kojom se propisuje da potvrde o privremenim i stalnim boravcima te boravišne iskaznice izdane sukladno Zakonu o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18) ostaju važiti do isteka roka na koji su izdane. Rokovi za napuštanje Republike Hrvatske određeni rješenjima koja su donesena do stupanja na snagu ovoga Zakona važe i računaju se na temelju odredbi Zakona o strancima (Narodne novine, br. 130/11., 74/13., 69/17. i 46/18.).

Članak 75. Imajući u vidu izlazak Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije, propisuje se da potvrde o privremenim i stalnim boravcima te boravišne iskaznice izdane državljanima Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske i članovima njihovih obitelji sukladno Zakonu o strancima (Narodne novine, br. 130/11, 74/13, 69/17 i 46/18) ostaju važiti do isteka roka na koji su izdane. Propisana je dužnost navedenih

državljana da ishode nove isprave sukladno posebnom propisu kojim se uređuje boravak državljana trećih zemalja.

Člankom 76. propisuje se primjena članka 7. stavaka 1. i 2. i članka 8. ovoga Zakona nakon stupanja na snagu Schengenskog provedbenog sporazuma u Republici Hrvatskoj.

Člankom 77. dana je ovlast ministru unutarnjih poslova da donese pravilnike, kao i rješenje o cijeni boravišne iskaznice te se propisuje rok za donošenje istih.

Člankom 78. propisuje po odredbama kojeg Zakona će se dovršiti postupci započeti po odredbama važećeg Zakona o strancima.

Člankom 79. propisuje važenje provedbenih propisa do donošenja novih provedbenih propisa temeljem ovoga Zakona.

Člankom 80. propisuje se prestanak važenja pojedinih odredbi Zakona o strancima stupanjem na snagu ovoga Zakona.

Člankom 81. propisuje se stupanje na snagu ovog Zakona. Također propisuje se da članak 75. u dijelu koji se odnosi na državljane Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske i članove njihove obitelji stupaju na snagu danom izlaska Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije, ako se ne zaključi Sporazuma o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije.

PRILOG – Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC	
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAJNTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju s zainteresiranom javnošću za Nacrt prijedloga zakona o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo unutarnjih poslova
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću
Datum dokumenta	06.03.2019.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo unutarnjih poslova
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Nacrt je bio objavljen na portalu e-savjetovanja.gov.hr i na mrežnoj stranici Ministarstva unutarnjih poslova. Savjetovanje je bilo otvoreno 20 dana, od 31.1. do 20.2.2019. godine s obzirom da se Nacrtom prijedloga Zakona o državljanima država članica EGP-a i članovima njihovih obitelji ne uvode novi instituti već se radi o nomotehničkom uređenju važećih odredbi. Zakon o strancima je donijet 2011. godine od kada je mijenjam tri puta (2013., 2017. i 2018. godine) zbog čega je postao opširan te dolazi do teškoća u primjeni te se planira donošenje dva nova zakona; Zakona o državljanima EGP-a i članovima njihovih obitelji kojim će se regulirati ulazak i boravak navedene kategorije osoba i Zakon o strancima kojim će se regulirati ulazak, boravak i rad državljana trećih zemalja.
Koji su predstavnici zainteresirane	Jedan predstavnik zainteresirane javnosti dostavio je tri

javnosti dostavili svoja očitovanja?	očitovanja.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	Tablica s primjedbama te obrazloženje o prihvatanju/neprihvatanju nalazi se u prilogu obrasca Izvješća o provedenom savjetovanju s zainteresiranom javnošću koji je objavljen na mrežnoj stranici e-savjetovanje.gov.hr
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba savjetovanja nije iziskivala dodatne troškove

Izvješće o provedenom savjetovanju - Nacrt prijedloga zakona o državljanima država članica EGP-a i članovima njihovih obitelji

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O DRŽAVLJANIMA DRŽAVA ČLANICA EUROPSKOG GOSPODARSKOG PROSTORA I ČLANOVIMA NJIHOVIH OBITELJI	Navedenim zakonom se propisuju uvjeti ulaska, kretanja, boravka i rada državljana država članica EGP-a i članova njihovih obitelji te se u hrvatsko zakonodavstvo preuzima Direktiva 2004/38/EZ EP I Vijeća od 24. travnja 2004. o pravu građana unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice (u daljnjem tekstu: Direktiva). Ona određuje uvjete pod kojima navedene kategorije ostvaruju pravo na slobodno kretanje i boravište unutar područja država članica, a regulira i pravo ulaska navodeći da se ta prava mogu ograničiti zbog javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja, i to odbijanjem ulaska, protjerivanjem i prisilnim udaljenjem u državu članicu EGP-a. Pri tome, sloboda kretanja predstavlja jedan od temelja Europske unije, a iznimke od tog načela moraju se tumačiti strogo (C-139/85, Kempf,	Nije prihvaćen	Poglavlje VI. Direktive 2004/38 propisuje samo opće kriterije za ograničenje kretanja građana EGP-a (npr. gospodarska situacija ne može predstavljati razlog za ograničenje kretanja), odnosno propisuje mali vrlo mali broj konkretnih pravila za ograničenje kretanja (npr. rok za napuštanje države ne može biti kraći od 30 dana). Kako bi pomogla državama članicama, Europska komisija je donijela smjernice za primjenu Direktive 2004/38, koje su isto tako općenite i samo pojašnjavaju opće kriterije propisane Direktivom. Zbog toga, države članice moraju u svojim nacionalnim zakonodavstvima same propisati konkretna pravila za ograničenje kretanja u skladu s općim kriterijima koji su propisani Direktivom i smjernicama.

		stavak 13. i C-33/07, Jipa, stavak 23). Smatramo, međutim, da je RH ovim zakonom predvidjela suviše velika ograničenja slobode kretanja.	
2 Ured pučke pravobraniteljice	II. ULAZAK I IZLAZAK DRŽAVLJANINA DRŽAVE ČLANICE EGP-a I ČLANA NJEGOVE OBITELJI , Članak 9.	Odredba čl. 54 st. 1. Nije navodi da državljani države članice EGP-a i članovi njihovih obitelji mogu biti uhićeni, privedeni i zadržani najdulje 24 sata ako je potrebno donijeti rješenje o odbijanju ulaska ili rješenje o protjerivanju ili je potrebno izvršiti prisilno udaljenje dok je stavkom 2. predviđeno da ukoliko se prisilno udaljenje ili odlazak s graničnog prijelaza ne može izvršiti u tom roku, oni mogu biti zadržani još najdulje 48 sati ako se opravdano očekuje da će se prisilno udaljenje ili odlazak s graničnog prijelaza moći izvršiti u tom roku. Međutim članak 9. predviđa da državljani EGP-a i članovi njihovih obitelji kojima se odbija ulazak u RH, a njihov odlazak s graničnog prijelaza u zemlju nije moguć, mogu na tom graničnom prelazu ostati osam dana, te da će tehničke uvjete za boravak na prijelazu pravilnikom utvrditi ministar nadležan za unutarnje poslove. Također predviđa da ukoliko se u navedenom	Građaninu EGP-a ne može se odbiti ulazak ako na bilo koji način dokaže da je građanin EGP-a, bez obzira što nema ispravu o identitetu.
			Međutim, građaninu EGP-a mora se odbiti ulazak ako predstavlja opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.
			Takvom građaninu EGP-a je odlukom o odbijanju ulaska ograničeno kretanje u smislu Direktive, ali to ne znači da je u detenciji ili da je zadržan bilo koji drugi način. On i dalje ima status građanina EGP-a koji nije ušao u RH i nalazi se na graničnom prijelazu (npr. u zračnoj luci), dok se ne osigura njegov odlazak s graničnog prijelaza.
			Kao primjer navodimo situaciju kada je građaninu EGP-a za kojeg postoje saznanja da se bavi terorističkom djelatnošću donesena odluka o odbijanju ulaska.

		roku od osam dana ne realizira odlazak da se primjenjuju mjere za ograničenje ulaska i boravka, znači može se donijeti rješenje o protjerivanju, prisilnom udaljenju, ograničenju slobode kretanja smještajem u prihvatni centar za strance. Pri tome nije jasno definiran njihov status tijekom navedenih osam dana, odnosno jesu li tada lišeni slobode kretanja i temeljem kojeg propisa.		Takav građanin EGP-a nije ušao u RH i ima pravo pokretanja upravnog spora protiv rješenja o odbijanju ulaska.
3 Ured pučke pravobraniteljice	NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O DRŽAVLJANIMA DRŽAVA ČLANICA EUROPSKOG GOSPODARSKOG PROSTORA I ČLANOVIMA NJIHOVIH OBITELJI, VIII. OGRANIČENJE ULASKA I BORAVKA	Imajući na umu da pravo Europske unije zahtjeva da se iznimke od načela slobode kretanja državljana država članica EGP-a i članova njihovih obitelji trebaju tumačiti strogo i biti isključivo temeljene na osobnom ponašanju pojedinaca, uz poštivanje načela proporcionalnosti, te da izrijeком ne predviđa ograničenje njihove slobode kretanja smještajem u prihvatne centre, smatramo neopravdanim propisati takva ograničenja nacionalnim zakonom, posebice na ovako represivan način. Iako nije izričito navedena kao mjera ograničenja ulaska i boravka, predviđa se i mjera ograničavanja slobode kretanja	Nije prihvaćen	Nastavno na obrazloženje dano u odgovoru 1, ističemo da sve države članice imaju u svojem nacionalnom zakonodavstvu, između ostalog, propisana pravila o smještaju građana EGP-a u deportacijske centre, iako takva pravila nisu propisana Direktivom. EU ima cjelovit i uravnotežen sustav vraćanja državljana trećih zemalja koji nezakonito borave, uključujući detenciju stranaca u postupku prisilnog udaljenja. Ovaj sustav, zasigurno jedinstven u svijetu, uravnotežen je sustav, jer podjednako uvažava opravdane interese država članica da udalje iz EU strance koji nezakonito borave,

smještajem u prihvatni centar za strance. Međutim, Direktiva uopće ne predviđa takvu mjeru. Štoviše, Zakonom o državljanima EGP-a predviđeni razlozi i maksimalno trajanje mjere, iznimno su represivni.

Primjerice, među moguće razloge za ograničavanje slobode kretanja smještajem u prihvatni centar za strance navodi se okolnost da državljani EGP-a i članovi njihovih obitelji nemaju osiguran smještaj ili ne posjeduju dovoljno financijskih sredstava (čl. 57. st.2.). Međutim, Direktiva izričito propisuje da se radnicima i samozaposlenim osobama, koji su jedna od kategorija državljana država članica EGP-a na koje se Direktiva odnosi, prilikom odobravanja boravka ne uzima u obzir uvjet „dostatnih sredstava“. Iako se u odnosu na ostale kategorije državljana EGP-a i članova njihovih obitelji može provjeriti imaju li „dostatna sredstva“, odnosno jesu li postali „nerazumni teret za sustav socijalne pomoći“, to se smije činiti samo na način da se preispita radi li se o privremenim poteškoćama i

a istovremeno maksimalno zaštićuju strance od nerazmjernog zadržavanja država članica u njihove EU pravom zaštićene interese (npr. pravo na obiteljski život).

Sustav je konačno uspostavljen kada je donesena Direktiva o povratku 2008/115. Prije donošenja Direktive o povratku na vraćanje državljana trećih zemalja, uključujući detenciju u svrhu prisilnog udaljenja, primjenjivala su se (na odgovarajući način) upravo pravila iz poglavlja VI. Direktive 2004/38, na kojima se temeljila praksa država članica i praksa Europskog suda za ljudska prava.

U važećem Zakonu o strancima, u dijelu koji se odnosi na građane EGP-a (poglavlje X.), za detenciju građana EGP-a i sada se primjenjuju (na odgovarajući način) odredbe o detenciji državljana trećih zemalja.

Ne vidimo nikakvog razloga da se u Nacrtu za detenciju građana EGP-a ne propišu pravila analogna pravilima za detenciju državljana trećih zemalja, budući da su ta pravila dogovorena u EU,

uzme u obzir trajanje boravišta, osobne okolnosti i iznos odobrene pomoći. Nadalje, neposjedovanje isprave o identitetu ili putne isprave također se smatra mogućim razlogom za ograničavanje slobode kretanja smještajem u prihvatni centar za strance (čl. 57. st.2.). Međutim, niti u tom slučaju Direktiva ne inzistira na posjedovanju tih isprava čak ni kod ulaska u državu članicu, već dopušta se da se pravo slobode kretanja i boravka dokaže i nekim drugim sredstvima, pa nije opravdano to predviđati kao mogući razlog za ograničavanje slobode kretanja. Stoga nije jasno zašto sva ta jamstva iz Direktive nisu poštivana pri predviđanju razloga za ograničavanje slobode kretanja smještajem u prihvatni centar za strance.

Također se predviđanju okolnosti koji nedvojbeno upućuju na rizik izbjegavanja obveze napuštanja RH, a time i postaju razlozi za ograničenje slobode kretanja (čl. 57. st. 3.) što je u suprotnosti načelu proporcionalnosti iz Direktive koja uz navedeno također traži i da se mjere ograničenja temelje

nisu restriktivna nego uravnotežena jer promatrana kao cjeloviti sustav podjednako uvažavaju interese država članica i interese stranaca, a u primjeni detencije sve fizičke osobe moraju imati jednaka prava (sukladno međunarodnim i europskim propisima o detenciji).

Prigovori o prevelikoj restriktivnosti pojedinih razloga za detenciju koji su predviđeni u članku 57. (neposjedovanje isprava, nemogućnost smještaja, neposjedovanje financijskih sredstva) nisu opravdani, jer ne promatraju detenciju kao cjeloviti sustav.

Zapravo, kriteriji iz članka 57. (neposjedovanje isprava itd.) nisu razlozi za detenciju, nego okolnosti koje upućuju na postojanje razloga za detenciju. Razlog za detenciju nije pravno definiran (kao što nije pravno definiran niti pojam javnog poretka), a ovi kriteriji samo pomažu da se u svakom konkretnom slučaju pomoću metode individualne

isključivo na osobnom ponašanju pojedinca koje mora predstavljati stvarnu, trenutačnu i značajnu opasnost koja ugrožava neki temeljni interes društva (čl. 27. Direktive).

procjene u skladu s načelom razmjernosti (članak 44.) utvrdi postoji li rizik od izbjegavanja radi primjene detencije.

Ako se kriteriji iz članka 57. promatraju samostalno, odnosno izvan konteksta cjelokupnog sustava detencije, mogu se činiti restriktivnim. Međutim, oni su već dogovoreni unutar EU upravo u cilju olakšavanja dokazivanja postojanja razloga za detenciju pred sudovima i drugim žalbenim tijelima. Ovi kriteriji su zapravo i jedini instrument kojim se štiti interes država članica u primjeni detencije.

S druge strane, unutar sustava detencije postoji puno više drugih instrumenata kojima se štite interesi stranaca. Navodimo samo neke takve odredbe iz Nacrta:

- odluka o ograničenju kretanja mora se donijeti na temelju individualne procjene u skladu s načelom razmjernosti (članak 44.),
- prilikom donošenja rješenja o protjerivanju mora se uzeti u obzir duljina boravka, starosna

dob, zdravstveno stanje, obiteljske i gospodarske prilike, stupanj njegove socijalne i kulturne integracije u Republici Hrvatskoj, njegove veze s državom podrijetla te njegovo osobno ponašanje (članak 45.),

- stranca se može smjestiti u centar ako se prisilno udaljenje ne može osigurati blažim mjerama (članak 55.),

- smještaj u centru može trajati samo najkraće vrijeme koje je potrebno za prisilno udaljenje i dok su u tijeku aktivnosti radi prisilnog udaljenja koje se izvršavaju s dužnom pažnjom (članak 55)

- odmah po donošenju rješenja o smještaju u centar upravnom sudu će se dostaviti spisi predmeta o smještaju u centar, koji će u roku od pet dana od dana dostave spisa predmeta donijeti odluku kojom se rješenje o smještaju ukida ili potvrđuje, a ovaj postupak se ponavlja svaka tri mjeseca (članak 59),

- stranca će se odmah otpustiti iz centra kada prestane postojati bilo koji razlog za detenciju (članak 63.),

- za smještaj maloljetnika i

obitelji u centar
propisuju se
posebna pravila
(članak 64.).

Vezano za prigovor
da su kriteriji iz
članka 57. Nacrta
(neposjedovanja
isprava,
neposjedovanje
financijskih
sredstva i
nemogućnost
smještaja) u
suprotnosti s
drugim odredbama
Direktive (npr. jer
se financija
sredstva ne smiju
se uzimati u obzir
prilikom
odobravanja
boravka,
neposjedovanje
isprava ne smije se
uzimati u obzir
prilikom
odobravanja
ulaska), važno je
za napomenuti da
građani EGP-a
kojima je određena
detencija u svrhu
prisilnog udaljenja
više nemaju
slobodu kretanja.

Naime, takvim
strancima je
prethodno već
doneseno rješenje
o protjerivanju
kojim im je ukinuto
pravo na zakoniti
boravak u RH
(članak 46. stavak
1.), koje rješenje se
mora temeljiti na
pravomoćnoj
presudi suda
(članak 46. stavak
4.).

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2019. godinu.

Rok: I. kvartal 2019.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije**a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije**

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 4. stavak 2. točka (j), članci 45.-62., 67.-73., 78.-80.

Ugovor o Europskoj uniji
članak/članci 2.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (tekst značajan za EGP) (SL L 158, 30.4.2004.)

32004L0038

- Članci 3., 15., 30. i 35. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)
- Članak 4. preuzeto: Zakon o putnim ispravama hrvatskih državljana (NN 77/09, 133/02, 48/05, 74/09, 154/14, 82/15)
- Članak 4. preuzeto: Zakon o osobnoj iskaznici (NN 62/15)
- Članak 25. bit će preuzeto: Pravilnik o načinu utvrđivanja uvjeta za ulazak i boravak u Republici Hrvatskoj državljana država članica Europskog gospodarskog prostora i članova njihovih obitelji (03.10.2019)

- Članak 31. preuzeto: Zakon o upravnim sporovima (NN 20/10)
- Članak 34. bit će preuzeto: Pravilnik o statusu i radu državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (05.12.2019)

c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Terezijska Gras

državna tajnica za europske i međunarodne poslove

(potpis)

04.03.2019

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za europske poslove

(potpis)

12.3.2019

(datum i pečat)

2/17
85

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (tekst značajan za EGP)

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o državljanima država članica Europskog gospodarskog prostora i članovima njihovih obitelji

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

		prijedloga propisa?	
Članak 1. Predmet Ova Direktiva utvrđuje: (a) uvjete pod kojima građani Unije i članovi njihovih obitelji ostvaruju pravo na slobodno kretanje i boravište unutar područja država članica; (b) pravo stalnog boravišta na području država članica za građane Unije i članove njihovih obitelji; (c) ograničenja prava iz točke (a) i (b) ovog članka zbog javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja.	Članak 1. (1) Ovim se Zakonom propisuju uvjeti ulaska, kretanja, boravka i rada državljana država članica Europskoga gospodarskog prostora (u daljnjem tekstu: EGP) i članova njihovih obitelji. Članak 7. (1) Državljanin države članice EGP-a može ući u Republiku Hrvatsku ako: 1. ima valjanu putnu ispravu ili valjanu osobnu iskaznicu i 2. ne predstavlja prijetnju za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.	U potpunosti preuzeto	

Članak 8.

(1) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a može ući u Republiku Hrvatsku:

1. s valjanom putnom ispravom u koju je unijeta viza, ako je viza potrebna ili s valjanom putovnicom i valjanom boravišnom iskaznicom koju je izdala nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja ili druga država članica EGP-a, osim ako međunarodnim ugovorom nije drugačije utvrđeno i

2. ako ne predstavlja prijetnju za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje.

Članak 10.

(1) Državljanin države članice EGP-a s važećom putnom ispravom ili osobnom iskaznicom ima pravo izlaska iz Republike Hrvatske radi putovanja u drugu državu članicu.

	(2) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a s važećom putnom ispravom ima pravo izlaska iz Republike Hrvatske radi putovanja u drugu državu članicu. Članak 11. (1) Državljanin države članice EGP-a ima pravo boraviti u Republici Hrvatskoj do tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, ako posjeduje valjanu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dok nije neprimjeren teret sustavu socijalne skrbi. Članak 12. (1) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, a koji je u pratnji ili se pridružuje državljaninu države članice EGP-a, ima pravo boraviti na području Republike Hrvatske do tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, ako ima valjanu putnu ispravu, dok nije neprimjeren teret sustavu socijalne skrbi. Članak 13. (1) Državljanin države članice EGP-a ima pravo boraviti u Republici Hrvatskoj duže od tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, ako dolazi:		
--	--	--	--

	1. u svrhu rada, kao radnik, samozaposlena osoba ili upućeni radnik 2. u druge svrhe, a ima dostatna sredstva za uzdržavanje za sebe i članove svoje obitelji kako ne bi, tijekom boravka u Republici Hrvatskoj, postali teret za sustav socijalne skrbi te ima zdravstveno osiguranje 3. u svrhu studiranja ili strukovne izobrazbe jer pohađa visoko učilište ili strukovnu izobrazbu i ima odgovarajuće zdravstveno osiguranje te izjavom dokaže da posjeduje dostatna sredstava za uzdržavanje sebe i članova svoje obitelji, kako ne bi, tijekom boravka u Republici Hrvatskoj, postali teret za sustav socijalne skrbi ili 4. u svrhu spajanja obitelji jer je član obitelji koji se pridružuje državljaninu države članice EGP-a koji ispunjava uvjete iz točke 1., 2. ili 3. ovoga stavka. Članak 23. (1) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, ima pravo boraviti u Republici Hrvatskoj duže od tri mjeseca od dana ulaska, ako je u pratnji državljanina države članice EGP-a ili mu se pridružuje pod uvjetom da državljanin države članice EGP-a ispunjava uvjete iz		
--	--	--	--

	članka 13. stavka 1. točke 1., 2. ili 3. ovoga Zakona. Članak 27. (1) Državljanin države članice EGP-a ima pravo na stalni boravak nakon pet godina neprekidnog zakonitog boravka u Republici Hrvatskoj. Članak 30. (1) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, a neprekidno zakonito boravi najmanje pet godina s državljaninom države članice EGP-a u Republici Hrvatskoj ima pravo na stalni boravak. Članak 44. (1) Državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji može se ograničiti pravo ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ako predstavljaju opasnost za nacionalnu sigurnost, javni poredak ili javno zdravlje.		
--	---	--	--

Članak 2. Značenje pojmova Za potrebe ove Direktive: 1. „građanin Unije” znači svaka osoba s državljanstvom države članice; 2. „član obitelji” znači: (a) bračni drug; (b) partner s kojim građanin Unije ima registriranu zajednicu na temelju	Članak 3. Pojedini pojmovi, u smislu ovoga Zakona, imaju sljedeće značenje: 2. <i>Državljanin države članice EGP-a</i> je osoba koja ima državljanstvo jedne od država članica EGP-a. Članak 4. (1) Član obitelji državljanina države članice EGP-a, u smislu ovoga	U potpunosti preuzeto	

zakonodavstva države članice, ako je po zakonodavstvu države članice domaćina registrirana zajednica izjednačena s bračnom zajednicom, i u skladu s uvjetima utvrđenima u relevantnim zakonima države članice domaćina; (c) izravni potomci koji nisu navršili 21. godinu ili su uzdržavanici, kao i oni bračnog druga ili partnera u smislu točke (b) ovog članka; (d) izravni srodnici u uzlaznoj liniji koji su uzdržavanici, kao i oni bračnoga druga ili partnera u smislu točke (b) ovog članka; 3. „Država članica domaćin” znači država članica u koju se useljava građanin Unije ostvarujući svoje pravo slobodnog kretanja i boravišta.	Zakona, je: 1. bračni drug 2. izvanbračni drug ako zajednica traje tri godine ili kraće ako se iz drugih okolnosti može utvrditi postojanost trajne veze 3. potomak po krvi u uspravnoj liniji nishodno do navršene 21 godine života, kao i onaj bračnog ili izvanbračnog druga ili životnog ili neformalnog životnog partnera 4. posvojenik do navršene 21 godine života, kao i onaj bračnog ili izvanbračnog druga ili životnog ili neformalnog životnog partnera 5. osoba iz točke 3. i 4. ovoga stavka starija od 21 godine života, koju je državljanin države članice EGP-a ili njegov bračni ili izvanbračni drug ili životni ili neformalni životni partner dužan uzdržavati i stvarno je uzdržava 6. srodnik po krvi u uspravnoj liniji ushodno, kojeg je državljanin države članice EGP-a ili njegov bračni ili izvanbračni drug ili životni ili neformalni životni partner dužan uzdržavati i stvarno ga uzdržava. Članak 1. (1) Ovim se Zakonom propisuju uvjeti ulaska, kretanja, boravka i rada državljana država članica Europskoga gospodarskog prostora (u daljnjem tekstu: EGP) i članova njihovih obitelji.		
---	---	--	--

Članak 3. Nositelji prava 1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve građane Unije koji se useljavaju ili borave u državi članici različitoj od one koje su državljani i na članove njihovih obitelji koji ih prate ili im se pridružuju, kako je određeno člankom 2. točkom 2. ove Direktive. 2. Ne dovodeći u pitanje bilo koje pravo slobode kretanja i boravišta koje dotične osobe imaju, država članica domaćin u skladu sa svojih nacionalnim zakonodavstvom olakšava ulazak i boravište sljedećim osobama: (a) bilo kojim drugim članovima obitelji koji nisu navedeni u članku 2. točki 2. ove Direktive, bez obzira na državljanstvo, koji su u državi iz koje dolaze uzdržavanici ili članovi kućanstva građanina Unije, nositelja primarnog prava boravišta, ili ako ozbiljni zdravstveni razlozi strogo nalažu da ih građanin Unije osobno njeguje; (b) partneru s kojim je građanin	Članak 1. (1) Ovim se Zakonom propisuju uvjeti ulaska, kretanja, boravka i rada državljana država članica Europskoga gospodarskog prostora (u daljnjem tekstu: EGP) i članova njihovih obitelji. Članak 4. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, članom obitelji može se smatrati i drugi član obitelji državljanina države članice EGP-a ili njegova bračnog ili izvanbračnog druga ili životnog ili neformalnog životnog partnera koji je u državi iz koje dolazi: 1. uzdržavani član 2. član kućanstva ili 3. je zbog ozbiljnih zdravstvenih razloga ovisan o njegovoj osobnoj skrbi. Članak 21. (1) Životnom ili neformalnom životnom partneru državljaninu države članice EGP-a izdat će se potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu životnog partnerstva ako: 1. ima valjanu osobnu iskaznicu ili putnu ispravu te 2. je životni ili neformalni životni partner.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) članak/članci 8., 9., 97. stavak 1., 98. stavak 1. i 5.
---	---	----------------------------	---

Unije u trajnoj vezi, uz odgovarajuću potvrdu. Država članica domaćin opsežno razmatra osobne okolnosti i obrazlaže svako odbijanje ulaska ili boravišta tim osobama.	(2) Životnom ili neformalnom životnom partneru koji nema državljanstvo države članice EGP-a izdat će se potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu životnog partnerstva ako: 1. ima valjanu putnu ispravu te 2. je životni ili neformalni životni partner.		
POGLAVLJE II. PRAVO IZLASKA I ULASKA Članak 4. Pravo izlaska 1. Ne dovodeći u pitanje odredbe o putnim ispravama koje se primjenjuju pri nadzoru državne granice, svi građani Unije s važećom osobnom iskaznicom ili putovnicom te članovi njihovih obitelji koji nisu državljani države članice, a imaju važeću putovnicu, imaju pravo napustiti područje države članice	Članak 10. (1) Državljanin države članice EGP-a s važećom putnom ispravom ili osobnom iskaznicom ima pravo izlaska iz Republike Hrvatske radi putovanja u drugu državu članicu. (2) Član obitelji koji nije državljani države članice EGP-a s važećom putnom ispravom ima pravo izlaska iz Republike Hrvatske radi putovanja u drugu državu članicu. (3) Od državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji iz stavka 1. i 2. ovoga članka neće se zahtijevati izlazna viza. Članak 10. (1) Državljanin države članice EGP-a s važećom putnom ispravom ili osobnom iskaznicom ima pravo izlaska iz Republike Hrvatske radi putovanja u drugu državu članicu. (2) Član obitelji koji nije državljani države članice EGP-a s važećom putnom ispravom ima pravo izlaska iz Republike Hrvatske radi putovanja u drugu državu članicu. (3) Od državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji iz	Djelomično preuzeto Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o putnim ispravama hrvatskih državljana (NN 77/09, 133/02, 48/05, 74/09, 154/14, 82/15) članak/članci 1., 2., 12. Preuzeto u: Zakon o osobnoj iskaznici (NN 62/15) članak/članci 1. stavak 1.

i putovati u drugu državu članicu. 2. Od osoba iz stavka 1. ne smije se zahtijevati izlazna viza niti jednakovrijedna formalnost. 3. Države članice u skladu sa svojim pravom vlastitim državljanima izdaju te produljuju osobnu iskaznicu ili putovnicu u kojima je naznačeno njihovo državljanstvo. 4. Putovnica mora važiti najmanje za sve države članice te za zemlje kroz koje nositelj isprave prolazi na putu između država članica. Ako zakonodavstvo države članice ne predviđa izdavanje osobne iskaznice, rok važenja za svaku izdanu ili produljenu putovnicu iznosi najmanje pet godina.	stavka 1. i 2. ovoga članka neće se zahtijevati izlazna viza.		
Članak 5. Pravo ulaska 1. Ne dovodeći u pitanje odredbe o putnim ispravama koje se primjenjuju pri nadzoru državne granice, države članice odobravaju ulazak na svoje	Članak 7. (1) Državljanin države članice EGP-a može ući u Republiku Hrvatsku ako: 1. ima valjanu putnu ispravu ili valjanu osobnu iskaznicu i 2. ne predstavlja prijetnju za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili	U potpunosti preuzeto	

područje građanima Unije uz važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu te članovima obitelji koji nisu državljani države članice uz važeću putovnicu. Od građanina Unije ne smije se zahtijevati ulazna viza ili jednakovrijedna formalnost. 2. Od članova obitelji koji nisu državljani države članice zahtijeva se ulazna viza samo u skladu s Uredbom (EZ) br. 539/2001 ili, ako je primjereno, s nacionalnim pravom. Za potrebe ove Direktive, posjedovanje važeće dozvole boravišta iz članka 10. ove Direktive oslobađa te članove obitelji od obveze pribavljanja vize. Države članice takvim osobama nude sve mogućnosti za pribavljanje potrebnih viza. Te vize se izdaju bez naknade što je prije moguće i po žurnom postupku. 3. Država članica domaćin ne stavlja ulazni ili izlazni pečat u putovnicu članova obitelji koji nisu državljani države članice,	javno zdravlje. (2) Smatra se da državljani države članice EGP-a predstavlja prijetnju za javni poredak ako mu je zabranjen ulazak i boravak u Republici Hrvatskoj. (3) Državljanin države članice EGP-a može ući u Republiku Hrvatsku bez vize ili odobrenja boravka. (4) Državljaninu države članice EGP-a koji nema valjanu putnu ispravu ili valjanu osobnu iskaznicu službenik granične policije pružit će mogućnost da pribavi potrebne isprave ili da na drugi način dokaže da je državljani države članice EGP-a. Članak 8. (1) Član obitelji koji nije državljani države članice EGP-a može ući u Republiku Hrvatsku: 1. s valjanom putnom ispravom u koju je unijeta viza, ako je viza potrebna ili s valjanom putovnicom i valjanom boravišnom iskaznicom koju je izdala nadležna policijska uprava odnosno policijska postaja ili druga država članica EGP-a, osim ako međunarodnim ugovorom nije drugačije utvrđeno i 2. ako ne predstavlja prijetnju za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje. (2) Smatra se da član obitelji koji nije državljani države članice EGP-a predstavlja prijetnju za javni poredak ako mu je zabranjen ulazak i		
--	---	--	--

ako oni predoče dozvolu boravišta iz članka 10. ove Direktive. 4. Kad građanin Unije ili član obitelji koji nije državljanin države članice nema potrebne putne isprave odnosno, ako se to traži, potrebnu vizu, država članica takvim osobama, prije nego što ih vrati, pruža svaku razumnu mogućnost da pribave potrebne isprave ili da im se isprave dostave u razumnom roku ili da nekim drugim sredstvima potvrde ili dokažu da uživaju pravo slobodnog kretanja i boravišta. 5. Država članica može od te osobe zahtijevati da izvrši prijavu prisutnosti na njezinom području u razumnom i nediskriminirajućem roku. Tko ne udovolji ovom zahtjevu može biti kažnjen razmjernim i nediskriminirajućim sankcijama.	boravak u Republici Hrvatskoj. (3) Članu obitelji iz stavka 1. ovoga članka koji je u pratnji ili se pridružuje državljaninu države članice EGP-a koji nema valjanu putnu ispravu službenik granične policije pružit će mogućnost da pribavi potrebne isprave ili da na drugi način dokaže da uživa pravo slobode kretanja i boravka kao član obitelji državljanina države članice EGP-a. (4) Članu obitelji iz stavka 1. ovoga članka koji nema valjanu vizu, a koji je u pratnji ili se pridružuje državljaninu države članice EGP-a i koji ne predstavlja prijetnju za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje Republike Hrvatske, izdat će se viza na graničnom prijelazu. (5) Viza iz stavka 4. ovoga članka izdaje se bez naknade, u ubrzanom postupku. (6) Ako član obitelji iz stavka 4. ovoga članka nema valjanu putnu ispravu, viza se unosi u obrazac za unošenje vize koji izdaje Ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Ministarstvo), putem policijske postaje nadležne za kontrolu prelaska državne granice. Članak 11. (1) Državljanin države članice EGP-a ima pravo boraviti u Republici Hrvatskoj do tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, ako posjeduje valjanu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dok nije neprimjeren teret sustavu socijalne skrbi. (2) Državljanin države članice EGP-a iz stavka 1. ovoga članka nije dužan prijaviti kratkotrajni boravak policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji.		
---	--	--	--

	Članak 12. (1) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, a koji je u pratnji ili se pridružuje državljaninu države članice EGP-a, ima pravo boraviti na području Republike Hrvatske do tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, ako ima valjanu putnu ispravu, dok nije neprimjeren teret sustavu socijalne skrbi. (2) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a iz stavka 1. ovoga članka nije dužan prijaviti kratkotrajni boravak policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji.		
--	--	--	--

		Nije potrebno preuzimanje	11. stavak 3. točka (g) Uredbe (EU) 2016/399 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o Zakoniku Unije o pravilima kojima se uređuje kretanje osoba preko granica (Zakonik o schengenskim granicama)
POGLAVLJE III. PRAVO BORAVIŠTA Članak 6. Pravo boravišta do tri mjeseca 1. Građani Unije imaju pravo boravišta na području druge države članice do tri mjeseca, bez ikakvih uvjeta i formalnosti, osim uvjeta da imaju važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu. 2. Odredbe iz stavka 1. primjenjuju se i na članove obitelji koji imaju važeću putovnicu, a nisu državljani države članice te su u pratnji građanina Unije ili mu se pridružuju.	Članak 11. (1) Državljanin države članice EGP-a ima pravo boraviti u Republici Hrvatskoj do tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, ako posjeduje valjanu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dok nije neprimjeren teret sustavu socijalne skrbi. Članak 12. (1) Član obitelji koji nije državljani države članice EGP-a, a koji je u pratnji ili se pridružuje državljaninu države članice EGP-a, ima pravo boraviti na području Republike Hrvatske do tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, ako ima valjanu putnu ispravu, dok nije neprimjeren teret sustavu socijalne skrbi.	U potpunosti preuzeto	

Članak 7. Pravo boravišta dulje od tri mjeseca 1. Svi građani Unije imaju pravo boravišta na području druge države članice u razdoblju duljem od tri mjeseca ako: (a) su radnici ili samozaposlene osobe u državi članici domaćinu; ili (b) imaju dostatna sredstva za sebe i članove svoje obitelji da ne postanu teret sustavu socijalne pomoći države članice domaćina tijekom svog boravišta te su sveobuhvatno zdravstveno osigurani u državi članici domaćinu; ili (c) —su upisani u privatnu ili javnu ustanovu, ovlaštenu ili financiranu od države članice domaćina na temelju svog zakonodavstva ili upravne prakse, s glavnom svrhom školovanja, uključujući i strukovno osposobljavanje; te —su sveobuhvatno zdravstveno osigurani u državi članici domaćinu i putem službene izjave ili na drugi jednakovrijedan način,	Članak 13. (1) Državljanin države članice EGP-a ima pravo boraviti u Republici Hrvatskoj duže od tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, ako dolazi: 1. u svrhu rada, kao radnik, samozaposlena osoba ili upućeni radnik 2. u druge svrhe, a ima dostatna sredstva za uzdržavanje za sebe i članove svoje obitelji kako ne bi, tijekom boravka u Republici Hrvatskoj, postali teret za sustav socijalne skrbi te ima zdravstveno osiguranje 3. u svrhu studiranja ili strukovne izobrazbe jer pohađa visoko učilište ili strukovnu izobrazbu i ima odgovarajuće zdravstveno osiguranje te izjavom dokaže da posjeduje dostatna sredstva za uzdržavanje sebe i članova svoje obitelji, kako ne bi, tijekom boravka u Republici Hrvatskoj, postali teret za sustav socijalne skrbi ili 4. u svrhu spajanja obitelji jer je član obitelji koji se pridružuje državljaninu države članice EGP-a koji ispunjava uvjete iz točke 1., 2. ili 3. ovoga stavka. (2) Prilikom ocjenjivanja jesu li sredstva za uzdržavanje iz stavka 1. točke 2. i 3. ovoga članka dostatna, uzet će se u obzir osobni položaj državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji i neće se zahtijevati da posjeduje iznos veći od visine sredstava potrebnih za ostvarivanje prava po osnovi socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj sukladno posebnim propisima. Članak 23.	U potpunosti preuzeto	
---	--	------------------------------	--

relevantnim nacionalnim tijelima zajamče da imaju dostatna sredstva za sebe i članove svoje obitelji kako tijekom svojeg boravišta ne bi postali teret sustavu socijalne pomoći države članice domaćina; ili (d)su članovi obitelji u pratnji ili su se pridružili građaninu Unije koji ispunjava uvjete iz točke (a), (b) ili (c). 2. Pravo boravišta utvrđeno stavkom 1. primjenjuje se na članove obitelji koji nisu državljani države članice, a koji su u pratnji građanina Unije ili mu se pridružuju u državi članici domaćinu, pod uvjetom da taj građanin Unije ispunjava uvjete iz stavka 1. točke (a), (b) ili (c). 3. Za potrebe stavka 1. točke (a), građani Unije koji više nisu radnici ili samozaposlene osobe zadržavaju položaj radnika ili samozaposlene osobe ako su: (a)privremeno nesposobni za rad zbog bolesti ili nesreće; (b)propisno prijavljeni kao nesvojevoljno nezaposleni nakon što su dulje od godinu dana bili zaposleni te su se	(1) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, ima pravo boraviti u Republici Hrvatskoj duže od tri mjeseca od dana ulaska, ako je u pratnji državljanina države članice EGP-a ili mu se pridružuje pod uvjetom da državljanin države članice EGP-a ispunjava uvjete iz članka 13. stavka 1. točke 1., 2. ili 3. ovoga Zakona. (2) Član obitelji iz stavka 1. ovoga članka dužan je, najkasnije u roku od osam dana od isteka tri mjeseca boravka, policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka, podnijeti zahtjev za boravišnu iskaznicu kojom dokazuje pravo privremenog boravka, o čemu se bez odgode izdaje potvrda. (3) Članu obitelji iz stavka 1. ovoga članka izdat će se „Boravišna iskaznica za člana obitelji državljanina Unije“ ako: 1. ima valjanu putnu ispravu 2. priloži ispravu kojom dokazuje da je član obitelji iz članka 4. stavka 1. ovoga Zakona 3. priloži ispravu koju je izdalo nadležno tijelo države iz koje dolazi, a kojom se službeno potvrđuje da je uzdržavani član obitelji, odnosno član kućanstva državljanina država članice EGP-a ili priloži dokaz o postojanju ozbiljnih zdravstvenih razloga zbog kojih je neophodno da ga državljanin države članice EGP-a osobno njeguje, ako se radi o članu obitelji iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona 4. ne predstavlja prijetnju za javni poredak ili nacionalnu sigurnost 5. nema zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj.		
---	---	--	--

Članak 17.

prijavili kao tražitelji zaposlenja u nadležnom uredu za zapošljavanje; (c) propisno prijavljeni kao nesvojevoljno nezaposleni nakon isteka ugovora o radu na određeno vrijeme kraćeg od godinu dana ili tijekom prvih dvanaest mjeseci te su se prijavili kao tražitelji zaposlenja u nadležnom uredu za zapošljavanje. U ovom slučaju položaj radnika se zadržava najmanje šest mjeseci; (d) krenuli na strukovno osposobljavanje. Osim ako su nesvojevoljno nezaposleni, za zadržavanje položaja radnika osposobljavanje mora biti povezano s prethodnim zaposlenjem. 4. Odstupajući od stavka 1. točke (d) i stavka 2. ovog članka, samo bračni drug, registrirani partner iz članka 2. stavka 2. točke (b) te uzdržavana djeca imaju pravo boravišta kao članovi obitelji građanina Unije koji ispunjava uvjete iz stavka 1. točke (c). Članak 3. stavak 2. primjenjuje se na njihove uzdržavane izravne srodnike u	(1) Državljanin države članice EGP-a koji je ostao bez zaposlenja, zadržava status radnika ili samozaposlene osobe u smislu ovoga Zakona ako: 1. je privremeno nesposoban za rad zbog bolesti ili nezgode 2. je bez vlastite krivnje ostao bez posla koji je u Republici Hrvatskoj obavljao najmanje godinu dana te je kod nadležne službe prijavljen kao nezaposlena osoba 3. se uključi u program strukovne izobrazbe koji mora biti povezan s prethodnim zaposlenjem, osim ako je državljanin države članice EGP-a ostao bez posla bez vlastite krivnje. (2) Državljaninu države članice EGP-a kojem je bez njegove krivnje prestao ugovor o radu sklopljen na određeno vrijeme kraće od jedne godine i prijavljen je kao nezaposlena osoba kod nadležne službe ili ako je u prvih 12 mjeseci rada u Republici Hrvatskoj ostao bez posla bez vlastite krivnje i prijavljen je kao nezaposlena osoba, zadržava status radnika ili samozaposlene osobe šest mjeseci nakon prestanka zaposlenja. Članak 20. (2) Potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji s državljaninom EGP-a koji ima prijavljen privremeni boravak u svrhu studiranja izdat će se članu obitelji iz članka 4. stavka 1. točke 1., 2., 3. i 4. ovoga Zakona i životnom ili neformalnom životnom partneru. (3) Srodniku po krvi u uspravnoj liniji ushodno državljanina države članice EGP-a ili njegova bračnog ili izvanbračnog druga ili životnog ili neformalnog životnog partnera može se izdati potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji s državljaninom EGP-a koji ima prijavljen privremeni boravak u svrhu studiranja ako su		
--	---	--	--

uzlaznoj liniji te one njihovih bračnih drugova ili registriranih partnera.	ispunjeni uvjeti iz članka 4. stavka 2. točke 1., 2. ili 3. ovoga Zakona.		
Članak 8. Administrativne formalnosti za građane Unije 1. Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 5., ako je razdoblje boravišta dulje od tri mjeseca, država članica domaćin može od građanina Unije zahtijevati da se prijavi kod nadležnih tijela. 2. Krajnji rok za prijavu ne smije iznositi manje od tri mjeseca od datuma dolaska. Potvrda o prijavi izdaje se odmah uz naznaku imena i adrese osobe koja se prijavljuje i datuma prijave. Neispunjavanje prijave može dovesti do proporcionalnih i nediskriminirajućih sankcija za odgovornu osobu. 3. Za izdavanje potvrde o prijavi, država članica smije zahtijevati samo da:	Članak 15. (1) Državljanin države članice EGP-a koji namjerava boraviti duže od tri mjeseca u Republici Hrvatskoj, dužan je, najkasnije u roku od osam dana od isteka tri mjeseca boravka, prijaviti privremeni boravak nadležnoj policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka. (2) Državljanin države članice EGP-a može prijaviti privremeni boravak u svrhu: 1. rada 2. studiranja ili strukovne izobrazbe 3. druge svrhe 4. spajanja obitelji 5. životnog partnerstva.	U potpunosti preuzeto	

—građani Unije na koje se odnosi članak 7. stavak 1. točka (a) predoče važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu, potvrdu poslodavca o zapošljavanju ili potvrdu o radnom odnosu, ili dokaz da su samozaposlene osobe, —građani Unije na koje se odnosi članak 7. stavak 1. točka (b) predoče važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu te pruže dokaz da ispunjavaju navedene uvjete, —građani Unije na koje se odnosi članak 7. stavak 1. točka (c) predoče važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu, pruže dokaz o upisu u ovlaštenu ustanovu i o sveobuhvatnom zdravstvenom osiguranju te izjavu ili jednakovrijedan akt iz članka 7. stavka 1. točke (c). Država članica ne može zahtijevati da ta izjava glasi na neki određeni iznos. 4. Država članica ne može zahtijevati određeni iznos koji smatra „dostatnim sredstvima”, već mora u obzir uzeti osobni položaj te osobe. U svakom slučaju, taj iznos ne može biti viši od granice ispod koje državljani	Članak 16. Državljaninu države članice EGP-a izdat će se potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu rada ako ima: 1. valjanu osobnu iskaznicu ili putnu ispravu i 2. potvrdu o radnom odnosu, dokaz da je samozaposlena osoba ili upućeni radnik. Članak 19. Državljaninu države članice EGP-a izdat će se potvrda o prijavi privremenog boravka u druge svrhe ako ima: 1. valjanu osobnu iskaznicu ili putnu ispravu 2. sredstva za uzdržavanje i 3. zdravstveno osiguranje. Članak 18. Državljaninu države članice EGP-a izdat će se potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu studiranja ili strukovne izobrazbe ako:		
---	--	--	--

države članice domaćina stječu pravo na socijalnu pomoć ili ako se to mjerilo ne primjenjuje, viši od najniže mirovine socijalnog osiguranja koji plaća država članica domaćin. 5. Za izdavanje potvrde o prijavi članovima obitelji građanina Unije, koji su sami građani Unije, države članice mogu zahtijevati predočavanje sljedećih isprava: (a) važeće osobne iskaznice ili putovnice; (b) isprave kojom se potvrđuje postojanje obiteljske veze ili registrirane zajednice; (c) prema potrebi, potvrde o prijavi građanina Unije, u čijoj su pratnji ili mu se pridružuju; (d) u slučajevima iz članka 2. stavka 2. točaka (c) i (d), dokaza da su tamo navedeni uvjeti ispunjeni; (e) u slučajevima iz članka 3. stavka 2. točke (a), isprave koje je izdalo nadležno tijelo u državi podrijetla ili državi odakle dolaze, kojom se službeno potvrđuje da su uzdržavanici ili članovi kućanstva građanina Unije ili dokaza o postojanju ozbiljnih zdravstvenih razloga koji	1. ima valjanu osobnu iskaznicu ili putnu ispravu 2. pohađa strukovnu izobrazbu ili je upisan na visoko učilište u Republici Hrvatskoj, dolazi u okviru razmjene studenata odnosno mobilnosti mladih ili dolazi na stručnu praksu putem ovlaštene organizacije te na temelju međunarodnih ili međusveučilišnih sporazuma 3. priloži izjavu o sredstvima za uzdržavanje i 4. ima zdravstveno osiguranje. Članak 13. (2) Prilikom ocjenjivanja jesu li sredstva za uzdržavanje iz stavka 1. točke 2. i 3. ovoga članka dostatna, uzet će se u obzir osobni položaj državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji i neće se zahtijevati da posjeduje iznos veći od visine sredstava potrebnih za ostvarivanje prava po osnovi socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj sukladno posebnim propisima. Članak 20. (1) Članu obitelji državljanina države članice EGP-a koji ima državljanstvo države članice EGP-a izdat će se potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu spajanja obitelji ako ima valjanu osobnu iskaznicu ili putnu ispravu i: 1. isprave kojima dokazuje da je član obitelji iz članka 4. stavka 1. ovoga Zakona ili 2. odgovarajuće isprave kojima dokazuje da je zbog svoje materijalne i socijalne situacije u državi iz koje dolazi u osiguranju osnovnih potreba ovisan o državljaninu države članice EGP-a ili da je član njegovog kućanstva ili da mu je zbog ozbiljnih zdravstvenih razloga potrebna osobna skrb državljanina države članice EGP-a ako je član		
--	---	--	--

strogo nalažu da ih građanin Unije osobno njeguje; (f) u slučajevima iz članka 3. stavka 2. točke (b), dokaz o postojanju trajne veze s građaninom Unije.	obitelji iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona. Članak 21. (1) Životnom ili neformalnom životnom partneru državljaninu države članice EGP-a izdat će se potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu životnog partnerstva ako: 1. ima valjanu osobnu iskaznicu ili putnu ispravu te 2. je životni ili neformalni životni partner. (2) Životnom ili neformalnom životnom partneru koji nema državljanstvo države članice EGP-a izdat će se potvrda o prijavi privremenog boravka u svrhu životnog partnerstva ako: 1. ima valjanu putnu ispravu te 2. je životni ili neformalni životni partner.		
--	--	--	--

Članak 9. Administrativne formalnosti za članove obitelji koji nisu državljani države članice 1. Država članica izdaje dozvolu boravišta članovima obitelji građanina Unije koji nisu građani države članice, ako je planirano trajanje boravišta dulje od tri mjeseca. 2. Krajnji rok za predaju zahtjeva za izdavanje dozvole boravišta ne smije biti kraći od tri mjeseca od datuma dolaska. 3. Neispunjavanje prijave za dozvolu boravišta može dovesti do proporcionalnih i nediskriminirajućih sankcija za odgovornu osobu	Članak 23. (1) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, ima pravo boraviti u Republici Hrvatskoj duže od tri mjeseca od dana ulaska, ako je u pratnji državljanina države članice EGP-a ili mu se pridružuje pod uvjetom da državljanin države članice EGP-a ispunjava uvjete iz članka 13. stavka 1. točke 1., 2. ili 3. ovoga Zakona. (2) Član obitelji iz stavka 1. ovoga članka dužan je, najkasnije u roku od osam dana od isteka tri mjeseca boravka, policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka, podnijeti zahtjev za boravišnu iskaznicu kojom dokazuje pravo privremenog boravka, o čemu se bez odgode izdaje potvrda. Članak 73. (8) Novčanom kaznom u iznosu od 200,00 kuna kaznit će se za prekršaj član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a koji: 1. ne podnese zahtjev za izdavanje „Boravišne iskaznice za člana obitelji državljanina Unije“ u propisanom roku (članak 23. stavak 2.)	U potpunosti preuzeto	
---	---	------------------------------	--

Članak 10. Izdavanje dozvole boravišta 1. Pravo boravišta članova obitelji građanina Unije koji nisu državljani države članice dokazuje se izdavanjem isprave pod nazivom „Dozvola boravišta za člana obitelji građanina Unije” najkasnije šest mjeseci od datuma podnošenja zahtjeva. Potvrda o podnošenju zahtjeva za izdavanje dozvole boravišta izdaje se odmah. 2. Države članice za izdavanje dozvole boravišta zahtijevaju predočavanje sljedećih isprava: (a) važeće putovnice; (b) isprave kojom se potvrđuje postojanje obiteljske veze ili registrirane zajednice; (c) potvrde o prijavi ili ako sustav prijava ne postoji, kojeg drugog dokaza o boravištu u državi članici domaćinu za građanina Unije u čijoj su pratnji ili mu se pridružuju; (d) u slučajevima iz članka 2. stavka 2. točaka (c) i (d), dokaza da su navedeni uvjeti ispunjeni; (e) u slučajevima iz članka 3.	Članak 23. (3) Članu obitelji iz stavka 1. ovoga članka izdat će se „Boravišna iskaznica za člana obitelji državljanina Unije“ ako: 1. ima valjanu putnu ispravu 2. priloži ispravu kojom dokazuje da je član obitelji iz članka 4. stavka 1. ovoga Zakona 3. priloži ispravu koju je izdalo nadležno tijelo države iz koje dolazi, a kojom se službeno potvrđuje da je uzdržavani član obitelji, odnosno član kućanstva državljanina država članice EGP-a ili priloži dokaz o postojanju ozbiljnih zdravstvenih razloga zbog kojih je neophodno da ga državljanin države članice EGP-a osobno njeguje, ako se radi o članu obitelji iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona 4. ne predstavlja prijetnju za javni poredak ili nacionalnu sigurnost 5. nema zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj.	U potpunosti preuzeto	
---	---	------------------------------	--

stavka 2. točke (a), isprave koju je izdalo nadležno tijelo u državi podrijetla ili državi odakle dolaze, kojom se potvrđuje da su uzdržavanici ili članovi kućanstva građanina Unije ili dokaza o postojanju ozbiljnih zdravstvenih problema člana obitelji koji strogo nalažu da ga građanin Unije osobno njeguje; (f) u slučajevima iz članka 3. stavka 2. točke (b), dokaza o postojanju trajne veze s građaninom Unije.			
Članak 11. Valjanost dozvole boravišta 1. Dozvola boravišta iz članka 10. stavka 1. je valjana pet godina od datuma izdavanja ili tijekom predviđenog razdoblja boravišta građanina Unije, ako je to razdoblje kraće od pet godina. 2. Na valjanost dozvole boravišta ne utječe privremena odsutnost kraća od šest mjeseci tijekom godine dana ili duža odsutnost zbog obvezne vojne službe ili jedna odsutnost od najviše 12 mjeseci uzastopno zbog važnih razloga poput trudnoće ili rođenja djeteta,	Članak 23. (6) Boravišna iskaznica za člana obitelji državljanina Unije izdaje se s rokom važenja od pet godina odnosno kraćim ako državljanin države članice EGP-a namjerava boraviti u Republici Hrvatskoj kraće od pet godina. Članak 24. (1) Privremeni boravak prestaje članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a ako: 1. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj 2. odjavi boravak u Republici Hrvatskoj	23. U potpunosti preuzeto	

ozbiljne bolesti, školovanja ili strukovnog osposobljavanja ili premještaja u drugu državu članicu ili treću zemlju.	3. više ne ispunjava uvjete za privremeni boravak ili 4. je za vrijeme trajanja privremenog boravka boravio izvan Republike Hrvatske duže od šest mjeseci godišnje. (2) Iznimno od stavka 1. točke 4. ovoga članka, privremeni boravak članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a neće prestati ako je: 1. izvan Republike Hrvatske boravio zbog obvezne vojne službe ili 2. jednokratno izbio do 12 uzastopnih mjeseci zbog opravdanih razloga kao što su trudnoća, rođenje djece, ozbiljna bolest, obrazovanje, stručno osposobljavanje, upućivanje na rad u drugu državu članicu EGP-a ili treću zemlju.		
Članak 12. Zadržavanje prava boravišta članova obitelji u slučaju smrti ili odlaska građanina Unije 1. Ne dovodeći u pitanje podstavak 2., smrt ili odlazak građanina Unije iz države članice domaćina ne utječe na pravo boravišta članova njihovih obitelji koji su državljani države članice. Prije stjecanja prava stalnog boravišta te osobe moraju ispuniti uvjete iz članka 7. stavka 1. točke (a), (b), (c) ili (d). 2. Ne dovodeći u pitanje	Članak 25. (1) Član obitelji državljanina države članice EGP-a, koji je državljanin države članice EGP-a, u slučaju smrti državljanina države članice EGP-a ili njegova odlaska iz Republike Hrvatske zadržava pravo privremenog boravka. (2) Član obitelji državljanina države članice EGP-a, koji nije državljanin države članice EGP-a, u slučaju smrti državljanina države članice EGP-a s kojim je boravio najmanje godinu dana u Republici Hrvatskoj zadržava pravo privremenog boravka. (3) Djeca državljanina države članice EGP-a i drugi roditelj koji skrbi o djeci, bez obzira na državljanstvo, zadržavaju pravo na privremeni boravak u slučaju da državljanin države članice EGP-a umre ili napusti Republiku Hrvatsku, ako djeca borave u Republici Hrvatskoj i upisana su u obrazovnu ustanovu, dok imaju status redovitog učenika.	U potpunosti preuzeto	

podstavak 2., smrt građanina Unije nema za posljedicu gubitak prava boravišta članova njihovih obitelji koji nisu državljani države članice, ako su boravili u državi članici domaćinu kao članovi obitelji najmanje godinu dana prije smrti građanina Unije. Prije stjecanja prava stalnog boravišta, pravo boravišta tih osoba uvjetovano je dokazivanjem da su radnici ili samozaposlene osobe ili da imaju dovoljno sredstava za sebe i članove svoje obitelji kako ne bi postali teret sustavu socijalne pomoći države članice domaćina tijekom razdoblja boravišta te da imaju sveobuhvatno zdravstveno osiguranje u državi članici domaćinu ili da već imaju položaj člana obitelji osobe koja udovoljava tim zahtjevima u državi članici domaćinu. „Dostatna sredstva” utvrđena su u članku 8. stavku 4. Takvi članovi obitelji zadržavaju svoje pravo boravišta isključivo na osobnoj osnovi. 3. Odlazak građana Unije iz države članice domaćina ili njihova smrt nema za posljedicu	(6) Član obitelji iz ovoga članka zadržava pravo privremenog boravka ako: 1. je radnik ili samozaposlena osoba ili 2. ima osigurana sredstva za vlastito uzdržavanje i uzdržavanje ostalih članova obitelji kako ne bi tijekom boravka u Republici Hrvatskoj postali teret za sustav socijalne skrbi i zdravstveno osiguranje ili 3. je član obitelji osobe koja ispunjava uvjete iz točaka 1. ili 2. ovoga stavka. (7) Članovi obitelji iz ovoga članka zadržavaju pravo privremenog boravka isključivo na osobnoj osnovi. (8) Član obitelji iz ovoga članka stječe pravo na stalni boravak sukladno članku 27. i 30. ovoga Zakona. (9) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na osobe u izvanbračnoj zajednici, odnosno na životne ili neformalne životne partnere.		
---	---	--	--

gubitak prava boravišta njihove djece ili roditelja koji ostvaruje faktično skrbništvo nad djecom, bez obzira na njihovo državljanstvo, ako djeca borave u državi članici domaćinu i upisani su u obrazovnu ustanovu u svrhu stjecanja obrazovanja i to sve do završetka njihovog školovanja.			
Članak 13. Zadržavanje prava boravišta članova obitelji u slučaju razvoda braka, poništenja braka ili prestanka registrirane zajednice 1. Ne dovodeći u pitanje drugi podstavak, razvod građanina Unije, poništenje braka ili prestanak registrirane zajednice iz članka 2. točke 2 (b) ne utječu na pravo boravišta članova njihovih obitelji koji su državljani države članice. Prije stjecanja prava stalnog boravišta, osobe moraju ispuniti uvjete iz članka 7. stavka 1. točaka (a), (b), (c) ili (d). 2. Ne dovodeći u pitanje drugi podstavak, razvod, poništenje braka ili prestanak registrirane	Članak 25. (4) U slučaju razvoda ili poništaja braka, član obitelji državljanina države članice EGP-a, koji je i sam državljanin države članice EGP-a, zadržava pravo privremenog boravka. (5) U slučaju razvoda ili poništaja braka, član obitelji državljanina države članice EGP-a, koji nije državljanin države članice EGP-a, zadržava pravo na privremeni boravak: 1. ako je prije pokretanja razvoda ili poništaja braka brak trajao najmanje tri godine, pri čemu najmanje jednu godinu u Republici Hrvatskoj 2. u slučaju izvršavanja roditeljske skrbi nad maloljetnim djetetom državljaninom države članice EGP-a koje mu je dogovorom bračnih drugova ili sudskom odlukom dano na skrb ili odgoj 3. ako dogovorom bračnih drugova ili odlukom suda ima pravo viđanja maloljetnog djeteta, ako je sud odlučio da se viđanje maloljetnog djeteta mora obaviti u Republici Hrvatskoj, i to toliko dugo koliko je to potrebno	U potpunosti preuzeto	

zajednice iz članka 2. točke 2(b) nema za posljedicu gubitak prava boravišta članova obitelji građanina Unije koji nisu državljani države članice, ako: (a) su prije pokretanja postupka za razvod ili poništenje braka ili prestanak registrirane zajednice iz članka 2. točke 2(b), brak ili registrirana zajednica trajali najmanje tri godine, od toga jednu godinu u državi članici domaćinu; ili (b) dogovorom između bračnih drugova ili registriranih partnera iz članka 2. točke 2(b) ove Direktive ili po nalogu suda, bračni drug ili partner koji nema državljanstvo države članice ostvaruje skrbništvo nad djecom građanina Unije; ili (c) je to opravdano iznimno teškim okolnostima, na primjer ako je osoba bila žrtva nasilja u obitelji dok su brak ili registrirana zajednica postojali; ili (d) dogovorom između bračnih partnera ili partnera iz članka 2. točke 2(b) ove Direktive ili po nalogu suda, bračni drug ili partner koji nema	4. zbog iznimno teških okolnosti kao što je obiteljsko nasilje. (6) Član obitelji iz ovoga članka zadržava pravo privremenog boravka ako: 1. je radnik ili samozaposlena osoba ili 2. ima osigurana sredstva za vlastito uzdržavanje i uzdržavanje ostalih članova obitelji kako ne bi tijekom boravka u Republici Hrvatskoj postali teret za sustav socijalne skrbi i zdravstveno osiguranje ili 3. je član obitelji osobe koja ispunjava uvjete iz točaka 1. ili 2. ovoga stavka. (7) Članovi obitelji iz ovoga članka zadržavaju pravo privremenog boravka isključivo na osobnoj osnovi. (8) Član obitelji iz ovoga članka stječe pravo na stalni boravak sukladno članku 27. i 30. ovoga Zakona. (9) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na osobe u izvanbračnoj zajednici, odnosno na životne ili neformalne životne partnere.		
--	---	--	--

državljanstvo države članice ima pravo posjetiti maloljetno dijete, ako je sud odlučio da se posjete moraju obaviti u državi članici domaćinu, i to toliko dugo koliko je to potrebno. Prije stjecanja prava stalnog boravišta, pravo boravišta tih osoba uvjetovano je dokazivanjem da su radnici ili samozaposlene osobe ili da imaju dostatna sredstva za sebe i članove svoje obitelji kako ne bi postali teret sustavu socijalne pomoći države članice domaćina tijekom svog boravišta te da imaju sveobuhvatno zdravstveno osiguranje u državi članici domaćinu ili da već imaju položaj člana obitelji osobe koja udovoljava tim zahtjevima u državi članici domaćinu. „Dostatna sredstva” utvrđena su u članku 8. stavku 4. Ovi članovi obitelji zadržavaju svoje pravo boravišta isključivo na osobnoj osnovi.			
---	--	--	--

Članak 14. Zadržavanje prava boravišta 1. Građani Unije i članovi njihove obitelji imaju pravo boravišta predviđeno člankom 6. tako dugo dok nisu neprimjeren teret sustavu socijalne pomoći države članice domaćina. 2. Građani Unije i članovi njihove obitelji imaju pravo boravišta predviđeno člancima 7., 12. i 13. tako dugo dok ispunjavaju uvjete iz tih članaka. U posebnim slučajevima, ako postoji opravdana sumnja da građani Unije ili članovi njihovih obitelji ne ispunjavaju uvjete iz članaka 7., 12. i 13., države članice mogu provjeriti jesu li ti uvjeti ispunjeni. Takva se provjera ne provodi sustavno. 3. Kad građanin Unije ili član njegove obitelji zatraži socijalnu pomoć države članice domaćina, ne protjeruje se iz države automatski. 4. Odstupajući od stavka 1. i 2. i ne dovodeći u pitanje odredbe Poglavlja VI., mjera protjerivanja	Članak 11. (1) Državljanin države članice EGP-a ima pravo boraviti u Republici Hrvatskoj do tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, ako posjeduje valjanu putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, dok nije neprimjeren teret sustavu socijalne skrbi. (2) Državljanin države članice EGP-a iz stavka 1. ovoga članka nije dužan prijaviti kratkotrajni boravak policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji. <i>Kratkotrajni boravak člana obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a</i> Članak 12. (1) Član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, a koji je u pratnji ili se pridružuje državljaninu države članice EGP-a, ima pravo boraviti na području Republike Hrvatske do tri mjeseca od dana ulaska u Republiku Hrvatsku, ako ima valjanu putnu ispravu, dok nije neprimjeren teret sustavu socijalne skrbi. Članak 22. (1) Državljaninu države članice EGP-a prestaje privremeni boravak ako: 1. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj 2. više ne ispunjava uvjete za privremeni boravak ili 3. odjavi boravak u Republici Hrvatskoj. Članak 24. (1) Privremeni boravak prestaje članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a ako: 1. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj	U potpunosti preuzeto	
--	---	------------------------------	--

se ni u kojem slučaju ne može izreći protiv građanina Unije ili člana njegove obitelji ako: (a) je građanin Unije radnik ili samozaposlena osoba, ili (b) je građanin Unije ušao na područje države članice domaćina u potrazi za poslom. U ovom slučaju građanin Unije i članovi njegove obitelji ne mogu biti protjerani tako dugo dok građani Unije mogu pružiti dokaz da i dalje traže posao i da imaju stvarne izglede za zaposlenje.	2. odjavi boravak u Republici Hrvatskoj 3. više ne ispunjava uvjete za privremeni boravak ili 4. je za vrijeme trajanja privremenog boravka boravio izvan Republike Hrvatske duže od šest mjeseci godišnje. Članak 45. (9) Podnošenje zahtjeva za ostvarivanje prava iz sustava socijalne skrbi ne smatra se razlogom za protjerivanje. Članak 22. (3) Državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji neće prestati privremeni boravak i ako nema dovoljno sredstava za uzdržavanje za vrijeme boravka u Republici Hrvatskoj, ako je državljanin države članice EGP-a radnik ili samozaposlena osoba ili je došao s namjerom zapošljavanja, a dokaže da nastavlja aktivno tražiti posao te se opravdano pretpostavlja da će pronaći zaposlenje.		
Članak 15. Postupovna jamstva 1. Postupci predviđeni člancima 30. i 31. primjenjuju se po analogiji na sve odluke koje ograničavaju slobodno kretanje		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) članak/članci 97., 98.,

građana Unije i članova njihovih obitelji, a nije im svrha zaštita javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja. 2. Istek osobne iskaznice ili putovnice na temelju koje je ta osoba ušla u državu članicu domaćina i dobila potvrdu o prijavi ili dozvolu boravišta ne predstavlja osnovu za protjerivanje iz države članice domaćina. 3. Država članica domaćin ne može zabraniti ulazak u okviru odluke o protjerivanju iz države na koju se primjenjuje stavak 1.	Članak 34. (1) Potvrda o prijavi privremenog boravka i boravišna iskaznica za stalni boravak koje se izdaju državljaninu države članice EGP-a te potvrda o podnesenom zahtjevu za izdavanje boravišne iskaznice za člana obitelji državljanina Unije, boravišna iskaznica za člana obitelji državljanina Unije i boravišna iskaznica za stalni boravak koje se izdaju članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, nisu preduvjet za ostvarivanje prava ili za obavljanje upravnih formalnosti, ako se svojstvo korisnika prava može dokazati nekim drugim dokaznim sredstvom. (2) Prestanak važenja isprava iz stavka 1. ovoga članka ili istek strane osobne iskaznice ili strane putne isprave na temelju koje je državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji ušao u Republiku Hrvatsku i ishodio isprave iz stavka 1. ovoga članka ne predstavlja osnovu za protjerivanje. Članak 22. (1) Državljaninu države članice EGP-a prestaje privremeni boravak ako: 1. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj 2. više ne ispunjava uvjete za privremeni boravak ili 3. odjavi boravak u Republici Hrvatskoj. (2) Rješenje o prestanku privremenog boravka donosi Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje. (3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.	U potpunosti preuzeto	
--	--	--------------------------------------	--

	Članak 24. (1) Privremeni boravak prestaje članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a ako: 1. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj 2. odjavi boravak u Republici Hrvatskoj 3. više ne ispunjava uvjete za privremeni boravak ili 4. je za vrijeme trajanja privremenog boravka boravio izvan Republike Hrvatske duže od šest mjeseci godišnje. (2) Iznimno od stavka 1. točke 4. ovoga članka, privremeni boravak članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a neće prestati ako je: 1. izvan Republike Hrvatske boravio zbog obvezne vojne službe ili 2. jednokratno izbivao do 12 uzastopnih mjeseci zbog opravdanih razloga kao što su trudnoća, rođenje djece, ozbiljna bolest, obrazovanje, stručno osposobljavanje, upućivanje na rad u drugu državu članicu EGP-a ili treću zemlju. (3) Rješenje o prestanku privremenog boravka donosi Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje. (4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.		
--	--	--	--

POGLAVLJE IV. PRAVO STALNOG BORAVIŠTA Odjeljak I. Stjecanje prava Članak 16. Opće pravilo za građane Unije i članove njihovih obitelji 1. Građanin Unije koji je pet godina neprekidno zakonito boravio u državi članici domaćinu, ondje ima pravo stalnog boravišta. Ovo pravo nije podložno uvjetima iz Poglavlja III. 2. Stavak 1. primjenjuje se i na članove obitelji koji nisu državljani države članice, a koji su zakonito boravili s građaninom Unije u državi članici domaćinu u neprekidnom razdoblju od 5 godina. 3. Na neprekinutost boravišta ne utječe privremena odsutnost koja ne prelazi ukupno šest mjeseci u godinu dana ili dulja odsutnost zbog obvezne vojne službe ili	Članak 27. (1) Državljanin države članice EGP-a ima pravo na stalni boravak nakon pet godina neprekidnog zakonitog boravka u Republici Hrvatskoj. (2) Na neprekidnost boravka iz stavka 1. ovoga članka ne utječe vrijeme odsutnosti iz Republike Hrvatske: 1. do šest mjeseci godišnje 2. do 12 mjeseci neprekidno, iz opravdanih razloga, kao što su trudnoća, rođenje djece, ozbiljna bolest, studij, stručno osposobljavanje, upućivanje na rad u drugu državu 3. radi služenja vojnog roka. (3) Neprekidnost boravka dokazuje se bilo kojim dokazom koji se može prihvatiti u upravnom postupku u Republici Hrvatskoj, a kontinuitet se prekida izvršnom odlukom o protjerivanju. Članak 30. (1) Član obitelji koji nije državljani države članice EGP-a, a neprekidno zakonito boravi najmanje pet godina s državljaninom države članice EGP-a u Republici Hrvatskoj ima pravo na stalni boravak. (2) Na neprekidnost boravka iz stavka 1. ovoga članka ne utječe vrijeme odsutnosti iz Republike Hrvatske: 1. do šest mjeseci godišnje 2. do 12 mjeseci neprekidno, iz opravdanih razloga kao što su trudnoća, rođenje djece, ozbiljna bolest, studij, stručno osposobljavanje, upućivanje na rad u drugu državu 3. radi služenja vojnog roka. (3) Neprekidnost boravka dokazuje se bilo kojim dokazom koji se može prihvatiti u upravnom postupku u Republici Hrvatskoj, a kontinuitet se prekida izvršnom odlukom o protjerivanju. Članak 29. (1) Stalni boravak prestaje državljaninu države članice EGP-a ako: 1. mu je zabranjen ulazak i boravak 2. boravi izvan Republike Hrvatske duže od dvije godine neprekidno ili	U potpunosti preuzeto	
---	---	------------------------------	--

jedna odsutnost od najviše 12 uzastopnih mjeseci zbog važnih razloga poput trudnoće ili rođenja djeteta, ozbiljnih bolesti, školovanja ili strukovnog osposobljavanja ili premještanja u drugu državu članicu ili treću državu. 4. Kad je pravo stalnog boravišta jednom stečeno, može se izgubiti samo ako odsutnost iz države članice domaćina traje dulje od dvije uzastopne godine.	3. odjavi boravak u Republici Hrvatskoj. Članak 32. (1) Stalni boravak prestaje članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a ako: 1. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj 2. boravi izvan Republike Hrvatske duže od dvije godine neprekidno ili 3. odjavi boravak u Republici Hrvatskoj.		
Članak 17. Iznimke od pravila za osobe koje više ne rade u državi članici domaćinu i članove njihovih obitelji 1. Odstupajući od članka 16., pravo stalnog boravišta u državi članici domaćinu uživaju i prije isteka uzastopnog razdoblja od pet godina boravišta: (a) radnici ili samozaposlene osobe koji su u trenutku prestanka rada navršili starosnu dob za stjecanje prava na starosnu mirovinu po pravu te države članice ili radnici	Članak 28. (1) Iznimno od članka 27. stavka 1. ovoga Zakona, pravo na stalni boravak ostvaruje: 1. radnik ili samozaposlena osoba koja je prestala s radom i koja ima uvjete za starosnu mirovinu u Republici Hrvatskoj ili je prijevremeno umirovljena, a u Republici Hrvatskoj je bila zaposlena najmanje prethodnih 12 mjeseci i neprekidno je boravila u Republici Hrvatskoj dulje od tri godine 2. radnik ili samozaposlena osoba koja je zbog trajne nesposobnosti za rad prestala s radom u Republici Hrvatskoj, a neprekidno je boravila u Republici Hrvatskoj dulje od dvije godine 3. radnik ili samozaposlena osoba koja je prestala s radom u Republici Hrvatskoj zbog trajne nesposobnosti za rad koja je posljedica ozljede na radu ili profesionalne bolesti, na temelju koje je u Republici Hrvatskoj ostvarena puna ili djelomična invalidska mirovina, neovisno o trajanju boravka u Republici Hrvatskoj 4. radnik ili samozaposlena osoba koja je nakon tri godine neprekidnog zaposlenja i boravka u Republici Hrvatskoj zaposlena u drugoj državi članici EGP-a, a zadržava boravište u Republici	U potpunosti preuzeto	

koji prekinu plaćeno zaposlenje zbog prijevremene mirovine, pod uvjetom da su u toj državi članici radili barem prethodnih dvanaest mjeseci i neprekidno boravili dulje od tri godine. Ako zakonodavstvo države članice domaćina za određene kategorije samozaposlenih osoba ne predviđa pravo na starosnu mirovinu, smatra se da je dobni uvjet ispunjen kada ta osoba navršši 60 godina; (b) radnici ili samozaposlene osobe koji su neprekidno boravili u državi članici domaćinu dulje od dvije godine te prestali raditi zbog trajne radne nesposobnosti. Ako je nesposobnost posljedica ozljede na radu ili profesionalne bolesti po kojima te osobe ostvaruju pravo na novčanu pomoć koju u potpunosti ili dijelom isplaćuje ustanova u državi članici domaćinu, neće se zahtijevati ni jedan uvjet vezan uz duljinu boravišta; (c) radnici ili samozaposlene osobe koji nakon tri godine neprekinutog radnog odnosa i	Hrvatskoj i svaki se dan ili najmanje jednom na tjedan vraća u Republiku Hrvatsku. (2) Razdoblje zaposlenja radnika ili samozaposlene osobe koja radi na području druge države članice EGP-a smatrat će se kao vrijeme provedeno u Republici Hrvatskoj za ostvarivanje prava iz stavka 1. točke 1., 2. i 3. ovoga članka. (3) Razdoblje nezaposlenosti evidentirano pri nadležnom zavodu za zapošljavanje do kojeg je došlo bez krivnje radnika te razdoblje privremene spriječenosti za rad zbog bolesti, ozljede ili nesreće, smatra se razdobljem zaposlenja. (4) Radniku ili samozapostenoj osobi iz stavka 1. točke 1., 2. i 3. ovoga članka, čiji bračni ili izvanbračni drug ili životni ili neformalni životni partner s kojom zajedno boravi u Republici Hrvatskoj ima hrvatsko državljanstvo ili mu je hrvatsko državljanstvo prestalo nakon zaključenja braka, stalni boravak odobrit će se bez obzira na trajanje boravka i zaposlenja u Republici Hrvatskoj. (5) Iznimno od članka 27. stavka 1. ovoga Zakona, pravo na stalni boravak ostvaruje dijete koje živi u Republici Hrvatskoj: 1. čiji jedan od roditelja u trenutku rođenja djeteta ima odobren stalni boravak, uz suglasnost drugog roditelja 2. čiji jedan roditelj, u trenutku rođenja djeteta, ima odobren stalni boravak u Republici Hrvatskoj, a drugi je roditelj nepoznat, umro, proglašen umrlim, lišen roditeljske skrbi ili lišen poslovne sposobnosti u odnosu na roditeljsku skrb. Članak 33. (1) Član obitelji koji s radnikom ili samozaposlenom osobom boravi u Republici Hrvatskoj manje od pet godina neprekidno ima pravo na stalni boravak ako je: 1. radnik ili samozaposlena osoba umrla za vrijeme trajanja privremenog boravka u svrhu rada koji je trajao neprekidno dvije godine prije smrti ili je smrt nastupila kao posljedica ozljede na radu		
--	---	--	--

boravišta u državi članici domaćinu rade kao zaposlene ili samozaposlene osobe u drugoj državi članici, a pritom su zadržali boravište u državi članici domaćinu u koju se u pravilu vraćaju svaki dan ili barem jednom tjedno. Za potrebe ostvarivanja prava iz točaka (a) i (b), vrijeme provedeno u radnom odnosu u državi članici u kojoj ta osoba radi uzima se kao vrijeme provedeno u državi članici domaćinu. Razdoblja u kojima je osoba bila nesvojevoljno nezaposlena a koja su propisno evidentirana u nadležnom uredu za zapošljavanje, razdoblja izostanka s rada za koje osoba ne odgovara, te izostanak s rada ili prekid rada zbog bolesti ili nesreće, smatraju se razdobljima zaposlenosti. 2. Preduvjeti za duljinu boravišta i duljinu zaposlenosti iz stavka 1. točke (a) te uvjet koji se odnosi na duljinu boravišta iz stavka 1. točke (b) ne primjenjuju se ako bračni drug ili partner radnika ili samozaposlene osobe	ili profesionalne bolesti 2. bračnom drugu je prestalo hrvatsko državljanstvo ženidbom/udajom za radnika ili samozaposlenu osobu državljanina države članice EGP- a. (2) Pravo na stalni boravak, bez obzira na trajanje boravka u Republici Hrvatskoj, ima i član obitelji koji boravi u Republici Hrvatskoj s radnikom ili samozaposlenom osobom koji je stekao pravo stalnog boravka sukladno članku 28. ovoga Zakona.		
---	--	--	--

iz članka 2. točke 2(b) ima državljanstvo države članice domaćina ili je izgubio državljanstvo te države članice udajom/ženidbom za tog radnika ili samozaposlenu osobu. 3. Bez obzira na državljanstvo, članovi obitelji radnika ili samozaposlene osobe koji borave s njim na području države članice domaćina, imaju pravo stalnog boravišta u toj državi članici ako je sâm radnik ili samozaposlena osoba stekao pravo stalnog boravišta u toj državi članici na temelju stavka 1. 4. U slučaju smrti radnika ili samozaposlene osobe dok je još u radnom odnosu, ali prije stjecanja stalnog boravišta u državi članici domaćinu na temelju stavka 1., članovi njegove obitelji koji borave s njim u državi članici domaćinu ondje stječu pravo na stalno boravište pod sljedećim uvjetima: (a) radnik ili samozaposlena osoba je u vrijeme smrti neprekidno boravio na području te države članice dvije godine; ili (b) smrt je nastupila zbog ozljede na radu ili profesionalne			
--	--	--	--

bolesti; ili (c)preživjeli bračni drug je izgubio državljanstvo te države članice ženidbom/udajom za radnika ili samozaposlenu osobu.			
Članak 18. Stjecanje prava stalnog boravišta određenih članova obitelji koji nisu državljani države članice Ne dovodeći u pitanje članak 17., članovi obitelji građana Unije iz članka 12. stavka 2. i članka 13. stavka 2. koji ispunjavaju navedene uvjete stječu pravo stalnog boravišta nakon što su zakonito boravili u državi članici domaćinu pet uzastopnih godina.	Članak 25. (8) Član obitelji iz ovoga članka stječe pravo na stalni boravak sukladno članku 27. i 30. ovoga Zakona.	U potpunosti preuzeto	
Odjeljak II. Administrativne formalnosti Članak 19. Isprava kojom se građanima Unije službeno potvrđuje stalno boravište 1. Države članice izdaju	Članak 27. (4) Ministarstvo će, putem policijske uprave odnosno policijske postaje, na zahtjev državljanina države članice EGP-a, u što kraćem roku, izdati boravišnu iskaznicu s rokom važenja od deset godina kojom se potvrđuje stalni boravak.	U potpunosti preuzeto	

građanima Unije koji imaju pravo na stalno boravište, na zahtjev, ispravu kojom se službeno potvrđuje stalno boravište, a nakon provjere duljine boravišta. 2. Isprava kojom se službeno potvrđuje stalno boravište izdaje se u što kraćem roku.			
Članak 20. Dozvola stalnog boravišta za članove obitelji koji nisu državljani države članice 1. Države članice izdaju članovima obitelji koji nisu državljani države članice, a imaju pravo na stalno boravište, dozvolu stalnog boravišta u roku od šest mjeseci od podnošenja zahtjeva. Dozvola stalnog boravišta obnavlja se automatski svakih deset godina. 2. Zahtjev za izdavanje dozvole stalnog boravišta podnosi se prije isteka dozvole boravišta. Neispunjavanje prijave za izdavanje dozvole stalnog boravišta može dovesti do proporcionalnih i nediskriminirajućih sankcija za	Članak 31. (1) Članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, a ima pravo na stalni boravak, izdat će se boravišna iskaznica u roku od šest mjeseci od dana podnošenja zahtjeva za prijavu stalnog boravka. (2) Zahtjev za izdavanje boravišne iskaznice podnosi se policijskoj upravi odnosno policijskoj postaji prema mjestu boravka, prije isteka važenja boravišne iskaznice za člana obitelji državljanina države članice EGP-a. (3) Boravišna iskaznica iz stavka 1. ovoga članka izdaje se s rokom važenja od deset godina. Članak 32. (1) Stalni boravak prestaje članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a ako: 1. ima zabranu ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj 2. boravi izvan Republike Hrvatske duže od dvije godine neprekidno ili 3. odjavi boravak u Republici Hrvatskoj.	U potpunosti preuzeto	

odgovornu osobu. 3. Prekid boravišta koji nije dulji od dvije uzastopne godine ne utječe na valjanost dozvole stalnog boravišta.			
Članak 21. Neprekidnost boravišta Za potrebe ove Direktive, neprekidnost boravišta može se ispitivati bilo kojim dokaznim sredstvom koje se koristi u državi članici domaćinu. Neprekidnost boravišta prekida se valjano izvršenom odlukom o protjerivanju dotične osobe.	Članak 34. (1) Potvrda o prijavi privremenog boravka i boravišna iskaznica za stalni boravak koje se izdaju državljaninu države članice EGP-a te potvrda o podnesenom zahtjevu za izdavanje boravišne iskaznice za člana obitelji državljanina Unije, boravišna iskaznica za člana obitelji državljanina Unije i boravišna iskaznica za stalni boravak koje se izdaju članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, nisu preduvjet za ostvarivanje prava ili za obavljanje upravnih formalnosti, ako se svojstvo korisnika prava može dokazati nekim drugim dokaznim sredstvom. (2) Prestanak važenja isprava iz stavka 1. ovoga članka ili istek strane osobne iskaznice ili strane putne isprave na temelju koje je državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji ušao u Republiku Hrvatsku i ishodio isprave iz stavka 1. ovoga članka ne predstavlja osnovu za protjerivanje. Članak 51. (1) Nezakoniti boravak državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji je boravak u Republici Hrvatskoj za vrijeme trajanja zabrane ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj. Članak 46. (1) Rješenjem o protjerivanju državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji odredit će se: 1. prestanak zakonitog boravka u Republici Hrvatskoj te dužnost napuštanja Republike Hrvatske	U potpunosti preuzeto	

	2. vrijeme u kojem je zabranjen ulazak i boravak u Republici Hrvatskoj koje se računa od isteka roka za napuštanje Republike Hrvatske		
POGLAVLJE V. ZAJEDNIČKE ODREDBE O PRAVU BORAVIŠTA I PRAVU STALNOG BORAVIŠTA Članak 22. Teritorijalno područje primjene Pravo boravišta i pravo stalnog boravišta odnosi se na čitavo područje države članice domaćina. Države članice mogu pravo boravišta i pravo stalnog boravišta teritorijalno ograničiti samo ako se ta ograničenja primjenjuju i na njihove državljane.	Članak 5. Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji dužni su, za vrijeme kretanja i boravka u Republici Hrvatskoj, pridržavati se zakona i propisa te odluka nadležnih tijela Republike Hrvatske. Članak 6. (1) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji, bez obzira jesu li državljani država članica EGP-a ili ne, a imaju pravo boravka u Republici Hrvatskoj, izjednačeni su u pravima s državljanima Republike Hrvatske u okviru odredbi Ugovora o funkcioniranju Europske unije. (2) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji mogu u Republici Hrvatskoj raditi i pružati usluge bez dozvole za boravak i rad odnosno bez potvrde o prijavi rada koje se izdaju sukladno posebnom propisu.	U potpunosti preuzeto	

Članak 23. Srodna prava Bez obzira na svoje državljanstvo, članovi obitelji građanina Unije koji imaju pravo boravišta ili pravo stalnog boravišta u državi članici imaju ondje pravo na zaposlenje ili samozaposlenje.	Članak 6. (1) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji, bez obzira jesu li državljani država članica EGP-a ili ne, a imaju pravo boravka u Republici Hrvatskoj, izjednačeni su u pravima s državljanima Republike Hrvatske u okviru odredbi Ugovora o funkcioniranju Europske unije. (2) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji mogu u Republici Hrvatskoj raditi i pružati usluge bez dozvole za boravak i rad odnosno bez potvrde o prijavi rada koje se izdaju sukladno posebnom propisu.	U potpunosti preuzeto	
Članak 24. Jednako postupanje 1. Podložno posebnim odredbama koje su izričito predviđene u Ugovoru i sekundarnom zakonodavstvu, svi građani Unije koji na temelju ove Direktive borave na području države članice domaćina imaju pravo na jednako postupanje kao prema državljanima te države članice unutar okvira Ugovora. Ovo pravo se proširuje i na članove obitelji koji nisu državljani države članice, a imaju pravo boravišta ili stalnog boravišta. 2. Odstupajući od stavka 1., država članica domaćin nije	Članak 6. (1) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji, bez obzira jesu li državljani država članica EGP-a ili ne, a imaju pravo boravka u Republici Hrvatskoj, izjednačeni su u pravima s državljanima Republike Hrvatske u okviru odredbi Ugovora o funkcioniranju Europske unije. (2) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji mogu u Republici Hrvatskoj raditi i pružati usluge bez dozvole za boravak i rad odnosno bez potvrde o prijavi rada koje se izdaju sukladno posebnom propisu.	U potpunosti preuzeto Nije potrebno preuzimanje	Budući da je stavkom 2. Direktive propisano da država članica nije dužna osigurati navedena prava, slijedom čega isto nije preneseno.

dužna odobriti pravo na socijalnu pomoć tijekom prva tri mjeseca boravišta odnosno tijekom dužeg razdoblja predviđenog člankom 14. stavkom 4. točkom (b), niti je, prije stjecanja prava stalnog boravišta, dužna dodijeliti pomoć za uzdržavanje tijekom školovanja, uključujući strukovno osposobljavanje u obliku studentskih stipendija ili studentskih zajmova osobama koje nisu radnici, samozaposlene osobe, osobama koje zadržavaju taj status i članovima njihovih obitelji.			
Članak 25. Opće odredbe u vezi s boravišnim ispravama 1. Posjedovanje potvrde o prijavi iz članka 8. ove Direktive, isprave kojom se službeno potvrđuje stalno boravište, potvrde o podnošenju zahtjeva za izdavanje dozvole boravišta člana obitelji, dozvole boravišta ili dozvole stalnog boravišta ne predstavlja ni u kojem slučaju preduvjet za ostvarivanje prava ili za obavljanje administrativnih formalnosti, jer se svojstvo	(1) Potvrda o prijavi privremenog boravka i boravišna iskaznica za stalni boravak koje se izdaju državljaninu države članice EGP-a te potvrda o podnesenom zahtjevu za izdavanje boravišne iskaznice za člana obitelji državljanina Unije, boravišna iskaznica za člana obitelji državljanina Unije i boravišna iskaznica za stalni boravak koje se izdaju članu obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, nisu preduvjet za ostvarivanje prava ili za obavljanje upravnih formalnosti, ako se svojstvo korisnika prava može dokazati nekim drugim dokaznim sredstvom. (2) Prestanak važenja isprava iz stavka 1. ovoga članka ili istek strane osobne iskaznice ili strane putne isprave na temelju koje je državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji ušao u Republiku Hrvatsku i ishodio isprave iz stavka 1. ovoga članka ne predstavlja osnovu za protjerivanje. (3) Ministar pravilnikom propisuje izgled i sadržaj isprava iz stavka 1. ovoga članka.	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o načinu utvrđivanja uvjeta za ulazak i boravak u Republici Hrvatskoj državljana država članica Europskog gospodarskog prostora i članova njihovih obitelji (03.10.2019)

korisnika prava može dokazati nekim drugim dokaznim sredstvom. 2. Sve isprave iz stavka 1. izdaju se bez naknade ili uz pristojbu koja nije viša od one koja se zahtijeva od državljana za izdavanje sličnih isprava.	(4) Ministar rješenjem propisuje cijenu boravišne iskaznice iz stavka 1. ovoga članka.		
Članak 26. Provjere Države članice mogu provjeriti poštuju li se zahtjevi iz njihovog nacionalnog zakonodavstva, u skladu s kojim su strani državljani dužni uvijek imati pri sebi potvrdu o prijavi ili dozvolu boravišta, pod uvjetom da jednaki zahtjev važi za njihove državljane u vezi s njihovom osobnom iskaznicom. U slučaju nepoštovanja ovog zahtjeva, država članica može izricati jednake sankcije koje izriče vlastitim državljanima, u slučaju kada kod sebe nemaju svoju osobnu iskaznicu.	Članak 35. (1) Punoljetni državljani države članice EGP-a i punoljetni član njegove obitelji koji nije državljani države članice EGP-a dužni su imati kod sebe valjanu stranu osobnu iskaznicu ili stranu putnu ispravu, drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju ili boravišnu iskaznicu ako su ju dužni imati sukladno odredbama ovoga Zakona i dati je na uvid osobama koje su na temelju posebnih propisa u obavljanju poslova iz svoje nadležnosti ovlaštene obaviti uvid u putnu ispravu ili osobnu iskaznicu. (2) Punoljetni državljani države članice EGP-a i punoljetni član njegove obitelji koji nije državljani države članice EGP-a ne smije svoju ispravu dati drugome da se njome služi kao svojom, niti se služiti tuđom ispravom kao svojom. Članak 73. (7) Novčanom kaznom u iznosu od 200,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljani države članice EGP-a koji: 2. uz sebe nema valjanu stranu osobnu iskaznicu ili stranu putnu ispravu, drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju ili boravišnu iskaznicu ako ju je dužan imati sukladno odredbama ovoga Zakona (članak 35. stavak 1.) 3. službenoj osobi odbije dati na uvid valjanu stranu osobnu iskaznicu ili stranu putnu ispravu, drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju ili boravišnu iskaznicu ako ju je dužan imati sukladno odredbama ovoga	U potpunosti preuzeto	

	Zakona (članak 35. stavak 1.). (8) Novčanom kaznom u iznosu od 200,00 kuna kaznit će se za prekršaj član obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a koji: 2. uz sebe nema valjanu stranu osobnu iskaznicu ili stranu putnu ispravu, drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju ili boravišnu iskaznicu (članak 35. stavak 1.) 3. službenoj osobi odbije dati na uvid valjanu stranu osobnu iskaznicu ili stranu putnu ispravu, drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju ili boravišnu iskaznicu (članak 35. stavak 1.).		
POGLAVLJE VI. OGRANIČENJA PRAVA ULASKA I PRAVA BORAVIŠTA U SVRHU ZAŠTITE JAVNOG PORETKA, JAVNE SIGURNOSTI ILI JAVNOG ZDRAVLJA Članak 27. Opća načela 1. U skladu s odredbama iz ovog poglavlja, države članice mogu ograničiti slobodu kretanja i boravišta građanima Unije i članovima njihovih obitelji, bez obzira na njihovo državljanstvo, u svrhu zaštite javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja. Na ove razloge ne može se pozivati u gospodarske svrhe. 2. Mjere poduzete zbog javnog	Članak 6. (3) Republika Hrvatska dopušta ulazak u Republiku Hrvatsku bez ikakvih formalnosti hrvatskim državljanima koji su protjerani iz druge države članice EGP-a jer predstavljaju opasnost za javni poredak, javnu sigurnost ili javno zdravlje, čak i ako putovnica ili osobna iskaznica više nije važeća ili je državljanstvo imatelja isprave sporno. Članak 44. (1) Državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji može se ograničiti pravo ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj ako predstavljaju opasnost za nacionalnu sigurnost, javni poredak ili javno zdravlje. (2) Ograničenjem prava ulaska i boravka u smislu stavka 1. ovoga članka smatra se: 1. odbijanje ulaska u Republiku Hrvatsku 2. protjerivanje iz Republike Hrvatske 3. prisilno udaljenje u državu članicu EGP-a. 4. smještaj u prihvatni centar za strance 5. druge mjere propisane ovim Zakonom kojima je svrha ograničenje prava ulaska i boravka državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji. (3) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka ne smije se temeljiti na gospodarskim razlozima. (4) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka odredit će se ako ponašanje	U potpunosti preuzeto	

poretka ili javne sigurnosti u skladu su s načelom proporcionalnosti i temelje se isključivo na osobnom ponašanju pojedinca. Postojanje ranije kaznene osude sama po sebi ne predstavlja razlog za poduzimanje takvih mjera. Osobno ponašanje dotičnog pojedinca mora predstavljati stvarnu, trenutačnu i značajnu opasnost koja ugrožava neki temeljni interes društva. Neprihvatljivi su razlozi koji nisu usko povezani s pojedinim slučajem ili se odnose na opću prevenciju. 3. Kako bi se utvrdilo predstavlja li određena osoba opasnost za javni poredak ili javnu sigurnost, država članica domaćin može pri izdavanju potvrde o prijavi ili ako sustav prijave ne postoji, najkasnije tri mjeseca nakon ulaska te osobe na područje te države članice ili od trenutka kada je ta osoba prijavila svoju prisutnost na državnom području prema članku 5. stavku 5., ili pri izdavanju dozvole boravišta može, ako to smatra ključnim, zahtijevati od države članice podrijetla, a prema	državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji predstavlja stvarnu, trenutačnu i ozbiljnu opasnost za temeljni interes društva, u skladu s načelom razmjernosti. (5) Postojanje samo prijašnje osuđujuće presude zbog počinjenog kaznenog djela ne smatra se razlogom za ograničenje iz stavka 1. ovoga članka. (6) Okolnosti koje nisu u uskoj vezi s konkretnim slučajem ili razlozi u svrhu generalne prevencije ne smatraju se razlozima za ograničenje iz stavka 1. ovoga članka. (7) Ograničenje iz stavka 1. ovoga odredit će se na temelju individualne procjene u skladu s načelom razmjernosti. Članak 14. (1) Prilikom izdavanja potvrde o prijavi privremenog boravka državljaninu države članice EGP-a ili izdavanja boravišne iskaznice članu njegove obitelji koji nije državljanin države članice EGP-a, od države članice EGP-a čiji je državljanin ili po potrebi i od druge države članice EGP-a, može se zahtijevati da dostave podatke iz kaznene evidencije. (2) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa će, na zahtjev države članice EGP-a, u roku od dva mjeseca od zaprimanja zahtjeva dostaviti podatke iz kaznene evidencije za hrvatskog državljanina ili državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji.		
--	--	--	--

potrebi i od drugih država članica da joj se dostave podaci iz ranije kaznene evidencije za tu osobu. Takvi zahtjevi ne smiju postati rutina. Država članica kojoj je zahtjev upućen odgovara u roku od dva mjeseca. 4. Država članica koja je izdala putovnicu ili osobnu iskaznicu dopušta imatelju isprave protjeranom iz druge države članice radi zaštite javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja, da ponovno uđe na njezino područje bez ikakvih formalnosti, čak i ako isprava više nije važeća ili je državljanstvo imatelja isprave sporno.			
Članak 28. Zaštita od protjerivanja 1. Prije donošenja odluke o protjerivanju u svrhu zaštite javnog poretka ili javne sigurnosti, država članica domaćin uzima u obzir činjenice kao što su duljina boravišta pojedinaca na njenom području, starosna dob, zdravstveno stanje, obiteljske i gospodarske prilike,	Članak 45. (1) Državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji može se protjerati ako predstavljaju opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnosti ili javno zdravlje. (2) Prilikom donošenja rješenja o protjerivanju državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji uzet će se u obzir duljina boravka, životna dob, zdravstveno stanje, obiteljske i gospodarske prilike, stupanj njihove socijalne i kulturne integracije u Republici Hrvatskoj, njihove veze s državom podrijetla te njihovo osobno ponašanje. (3) Državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji koji su na stalnom boravku u Republici Hrvatskoj mogu se protjerati samo ako postoje ozbiljni razlozi zaštite javnog poretka ili nacionalne	U potpunosti preuzeto	

socijalna i kulturalna integracija u državu članicu domaćina i razmjera veza pojedinca s državom podrijetla. 2. Država članica domaćin ne smije donijeti odluku o protjerivanju protiv građanina Unije ili članova njihove obitelji, bez obzira na njihovo državljanstvo, ako imaju pravo stalnog boravišta na njezinom području, osim iz ozbiljnih razloga zaštite javnog poretka ili javne sigurnosti. 3. Odluka o protjerivanju ne smije se donijeti protiv građanina Unije, osim ako se takva odluka ne temelji na nužnim razlozima javne sigurnosti, kako ih utvrđuju države članice, ako: (a) su boravili u državi članici domaćinu prethodnih deset godina; ili (b) su maloljetnici, osim ako je protjerivanje u najboljem interesu djeteta, kako je predviđeno Konvencijom Ujedinjenih naroda o pravima djeteta od 20. studenog 1989.	sigurnosti. (4) Državljanina države članice EGP-a koji je u prethodnih deset godina boravio u Republici Hrvatskoj ili koji je maloljetan može se protjerati samo zbog nužnih razloga zaštite nacionalne sigurnosti. (5) Maloljetnog državljanina države članice EGP-a iz stavka 4. ovoga članka može se protjerati samo ako je protjerivanje u najboljem interesu djeteta sukladno Konvenciji Ujedinjenih naroda o pravima djeteta od 20. studenog 1989.		
--	---	--	--

Članak 29. Javno zdravlje 1. Bolesti koje opravdavaju izricanje mjere ograničavanja slobode kretanja isključivo su potencijalno epidemiološke bolesti, kako su utvrđene u mjerodavnim dokumentima Svjetske zdravstvene organizacije, te druge zarazne bolesti ili zarazne bolesti čiji uzročnici su paraziti, ako protiv tih bolesti država članica domaćin donosi mjere za zaštitu svojih državljana. 2. Bolesti koje su se pojavile tri mjeseca nakon ulaska u državu članicu ne predstavljaju osnovu za protjerivanje s državnog područja. 3. Ako za to postoje ozbiljni razlozi, država članica može unutar tri mjeseca od datuma ulaska od osobe koja ima pravo boravišta zahtijevati da se podvrgne besplatnom liječničkom pregledu kako bi se potvrdilo da ne boluje od neke bolesti iz stavka 1. Takvi liječnički pregledi ne smiju biti rutinski.	Članak 45. (7) Državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji ne može se protjerati ako se bolest koja ugrožava javno zdravlje pojavila tri mjeseca nakon ulaska u Republiku Hrvatsku. (8) Ako postoji ozbiljna sumnja da državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji boluju od bolesti koja predstavlja opasnost za javno zdravlje, u roku od tri mjeseca od ulaska u Republiku Hrvatsku može se zatražiti da se podvrgnu besplatnom liječničkom pregledu, koji će se provesti na temelju individualne procjene u svakom pojedinačnom slučaju. Članak 3. 8. <i>Opasnost za javno zdravlje</i> je svaka zarazna bolest s epidemijskim potencijalom koja, sukladno propisima Republike Hrvatske i mjerodavnim dokumentima Svjetske zdravstvene organizacije, zahtijeva poduzimanje određenih protuepidemijskih mjera i aktivnosti u svrhu njezina sprječavanja i suzbijanja među stanovništvom Republike Hrvatske.	U potpunosti preuzeto	
---	--	------------------------------	--

Članak 30. Obavijest o odlukama 1. Osobe na koje se to odnosi pismeno se obavješćuju o svakoj odluci donesenoj sukladno članku 27. stavku 1. i to na način da mogu shvatiti njezin sadržaj i posljedice. 2. Osobe na koje se to odnosi jasno se i u cijelosti obavješćuju o razlozima javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja na kojima se temelji odluka donesena u njihovom slučaju, osim ako to nije u suprotnosti s interesima državne sigurnosti. 3. U obavijesti se navodi sud ili upravno tijelo kojem ta osoba može izjaviti žalbu, rok za žalbu, te ako se može primijeniti, rok u kojem osoba mora napustiti područje države članice. Osim u	Članak 46. (7) Rješenje o protjerivanju zbog opasnosti za javni poredak ili nacionalnu sigurnost donosi Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje. (8) Protiv rješenja iz stavka 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. (9) Rješenje o protjerivanju zbog opasnosti za javno zdravlje donosi Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje. (10) Protiv rješenja iz stavka 9. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, a tužba odgađa izvršenje rješenja. Članak 49. Članak 49. (1) Rok za napuštanje Republike Hrvatske državljaninu države članice EGP-a i članu njegove obitelji, u pravilu, ne smije biti kraći od 30 dana. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, rok za napuštanje Republike Hrvatske ne mora se odrediti, ako se rješenje o protjerivanju donosi iz sljedećih razloga: 1. opasnosti za nacionalnu sigurnost 2. počinjenja kaznenog djela ili prekršaja koji su povezani s nasiljem 3. ponovnog počinjenja kaznenog djela ili prekršaja 4. državljanin EGP-a i član njegove obitelji nisu napustili Republiku Hrvatsku u roku koji im je određen rješenjem	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) članak/članci 98. stavak 5.

propisno obrazloženim hitnim slučajevima, rok za napuštanje državnog područja ne može biti kraći od mjesec dana od datuma obavijesti.	5. državljani EGP-a i član njegove obitelji došli su u Republiku Hrvatsku za vrijeme važenja zabrane ulaska i boravka.		
Članak 31. Postupovna jamstva 1. Protiv bilo koje odluke donesene zbog zaštite javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja dotične osobe imaju pravo podnijeti žalbu ili zahtjev za preispitivanje sudu i gdje je moguće, upravnom tijelu države članice domaćina. 2. Ako se uz žalbu protiv odluke o protjerivanju ili uz zahtjev za preispitivanje odluke o protjerivanju podnosi i prijedlog za izdavanje privremene mjere radi odgode izvršenja te odluke, osobu se do donošenja odluke o privremenoj mjeri ne može udaljiti s državnog područja, osim: —ako se odluka o protjerivanju temelji na prethodnoj sudskoj	Članak 46. (7) Rješenje o protjerivanju zbog opasnosti za javni poredak ili nacionalnu sigurnost donosi Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje. (8) Protiv rješenja iz stavka 7. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. (9) Rješenje o protjerivanju zbog opasnosti za javno zdravlje donosi Ministarstvo putem policijske uprave odnosno policijske postaje. (10) Protiv rješenja iz stavka 9. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, a tužba odgađa izvršenje rješenja. (11) Ako se uz tužbu protiv odluke o protjerivanju podnosi i prijedlog za odgodni učinak tužbe, državljani države članice EGP-a i člana njegove obitelji se, do donošenja odluke o odgodnom učinku tužbe, ne može prisilno udaljiti iz Republike Hrvatske, osim: 1. ako se odluka o protjerivanju donosi na temelju prethodne sudske odluke 2. ako su državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji prethodno imali pristup sudskom postupku ili 3. ako se odluka o protjerivanju temelji na nužnim razlozima nacionalne sigurnosti. Članak 51. (1) Nezakoniti boravak državljani države članice EGP-a i člana njegove obitelji je boravak u Republici Hrvatskoj za vrijeme trajanja	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o upravnim sporovima (NN 20/10) članak/članci 1. i 2.

odluci; ili —ako su osobe prethodno imale pristup sudskom preispitivanju; ili —ako se odluka o protjerivanju temelji na prisilnim razlozima javne sigurnosti prema članku 28. stavku 3. 3. U žalbenom se postupku preispituju zakonitost odluke, kao i činjenice te okolnosti na kojima se odluka temelji. Ti postupci osiguravaju da odluka nije neproporcionalna, posebno u pogledu zahtjeva utvrđenih u članku 28. 4. Države članice mogu toj osobi zabraniti pristup svom području tijekom žalbenog postupka, ali ne smiju tu osobu spriječiti da osobno izloži svoju obranu, osim ako njezina prisutnost može uzrokovati ozbiljne poteškoće u javnom poretku i javnoj sigurnosti ili kad se žalba ili preispitivanje odluke odnose na zabranu ulaska na područje.	zabrane ulaska i boravka u Republici Hrvatskoj. (2) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji mogu boraviti u Republici Hrvatskoj za vrijeme trajanja zabrane ulaska i boravka ako je potrebno da u upravnom sporu osobno iznesu svoju obranu, osim ako njihova prisutnost može uzrokovati ozbiljne poteškoće nacionalnoj sigurnosti ili javnom poretku ili kad se tužba odnosi na zabranu ulaska u Republiku Hrvatsku.		
---	--	--	--

Članak 32. Trajanje zabrane 1. Osobe koje su zabranjene na državnom području zbog javnog poretka ili javne sigurnosti mogu podnijeti zahtjev za ukidanje zabrane protekom razumnoga roka, ovisno o okolnostima, a u svakom slučaju protekom tri godine od izvršenja i konačnosti odluke o zabrani, donesene u skladu s pravom Zajednice i to na temelju podnesenih dokaza da je u međuvremenu došlo do bitne promjene u okolnostima na kojima se temeljilo donošenje odluke o zabrani. Odluku povodom zahtjeva ta država članica donosi u roku od šest mjeseci od dana podnošenja zahtjeva. 2. Osobe iz stavka 1. nemaju pravo ulaska na područje te države članice tako dugo dok se njihov zahtjev razmatra.	Članak 48. (1) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji kojima je zabranjen ulazak i boravak mogu nakon isteka razumnog roka, ovisno o okolnostima, a najkasnije nakon proteka tri godine od početka računanja zabrane ulaska i boravka, podnijeti zahtjev za ukidanje i skraćivanje zabrane ulaska i boravka. (2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka odobrit će se ako je došlo do bitnih promjena okolnosti koje predstavljaju razlog za protjerivanje. (3) O zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, odlučuje rješenjem, u roku od šest mjeseci od dana podnošenja zahtjeva. (4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. (5) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji nemaju pravo ulaska u Republiku Hrvatsku dok se odlučuje o zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka.	U potpunosti preuzeto	
--	--	--------------------------------------	--

Članak 33. Protjerivanje kao kazna ili pravna posljedica 1. Država članica domaćin ne može donijeti odluku o protjerivanju kao kaznu ili kao pravnu posljedicu kazne zatvora, osim ako su ispunjeni zahtjevi iz članaka 27., 28. i 29. 2. Ako se odluka o protjerivanju prema stavku 1. ovog članka izvršava nakon više od dvije godine od njezinog donošenja, država članica provjerava je li dotična osoba trenutačna i stvarna prijetnja javnom poretku i javnoj sigurnosti i procjenjuje jesu li se nakon donošenja odluke o protjerivanju okolnosti značajno promijenile.	Članak 45. (1) Državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji može se protjerati ako predstavljaju opasnost za javni poredak, nacionalnu sigurnost ili javno zdravlje. (2) Prilikom donošenja rješenja o protjerivanju državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji uzet će se u obzir duljina boravka, životna dob, zdravstveno stanje, obiteljske i gospodarske prilike, stupanj njihove socijalne i kulturne integracije u Republici Hrvatskoj, njihove veze s državom podrijetla te njihovo osobno ponašanje. (3) Državljanina države članice EGP-a i člana njegove obitelji koji su na stalnom boravku u Republici Hrvatskoj mogu se protjerati samo ako postoje ozbiljni razlozi zaštite javnog poretka ili nacionalne sigurnosti. (4) Državljanina države članice EGP-a koji je u prethodnih deset godina boravio u Republici Hrvatskoj ili koji je maloljetan može se protjerati samo zbog nužnih razloga zaštite nacionalne sigurnosti. (5) Maloljetnog državljanina države članice EGP-a iz stavka 4. ovoga članka može se protjerati samo ako je protjerivanje u najboljem interesu djeteta sukladno Konvenciji Ujedinjenih naroda o pravima djeteta od 20. studenog 1989. (6) Rješenje o protjerivanju ne može se temeljiti samo na pravomoćnoj presudi donesenoj u kaznenom postupku, osim ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 1. do 5. ovoga članka i iz članka 44. ovoga Zakona. Članak 48. (1) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji kojima je zabranjen ulazak i boravak mogu nakon isteka razumnog roka, ovisno o okolnostima, a najkasnije nakon proteka tri godine od početka računanja zabrane ulaska i boravka, podnijeti zahtjev za ukidanje i skraćivanje zabrane ulaska i boravka. (2) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka odobrit će se ako je došlo do bitnih promjena okolnosti koje predstavljaju razlog za protjerivanje.	U potpunosti preuzeto	
--	--	------------------------------	--

	(3) O zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo, putem nadležne policijske uprave odnosno policijske postaje, odlučuje rješenjem, u roku od šest mjeseci od dana podnošenja zahtjeva. (4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor. (5) Državljanin države članice EGP-a i član njegove obitelji nemaju pravo ulaska u Republiku Hrvatsku dok se odlučuje o zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka. Članak 51. (3) Ako rješenje o protjerivanju državljanina države članice EGP-a ili člana njegove obitelji nije izvršeno u roku od dvije godine, utvrdit će se postoje li okolnosti iz članka 44. stavka 1. i 4. ovoga Zakona i članka 48. stavka 2. ovoga Zakona te ako se utvrdi da navedene okolnosti ne postoje, rješenje o protjerivanju će se ukinuti.		
POGLAVLJE VII. ZAVRŠNE ODREDBE Članak 34. Obavješćivanje javnosti Države članice šire podatke o pravima i dužnostima građana Unije i članova njihovih obitelji po pitanjima koje obuhvaća ova Direktiva, posebno putem programa osvješćivanja javnosti	Članak 76. (1) Ministar će donijeti pravilnike iz članka 9. stavka 5., članka 15. stavka 6., članka 23. stavka 8., članka 27. stavka 6., članka 30. stavka 5., članka 34. stavka 3., članka 43. stavka 5., članka 47. stavka 2., članka 61. stavka 2., članka 65. stavka 5. i članka 70. stavka 3. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. (2) Ministar će donijeti rješenje iz članka 34. stavka 4. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Pravilnik o statusu i radu državljana trećih zemalja u Republici Hrvatskoj (05.12.2019)

posredstvom nacionalnih i lokalnih sredstava javnog priopćavanja te drugim komunikacijskim sredstvima.			
Članak 35. Zlouporaba prava Države članice mogu donijeti potrebne mjere s ciljem odbijanja, ukidanja ili opoziva prava koja proizlaze iz ove Direktive u slučaju zlouporabe prava ili prijevare, kao što je fiktivni brak. Sve su te mjere proporcionalne i podliježu postupovnim jamstvima iz članka 30. i 31.	Članak 26. (1) Privremeni boravak u svrhu spajanja obitelji neće se odobriti ako je brak sklopljen iz koristi. (2) Brakom iz koristi, u smislu ovoga Zakona, smatra se brak koji je sklopljen radi izbjegavanja uvjeta koji su potrebni za ulazak i boravak. (3) Okolnosti koje mogu ukazivati da je brak sklopljen iz koristi su: 1. bračni drugovi ne održavaju bračnu zajednicu 2. bračni drugovi ne izvršavaju obveze koje proizlaze iz braka 3. bračni drugovi nisu se upoznali prije sklapanja braka 4. bračni drugovi ne daju dosljedne osobne podatke 5. bračni drugovi ne govore jezik koji oboje razumiju 6. za sklapanje braka dana su materijalna sredstva, osim ako se ne radi o sredstvima koja se daju kao miraz, a supružnici dolaze iz zemalja u kojim je davanje miraza običaj 7. postoje dokazi ranijih brakova iz koristi na strani bilo kojeg bračnog druga u Republici Hrvatskoj ili inozemstvu. (4) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na izvanbračnu zajednicu i na životne ili neformalne životne partnere.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) članak/članci 123., 129.

Članak 36. Sankcije Države članice donose odredbe o sankcijama koje će se primjenjivati u slučaju povrede nacionalnih propisa donesenih u svrhu provedbe ove Direktive, te poduzimaju mjere potrebne za njihovu primjenu. Navedene sankcije moraju biti učinkovite i proporcionalne. O ovim odredbama države članice obavješćuju Komisiju najkasnije do 30. travnja 2006., a u slučaju naknadnih promjena što je prije moguće.	XI. PREKRŠAJNE ODREDBE Članak 73. (1) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji koji: 1. prilikom prijave i odjave prebivališta i boravišta da netočne i neistinite podatke (članak 43. stavak 3.) 2. se ne pridržava obveze zabrane napuštanja određene adrese smještaja (članak 46. stavak 2., članak 56. stavak 1. točka 3. i članak 66. stavak 4.) 3. se ne pridržava obveze javljanja u policijsku postaju u određeno vrijeme (članak 46. stavak 2., članak 56. stavak 1. točka 4. i članak 66. stavak 4.) 4. nezakonito boravi u Republici Hrvatskoj (članak 51. stavak 1.) 5. onemogućiti prepratu u državu u koju ga se prisilno udaljava (članak 53. stavak 6.) 6. je napustio centar bez odobrenja (članak 61. stavak 1.) 7. se nije pridržavao pravila boravka u centru (članak 61. stavak 1.). (2) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 4.500,00 kuna kaznit će se za prekršaj član obitelji koji nije državljani države članice EGP-a koji u propisanom roku ne podnese zahtjev za izdavanje nove boravišne iskaznice (članak 37. stavak 1. točke 1., 2. i 3.). (3) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 kuna kaznit će se za prekršaj član obitelji koji nije državljani države članice EGP-a koji u propisanom roku ne podnese zahtjev za izdavanje nove boravišne iskaznice (članak 37. stavak 1. točke 4. i 5.). (4) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljani države članice EGP-a koji: 1. u propisanom roku ne podnese zahtjev za izdavanje nove boravišne iskaznice (članak 36. stavaka 3. točke 4. i 5.) (5) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 4.500,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljani države članice EGP-a koji: 1. u propisanom roku ne podnese zahtjev za izdavanje nove boravišne	U potpunosti preuzeto	
---	--	------------------------------	--

	iskaznice (članak 36. stavak 3. točke 1., 2. i 3.) (6) Novčanom kaznom u iznosu od 500,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji koji: 1. u propisanom roku ne vrate boravišnu iskaznicu (članak 38. stavak 2. i 3.) 2. u propisanom roku ne prijavi boravište ili prebivalište (članak 41. stavak 2. i članak 42. stavci 3., 4. i 5.). (7) Novčanom kaznom u iznosu od 200,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljani države članice EGP-a koji: 1. ne prijavi privremeni boravak u propisanom roku (članak 15. stavak 1.) 2. uz sebe nema valjanu stranu osobnu iskaznicu ili stranu putnu ispravu, drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju ili boravišnu iskaznicu ako ju je dužan imati sukladno odredbama ovoga Zakona (članak 35. stavak 1.) 3. službenoj osobi odbije dati na uvid valjanu stranu osobnu iskaznicu ili stranu putnu ispravu, drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju ili boravišnu iskaznicu ako ju je dužan imati sukladno odredbama ovoga Zakona (članak 35. stavak 1.). (8) Novčanom kaznom u iznosu od 200,00 kuna kaznit će se za prekršaj član obitelji koji nije državljani države članice EGP-a koji: 1. ne podnese zahtjev za izdavanje „Boravišne iskaznice za člana obitelji državljanina Unije“ u propisanom roku (članak 23. stavak 2.) 2. uz sebe nema valjanu stranu osobnu iskaznicu ili stranu putnu ispravu, drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju ili boravišnu iskaznicu (članak 35. stavak 1.) 3. službenoj osobi odbije dati na uvid valjanu stranu osobnu iskaznicu ili stranu putnu ispravu, drugu javnu ispravu koja sadrži fotografiju ili boravišnu iskaznicu (članak 35. stavak 1.). (9) Novčanom kaznom u iznosu od 200,00 kuna kaznit će se za prekršaj državljani države članice EGP-a i član njegove obitelji koji u propisanom roku ne prijavi nestanak boravišne iskaznice (članak 39.).		
--	---	--	--

Članak 37. Povoljnije nacionalne odredbe Odredbe ove Direktive ne utječu na zakone ili druge propise država članica koji su povoljniji za osobe koje obuhvaća ova Direktiva.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.
Članak 38. Stavljanje izvan snage 1. Članci 10. i 11. Uredbe (EEZ) br. 1612/68 stavljaju se izvan snage s učinkom od 30. travnja 2006. 2. Direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ stavljaju se izvan snage s učinkom od 30. travnja 2006. 3. Upućivanja na odredbe i Direktive stavljene izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Direktivu.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.

Članak 39. Izvješće Komisija najkasnije do 30. travnja 2008. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ove Direktive, zajedno sa svim potrebnim prijedlozima, posebno u vezi s mogućnostima produženja roka tijekom kojeg građani Unije i članovi njihovih obitelji mogu boraviti na području države članice domaćina bez ikakvih uvjeta. Države članice Komisiji pružaju podatke potrebne za sastavljanje izvješća.			Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.
Članak 40. Prenošenje 1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 30. travnja 2006. Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države	Članak 2. Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzima se Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 158, 30.4.2004., kako je posljednji put izmijenjena Uredbom (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji (kodifikacija) (Tekst značajan za EGP) (SL L 141, 27.5.2011.). 76.	Članak	U potpunosti preuzeto	

članice. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva, zajedno s tablicom koja prikazuje podudaranje odredaba ove Direktive s donesenim nacionalnim odredbama.	(1) Ministar će donijeti pravilnike iz članka 9. stavka 5., članka 15. stavka 6., članka 23. stavka 8., članka 27. stavka 6., članka 30. stavka 5., članka 34. stavka 3., članka 43. stavka 5., članka 47. stavka 2., članka 61. stavka 2., članka 65. stavka 5. i članka 70. stavka 3. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. (2) Ministar će donijeti rješenje iz članka 34. stavka 4. ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Članak 80. Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.		
Članak 41. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.
Članak 42. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet usklađivanja.